

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

“การให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่”

**The Dissemination on and the Campaign
for Public Policy in Chiang Mai City**

โดย

ดร. ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง และคณะ

มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง (UDIF)

สนับสนุนโดย

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

กันยายน 2547

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

“การให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่”

คณะทำงาน

1. ดร.ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง
2. น.ส. ขนิษฐา ปานคง
3. น.ส. ชลาธร พุ่มลำเจียก
4. น.ส. วัชรภรณ์ ใจสุนทร
5. น.ส. วิไลรัตน์ เสียมภักดี
6. น.ส. ศิริพร หวังวนพัฒน์
7. นางสุภาพรณ เลิศอนันตกุล
8. น.ส.สุธาวัลย์ ศรีกำหนด

นักวิจัยร่วมจากสถาบันอื่น

1. อ. อิศรา กันแตง
2. อ. อัจฉรา วัฒนภิญโญ
3. อ.จิตนธิ เชนย

สังกัด

- มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง

องค์กรภาคี

- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงใหม่
ภาควิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ภาควิชาพยาบาล มหาวิทยาลัยพายัพ

ในเครือข่ายสาขานโยบายการพัฒนาเมืองและการขนส่ง
สนับสนุนโดย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สวรส. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)
สารบัญ

	หน้า
รายงานสรุปผู้บริหาร	ก - จ
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลนครเชียงใหม่	8
บทที่ 3 การดำเนินการรณรงค์และให้ความรู้	13
- ระยะที่ 1 ช่วงเปิดตัวโครงการ (จากพฤษภาคม 2546 – กันยายน 2546)	13
- ระยะที่ 2 (ช่วง ตุลาคม 2546 – ธันวาคม 2547)	45
- ระยะที่ 3 (ช่วง มกราคม 2547 – กุมภาพันธ์ 2547)	57
- ระยะที่ 4 (ช่วง กุมภาพันธ์ 2547 – มีนาคม 2547)	85
บทที่ 4 การวิเคราะห์และสรุป	93
บรรณานุกรม	114
ประวัติผู้วิจัย	115
ประวัติองค์กร	120

รายงานสรุปผู้บริหาร

โครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการ “การรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่” มีจุดประสงค์ที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะแก่ประชาชนชาวเชียงใหม่ และกระตุ้นให้ประชาชนชาวเชียงใหม่ผลักดันนโยบายสาธารณะที่ตนเห็นว่าน่าจะได้รับแก้ไข ผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงที่จะมีขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ มีระยะการดำเนินงานตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 และขอขยายเวลาจนถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2547 เพื่อสรุปบทเรียนและผลักดันนโยบายสาธารณะ

ในการทำงานได้แบ่งออกเป็น 4 ช่วง **ช่วงที่ 1** (พ.ค. – ก.ย. 2546) เป็นการเตรียมงานเพื่อการรณรงค์ ประสานงานองค์กรเครือข่ายที่เข้ามาเป็นภาคีรณรงค์ ได้แก่ อาจารย์จากภาควิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงใหม่ ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ ในช่วงนี้มีการทำแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้เปรียบเทียบว่า ก่อนและหลังการรณรงค์ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด ปรากฏว่ามีประชาชนที่เข้าใจนโยบายสาธารณะอย่างถูกต้องร้อยละ 56 นอกจากนี้จากการทำแบบสอบถามยังได้ทราบประเด็นที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหา เพื่อจะได้นำไปสู่การผลักดันให้เป็นนโยบายสาธารณะต่อไป

ในช่วงนี้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “*เยี่ยะจะใด เจียงใหม่ถึงจะดี*” โดยกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการระดมความคิด ทำให้ทราบว่านโยบายสาธารณะที่ประชาชนต้องการให้มีหรือให้แก้ไขคืออะไรบ้าง ในกระบวนการรณรงค์ให้ความรู้ประชาชน มีการจัดกิจกรรมประกวดโปสเตอร์และเรียงความ โดยหวังว่าการประกวดจะทำให้ผู้ปกครองได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านทางเด็กนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองหันมาสนใจทั้งนโยบายสาธารณะและการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

ช่วงที่ 2 (พ.ย. – ธ.ค. 2546) ได้จัดประชุม “*อุ๊ย! เรื่องเมืองเชียงใหม่ครั้งที่ 3 : อุ๊ย! บ่นแล้วบ่หาย กับนโยบายสาธารณะ*” เพื่อระดมความเห็น ว่า นายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงที่ประชาชนต้องการเป็นอย่างไร ปัญหาใดที่ยากให้ได้รับการแก้ไขเร่งด่วน มีการจัดประชุมกลุ่มย่อย การรณรงค์ให้ความรู้ประชาชนกลุ่มต่างๆ ทั้งที่เป็นกลุ่ม และรายบุคคลตามชุมชนต่างๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ช่วงที่ 3 (ช่วง ม.ค. – ต้น ก.พ. 2547) รณรงค์อย่างเข้มข้นก่อนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จัดทำโปสเตอร์ แผ่นพับ สปอตวิทยุ ป้ายผ้า และใบปลิว เพื่อแจกจ่ายและรณรงค์ให้ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากๆ โดยพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะที่ดี โดยในช่วงนี้ มีการจ้างให้สถานีวิทูต่างๆ เปิดสปอตวิทยุรณรงค์ให้ประชาชนทราบว่า จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเมื่อไหร่ มีการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 หลังจากที่มีการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงไปแล้วหลายเดือน ทำให้ทราบผลจากแบบสอบถามว่า ประชาชนมีความเข้าใจที่ครบถ้วนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 56 เป็นร้อยละ 60 (ที่ตัวเลขปรากฏน้อยเนื่องจากประชาชนไปเลือกคำตอบทุกข้อ แทนการเลือกคำตอบว่าถูกทุกข้อ) ประชาชนร้อยละ 75 ของผู้ตอบแบบสอบถามทราบว่า จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง เพิ่มจากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 1 ที่มีผู้ตอบว่าทราบเพียงร้อยละ 33 จากแบบสอบถาม

ครั้งที่ 2 ประชาชนร้อยละ 49 บอกว่าจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ประมาณร้อยละ 49 ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีสิทธิเลือกตั้ง

ในช่วงนี้มีการเสวนา “เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง – เชียงใหม่จะไปทางไหน” เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง-จุดอ่อน ผลกระทบและปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อผลักดันผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง แต่เดิมรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” โดยการประสานงานจากโครงการนี้จะเชิญผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคน เพื่อมาแถลงนโยบายสาธารณะของตนเป็นรายการสด แต่เมื่อตรวจสอบไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดเชียงใหม่แล้วถูกตัดทอน เพราะคณะกรรมการ ฯ เกรงว่า หากผู้สมัครพูดในลักษณะที่เข้าข่ายการให้สัญญา อาจมีความผิดตามกฎหมายเลือกตั้ง รายการพิเศษนี้จึงถูกยกเลิกไป

ช่วงที่ 4 (ช่วง ก.พ. – มี.ค. 47) * หลังการรณรงค์ได้ข้อสรุปปัญหา / อุปสรรคของการดำเนินงานและบทเรียนสำหรับการดำเนินงานในเมืองอื่นๆ และ ดำเนินการผลักดันนโยบายสาธารณะที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหาต่อผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง และเขียนสรุปผลการดำเนินงานของโครงการ โดยได้จัดการประชุมที่สานต่อการคัดค้านการก่อสร้างอาคารเทศบาลนครเชียงใหม่หลังใหม่ ที่จะสร้างริมแม่น้ำปิง ซึ่งโครงการนี้ประชาชนชาวเชียงใหม่ได้คัดค้านไปตั้งแต่ปีที่แล้ว และมีการศึกษาผลกระทบสุขภาพอันเนื่องจากอาคารสูงไปแล้ว นอกจากนี้ ยังได้ใช้งบประมาณบางส่วนในการจัดพิมพ์เชียงใหม่ปริทัศน์ฉบับพิเศษเรื่องคอยหลวงเชียงดาว

หลังการเลือกตั้งโครงการ ฯ ได้ร่วมผลักดันนโยบายสาธารณะ ในวาระที่มีการเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ โดยโครงการศึกษาพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหมอกควันทางอากาศของประชาชนในเมืองเชียงใหม่ และ โครงการเมืองยั่งยืน สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และได้จัดประชุม “นโยบายสาธารณะ เชียงใหม่จะไปทางไหน” เพื่อระดมสมองเกี่ยวกับสถานการณ์นโยบายสาธารณะที่เข้ามาในเมืองเชียงใหม่ และท่าทีขององค์กรประชาชนต่อนโยบายเหล่านั้น

จากการวิจัยของโครงการนี้พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลลดจำนวนลง และจำนวนผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็ลดจำนวนลงด้วยเล็กน้อย เนื่องจากชนชั้นกลางอพยพออกไปอยู่ชานเมืองมากขึ้น คนเชียงใหม่มีลักษณะนิสัยที่ไม่กล้าขัดแย้งกับผู้อื่น และไม่ค่อยกล้าเสนอปัญหาต่อผู้บริหาร จนมีคำพูดติดปากว่า “เขาเป็นว่าเต๊อะ”

ในการประกาศรับเลือกตั้ง ผู้ที่มีคุณสมบัติแต่ไม่มีเงิน ไม่กล้าลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อมาบริหารเมือง เพราะเห็นว่าผู้ที่เล่นการเมืองต้องใช้เงินมาก เนื่องจากเห็นนักการเมืองทุกระดับต้องเกี่ยวคู่ประชาชนอยู่ตลอดเวลาเพื่อรักษาฐานเสียง เมื่อไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งที่โดดเด่นจึงทำให้การเลือกตั้งครั้งนี้ไม่มีสีสัน และมีผู้ออกไปใช้สิทธิน้อยกว่าการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว ทั้งๆที่มีการรณรงค์เกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง

จากการลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้และสัมภาษณ์ข้อมูลจากประชาชน รวมทั้งจากการทำแบบสอบถามทั้งสองครั้งสามารถประมวลได้ว่า ประชาชนมีความเข้าใจว่านโยบายสาธารณะ คือ นโยบายที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ และเป็นนโยบายที่ทั้งรัฐบาลกลาง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนสามารถกำหนดกันได้ ความเข้าใจที่ถูกต้องนี้หลังจากที่มีการรณรงค์แล้วมีมากกว่าก่อนการรณรงค์

* หมายเหตุทางโครงการขอเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการผลักดันนโยบายสาธารณะ

เนื่องจากในการทำแบบสอบถามไม่สามารถควบคุมกลุ่มตัวอย่างให้เป็นกลุ่มเดียวกันทั้งสองครั้ง จึงไม่อาจใช้ผลการทำแบบสอบถามเป็นตัวชี้วัดเพียงตัวเดียวว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากขึ้นเท่าไร เกี่ยวกับประเด็นที่ณรงค์ ต่อประเด็นที่ถามเกี่ยวกับผู้ที่ประชาชนเห็นว่าควรเป็นนายกเทศมนตรี ซึ่งใช้วิธีกำหนดชื่อให้เลือกและใช้คำถามแบบปลายเปิด พบว่า ประชาชนเลือกนายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ มากที่สุดทั้งสองครั้ง ส่วนคนที่ได้คะแนนเสียงรองลงมาเปลี่ยนแปลงไปตามวิธีการทำแบบสอบถาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการถามแบบเปิดว่า ผู้ใดสมควรได้รับเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรีโดยตรงคนแรกของเมืองเชียงใหม่ มีผู้เสนอชื่อนายบุญเลิศ และนายปกรณ์ บุรณุปกรณ์ รวมทั้งนายกรัษฐมนตรี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร และ ดร.ปรีระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ และชื่อคนอื่นๆกระจัดกระจาย แต่คำตอบจำนวนมากที่สุดกลับเป็นคุณสมบัติของผู้สมัครที่พึงปรารถนา การเสนอลักษณะนี้สะท้อนว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามนึกไม่ออกว่า ผู้ที่ตนเห็นว่าน่าจะเป็นผู้บริหารจัดการเมืองเชียงใหม่มากที่สุดคือใคร จึงไม่สามารถระบุชื่อได้

ปัญหาเร่งด่วน 5 ลำดับแรกที่ประชาชนต้องการให้มีการแก้ไขจากการทำแบบสอบถามและการลงพื้นที่ คือ ปัญหาयरุ่น ปัญหาขยะ ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า นโยบายที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนแถลง ไม่มีใครพูดถึงปัญหาयरุ่นและยาเสพติด ส่วนใหญ่เน้นปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะปัญหาจราจรติดขัด

โครงการวิจัยชิ้นนี้ได้วิเคราะห์ว่าการที่ประชาชนมาใช้สิทธิน้อยเพราะสาเหตุดังนี้คือ หนึ่ง ไม่มีผู้สมัครที่โดดเด่นที่จะสามารถดึงให้คนชั้นกลางที่ไม่ยอมใช้สิทธิ ออกมาใช้สิทธิ แม้แต่จะมากาช่องไม่เลือกใคร เพราะประชาชนกลุ่มนี้เห็นว่า ไม่มีประโยชน์ที่ตนจะไปใช้สิทธิ เพราะไม่สามารถนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีได้ สอง ชนชั้นกลางจำนวนมากอพยพออกไปอยู่ชานเมืองเพราะสภาพแวดล้อมในเมืองเสื่อมถอย ทำให้ประชากรในทะเบียนบ้านลดลง คนกลุ่มนี้แม้ว่าจะสนใจปัญหาบ้านเมือง แต่ก็ไม่สามารถลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือแม้แต่ลงคะแนนเสียงได้ สาม ประชาชนจำนวนหนึ่งคิดอย่างคนที่มีจิตใจไม่สู้ว่า ผู้บริหารชุดก่อนได้เอื้อประโยชน์ให้ห้วคณะและชาวบ้าน โดยการพาไปเที่ยวต่างจังหวัด และแจกสิ่งของอยู่เป็นประจำ ถึงจะไปเลือกผู้สมัครคนอื่น ก็สู้คะแนนเสียงไม่ได้ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องไปลงคะแนนเสียง สี่ ผู้สมัครคนอื่นนอกจากตัวนายกเทศมนตรีที่ดำรงตำแหน่งในขณะนั้น ไม่เป็นที่รู้จัก เพราะไม่ได้ทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม หรือมีชื่อเสียงจนเป็นที่รู้จักของประชาชน เพราะจะปรากฏตัวเมื่อมีการประกาศให้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และจะหายไปหลังจากที่พ่ายแพ้ ไม่มีใครทำงานอย่างต่อเนื่องให้ประชาชนแม้แต่คนเดียว

จากการลงพื้นที่เพื่อให้ความรู้คนกลุ่มต่างๆพบว่า ประชาชนจำนวนมากไม่สนใจปัญหารอบตัว สนใจเฉพาะเศรษฐกิจเรื่องปากท้อง และมีแนวคิดแบบผู้รับเหมาทำแทน คือคอยให้คนอื่นมาแก้ปัญหา ไม่คิดลุกขึ้นสู้ด้วยตัวเอง แต่จะสนใจปัญหาเมื่อกระทบตัวเองโดยตรง นอกจากนั้น กลุ่มหนึ่งไม่สนใจการเมือง ถือว่าเป็นเรื่องหนัก และไม่คิดว่าการเมืองสามารถส่งผลต่อนโยบายสาธารณะซึ่งกระทบวิถีความเป็นอยู่ของตน บางกลุ่มสนใจการเมือง แต่ไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์การเมือง เพราะเกรงจะมีภัยมาถึงตัว ประการสำคัญคือประชาชนตามร้านค้าต่างๆไม่ค่อยให้ความสนใจร่วมมืออาสาสมัครที่ลงไปให้ความรู้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเกรงจะมาขายสินค้า หรือหลอกลวงเรื่องต่างๆ

สื่อที่เข้าถึงประชาชนมากที่สุดจากการรณรงค์ในครั้งนี้ ตามแบบสอบถามที่ได้รับ คือ แผ่นพับที่นำไปแจกประชาชนกลุ่มต่างๆ รองลงมาคือวิทยุ การบอกเล่า หนังสือพิมพ์ จากเจ้าหน้าที่ที่ลงไปให้ความรู้ และจากการประชุมตามลำดับ

แม้ว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงคราวนี้มีน้อยกว่าคราวก่อน แต่ก็ยังเป็นเพราะปัจจัยต่างๆตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และจำนวนผู้มาใช้สิทธิไม่ได้เป็นตัวชี้วัดอย่างเดียวว่า การรณรงค์ของโครงการนี้ล้มเหลว เพราะจำนวนผู้ที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะมีมาก เห็นได้จากการจัดงานหลังจากที่มีการเลือกตั้งฯไปแล้ว มีภาคร่วมจัดมากขึ้น และมีผู้ขอเข้าร่วมประชุมมากกว่าเป้าหมาย นอกจากนี้ คำว่านโยบายสาธารณะถูกนำไปใช้มากขึ้น โดยกลุ่มนักวิชาการและสื่อมวลชน และมีผู้ที่สนใจผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆมากขึ้น

แต่คำว่า “นโยบายสาธารณะ” เป็นคำที่ต้องการการแปลความหมาย เป็นศัพท์ที่ฟังดูเป็นทางการ ชาวบ้านทั่วไปฟังแล้วก็ไม่แน่ใจว่าเข้าใจถูกต้องหรือไม่ จึงน่าจะมีการบัญญัติศัพท์ที่ฟังง่าย สามารถเข้าใจได้โดยไม่ต้องแปลหรือตีความมาก ยังเป็นคำไทยแท้ยังสามารถสื่อความหมายถึงประชาชนทุกกลุ่มได้ง่าย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ปัญหาหนึ่งที่พบคือ คุณภาพของผู้ที่สมัครมาทำงาน ทั้งเจ้าหน้าที่และอาสาสมัคร โดยส่วนใหญ่แล้วเกือบจะไม่มีความรู้พื้นฐานเรื่องการปกครองท้องถิ่นและระบบการเลือกตั้งแบบเดิมกับแบบใหม่ ยิ่งนโยบายสาธารณะหรือปัญหาของเมืองยิ่งไม่เคยสนใจใส่ใจ ทำให้ต้องเสียเวลาในการให้ความรู้คน นอกจากความรู้ (knowledge) แล้ว ความมุ่งมั่นและอดทนต่อการทำงานหนักก็มีน้อยกว่าคนรุ่นเก่า เนื่องจากในขณะเรียนอยู่มักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ทำกิจกรรม เมื่อมาทำงานจริงจึงขาดประสบการณ์เรื่องการจัดลำดับความสำคัญของงาน และขาดภาวะผู้นำ ทั้งนี้ อาจมาจากทั้งการอบรมเพราะจากทางบ้าน ระบบการศึกษารวมทั้งกระแสสังคมที่ทำอะไรก็มีแต่ความรวดเร็ว ไม่ต้องรอคอย ทำให้คนรุ่นใหม่ขาดความอดทน และเป็นอุปสรรคหนึ่งในการรณรงค์ ที่ต้องใช้ความอดทนและประสบการณ์ไหวพริบในการทำงาน

ในส่วนของประชาชนพบว่ายังขาด “สำนึกของความเป็นพลเมือง” ผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองเชียงใหม่ โดยเฉพาะผู้ที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่จำนวนมากไม่มีความผูกพันต่อเมือง มีความรู้เรื่องเมืองที่ตื้นเขิน และเข้าใจว่าเมืองทุกเมืองต้องมีปัญหาโรคติด สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม โดยที่ไม่ทราบว่ามีบางเมืองในโลกที่มีการบริหารจัดการดี มีการกำหนดนโยบายสาธารณะมาจากภาคประชาชน และรัฐกับประชาชนร่วมมือกันในการดูแลบ้านเมืองได้อย่างดี

ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณะสุขมีประเด็นหลักสามประเด็น *ประเด็นแรก* มีการเปลี่ยนผู้รับผิดชอบมากเกินไป ทำให้เกิดความสับสนทั้งในเรื่องแนวทางการปฏิบัติ และในเรื่องการประสานงาน *ประเด็นที่สอง* ความล่าช้าของการโอนเงินแต่ละงวดไม่สัมพันธ์กับการทำงานจริง *ประเด็นที่สาม* คือ การทำงานล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด ซึ่งในตอนแรกกำหนดให้มีทีมงานอีกสองทีมที่จะช่วยวิเคราะห์และปรับกลยุทธ์ในการทำงาน แม้เมื่อการเลือกตั้งสิ้นสุด อีกทั้งสองทีมยังไม่ได้รับการเซ็นสัญญาและในที่สุดก็ยกเลิกการทำงานไปทั้งหมด

บทเรียนสำหรับเมืองอื่นในการรณรงค์ คือต้องมีหัวหน้าโครงการที่สามารถให้เวลากับการรณรงค์อย่างเต็มที่ เพราะเป็นงานที่ต้องทำเต็มเวลาและต่อเนื่อง ต้องมีคณะทำงานที่เข้มแข็ง และประการสำคัญคือ

ต้องมีผู้สมัครรับเลือกตั้งหน้าใหม่ๆ ที่มีคุณสมบัติที่ดีพอที่จะโดนใจชนชั้นกลางให้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง การ
รณรงค์จึงจะมีสีสัน และนำไปสู่การผลักดันนโยบายที่ดีของเมืองต่อไป

Executive Summary

The Project on the Dissemination on and the Campaign for Public Policy in Chiang Mai City is an action research project conducted by the *Urban Development Institute Foundation* (UDIF) supported by the *Health System Research Institute* (HSRI). Its objectives are: to disseminate information about public policy to the residents of Chiang Mai; to stimulate Chiang Mai residents to call for public policy that can solve their problems; and to propose their public policy to the candidates who run for the first elected mayor of Chiang Mai to be elected in February. The study period of this project was from May 2003 to February 2004.

This project was divided into 4 phrases. *The First phrase* (May-September 2003) was to prepare for the campaigning process, to coordinate with the lecturers from other organizations joined as the campaign network. They were from the Department of Architectural Technology, The Rajmongkol Technical Institute, Chiang Mai Campus; The Department of Geography, Faculty of Social Sciences, Chiang Mai University; and the Faculty of Nursing, Payup University. The first questionnaire was conducted to get baseline information to be used as one of the indications for the success of the project, to be evaluated at the end of the project. We wanted to know whether the residents of Chiang Mai have clear understanding about public policy – what it is and who can form public policy of the city. About 56 % of those who answered had correct understanding about public policy. Moreover, people proposed several problems should be addressed as the city's public policies to solve them.

During this phrase, a workshop was organized by volunteers who were students at high school and college levels. The name of the workshop was “Yiea Ja Dai Jiang Mai tueng ja dee” meaning “*How to make Chiang Mai (Jiang Mai) better?*” The German “*Objective Oriented Planning Process*” (ZOPP) was used as brainstorming process. Participants from various occupations, including academics, housewives, community leaders, non-government organization workers, private sector, media, people's organization, elderly, etc., were invited. Many socio-economic and physical problems were addressed at this workshop. Our campaign process included the poster and essay contests on public policy and the direct election of mayor. We hoped that information would be passed on from students to parents to raise their awareness.

The Second Phrase (November – December 2003) we organized “*The 3rd Oo-fuu Ruang Muang Chiang Mai: Oo Gun Bolaew Bohai Gup Nayobai Satarana*” meaning public forum to repeatedly discuss about public policy. This forum was to collect information about the quality of directly elected mayor in Chiang Mai residents' mind and the problems that people thought should be solved immediately. Small group meetings and the campaigning with organized groups and individuals were done on the citywide basis.

The Third Phrase (January-Early February 2004) was the time to launch intense campaign for the first direct election of mayor of Chiang Mai. Posters, leaflets, radio spots, banners, and handout were produced and disseminated to the public to announce the election day. Voters were encouraged to exercise their votes

and to consider the candidates' healthy public policies as factors to vote for. Radio time was bought to turn on the spot.

The project hired some radio programs to turn on our radio announcements produced to invite people to vote on 1st February for the first direct election of mayor. We also pointed out that the voters should consider public policies that each candidate offered whether they are healthy policies or not. The second questionnaire was conducted during this period. After the campaign on public policy and direct election of mayor was launched several months ago, people have had better understanding about both issues and how they were related. About 75% of the answer sets returned knew the date of the Direct Election of Mayor and had correct understanding about public policy. About 49% of the answers said they would go to vote and the same percentage had no intention to vote.

Before the election, a public forum on "Direct Election of Mayor – Which Direction is Chiang Mai going?" was organized. The aims of organizing this forum were to analyze urban problems and their impacts and the strengths and weaknesses of the existing mayor system.

Formally before the election the "*Ruam Duay Chuay Gun*" (Let's Help) radio program planned to invite all candidates to broadcast their public policies so that more general public knew their thoughts. However, the Election Watch Committee banned this special program. They were afraid that if the candidates presented their ideas which sounded like they promised to do something, it might be illegal.

The 4th period (February – March, 2004) post election period. This study was evaluated, analyzed and lessons were drawn for other cities. Public policies that would solve critical problems were continuously presented to policy makers so as to implement them. Final report was finished and submitted to funding agency.

Extra activities were the co-organization of public forum on "*Chiang Mai Muang Ngam and the High Rise Building*" (Beautiful Chiang Mai and the Impact of High Rise Building). The resolution of the meeting was to protest the construction project of the new Municipal Office. Based on the health impact assessment, conducted last year, revealed that negative impacts high rise buildings caused on social, mental and spiritual impacts to Chiang Mai society. In addition, we published the special issue of Chiang Mai Journal on the Cable Car Project to Doi Luang Chiang Dao to call for the ban of the project.

After the election, our project joined the research projects of the Social Research Institute, Chiang Mai University namely the Study of People's Participation in the Solving of Air Pollution Problem in Chiang Mai Urban Area and the Sustainable Cities Project in meeting with the governor of Chiang Mai. The purpose of the meeting was to present information of the critical air pollution in Chiang Mai urban area and its health impact and call for strong action from the management.

This project also organized a meeting on "*Public Policy Which way is Chiang Mai heading to*" to brainstorm about new public policy in Chiang Mai and the reaction of people's organizations to these policies.

It is important to notice that statistics showed the decline of number of population and the number of voters due to more out-migration of the middle income families to the suburban area. In general, Chiang Mai people are

submissive and have no courage to argue with others or present their ideas to policy makers. Popular phrase has been “Let the other decide”.

Those who have good quality but do not have much money dare not run for the election. Every sector of the society agreed that those who run for any position MUST be using a lot of money. This is due to the patron-client or superior-subordinate relationship. Politicians are expected to support the poor voters all the time. Because the voters were not satisfied with the quality of the new candidates, they did not vote for anyone regardless of the strong campaign calling for voters to exercise their rights to vote.

The interview and the questionnaires showed that more people had correct understanding about public policy. They knew that public policy was the policy that could give great impact to the whole society and was widely accepted by the public. The Central government, local government units and people could all propose public policy. More people had correct understanding after the campaign of the project than before the campaign was launched.

Because we could not have exactly the same group of the citizens who answered both sets of questionnaire, the results would not be the only indicators to measure the success of this project. Particularly when asked about the first directly elected mayor because of the different methods used in each questionnaire. No matter what method was used, Boonlert Booranupakorn always came first on the list. Other names on the list changed completely from the first to the second questionnaire. It is interesting to notice that politician at national and provincial levels appeared on the list when we used open-end method, for example, Dr. Taksin Shinnawatr, Dr. Purachai Piamsomboon, Pakorn Boonranupakorn. A majority of the answers did not put any name but stated the qualification of the mayor people desired to have. These answers reflected that most people could not think of a person that they have always thought of or wished to have run for the local election or manage the city.

Five major problems, from both questionnaires and in-depth-interview, that people think should be solved are problems about youth, garbage, drugs and air quality. It is noticeable that none of the policies announced by all candidates touch upon the youth and drugs problems which were both social aspects. Most of them were concerned about physical aspects especially the traffic congestion. Moreover, not very much economic aspect was pointed out.

The following are several reasons why the number of votes reduced from the last election. *First*, none of the candidates had an outstanding qualification that touched the heart of the middle class or could attract the voters to vote for. Even though there was a box that people could check if they did not desire to vote for anyone, most voters still thought it was a waste their Sunday pleasure for local politics. They thought none of the candidates could improve the city or made a drastic change. *Second*, many middle class migrated to the suburban area. This trend reflected on the reduced number of registered population in the city. Many of them might have social mind and were interested in politics, but they had no right to vote or run for the mayor of Chiang Mai.

Third, most people thought city management which were in their terms had already paid their ways to the position next term. This included the regular study tours to other provinces for the community leaders, the all-year free gifts, the free

drinking water for the funeral ceremony, etc. People had tendency to think that their votes could not make a difference, therefore, why would they have to waste their time for the election. *Fourth*, besides the Mayor Boonlert Booranupkorn, other candidates were unknown to the public. This was because other candidates did not perform very much of the public activities. Some only ran for the election and after they lost, they disappeared and then came back to the lime light again before the next election. As a result, people never knew their management ability or the willingness to work for the public.

From interviewing the residents and many groups in the city, most people had no interest in the city problems - they only cared for their earn of living. In addition, Chiang Mai local residents have had the mind set that Seksan Prasertkul called “*Contractor mind*”, meaning people would not fight for anything for themselves but waited for others to do for them. In general people would be active only when the problems gave negative impacts directly to them. Moreover, many people thought politics was a serious matter and had nothing to do to their lives that they did not want to pay attention to or get involved with. No many people understand the connection of politics, management and public policy. Some were interested in politics but dared not to criticize it. They were afraid that their criticism might cause them some trouble. Those small entrepreneurs along the streets were not very cooperative, partly because they were busy with their business, partly because they would be cheated by strangers.

From the questionnaires, the most powerful media was the leaflets produced by the project, radio spot, information form others, newspaper, volunteers and the meetings.

Even though the number of votes decreased from the previous election, it was because of the afore-mentioned reasons. The number of votes should not be used as the only indicators of the success of this project. There were more people who had correct understanding about the direct election of mayor, public policy and the importance of it. The evidence showed by the increase of stakeholders joined in our meetings and activities. Additionally, more media, academics and citizens have mentioned about public policy repeatedly. Citizens have had more courage to push for the positive change of the city.

“*Nayobai Satarana*” or public policy is a new, unfamiliar word that needs translation. It is difficult for ordinary people to have clear understanding about the word. Therefore, it is advisable to find a more simple word to substitute this word. Simple Thai that is not rooted from Pali or Sansakrit is recommended because every group in the society should be able to understand the word without translation so that people will know that it is related to their well being and they should be concerned and call for healthy public policy.

One of the problems we faced when conducting this project was the quality of those who applied to be our staffs and volunteers. Most of them had no knowledge about local government, the old and new election system. New generation has never paid attention to public policy or urban problems, therefore, they have had limited knowledge on the topic they would have to campaign for. Therefore, it took time to train the staffs and volunteers. Apart from the knowledge, the young generation has had no determination to work hard. They want to get high pay but offer low performance. Moreover, many of the volunteers were students

and when the university opened, they had limited time to work on the projects regardless of the training they got. Some students never join any student activities and had no experience to work with the community many people lack. This could be the result of family upbringing, educational system, including the trend of the Thai society. The young generation now has no patient because they always get something instant and quick. Many of those who worked for the project had no patient, not torelent or common sense which were one of the major problems of the campaigning process.

The residents had no sense of strong citizenship, particularly many of those who newly migrated to the city. The new comers have no sense of belonging to the city. Very few have good understanding about the city. Traffic congestion and environmental degradation are something people expected. They think every city must face all these problems. They never heard that there are some well managed cities where healthy public policies have been proposed by all sectors of the society.

There are three comments related to the role and performance of the Health System Research Institute that affects the performance of the project. *First*, there were too many changes of responsible persons. It was confusing who we should contact or seek advice from. *Second*, the delay of transferring funding made it difficult to work in each phrase. UDIF had to allocate some budget to keep the project continued. *Third*, in practice there was no other two supporting teams as formerly planned. Until the end of the projects the other two teams have not signed the contract. As a result, there was no other team that would comment and give suggestion for the improvement of the campaigning process.

Lessons for campaigning in other cities are: *First*, the project leader must spend full time for the project to be able to work continuously and efficiently. *Second*, the project must have a strong team work. *Third*, the success of the campaign depends on the qualification of the candidates who run for the mayor. Unless there is a charismatic and committed candidate, the silent majority will not go to vote or push healthy public policy through him.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เชียงใหม่เป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูง เนื่องจากถูกกำหนดให้เป็นศูนย์กลางของหลายสิ่งหลายอย่าง แต่เนื่องจากไม่มีการวางแผนนโยบายและโครงการเพื่อรองรับการพัฒนาเมืองจึงทำให้เมืองเชียงใหม่ประสบปัญหาด้านต่างๆ คล้ายคลึงกับกรุงเทพฯ แต่ที่น่าเป็นห่วงคือ เชียงใหม่เป็นเมืองที่มี “รากเหง้าเก่าแก่” การพัฒนาเมืองที่ผ่านมาซึ่งไม่ได้คำนึงถึงรากเหง้าของสังคม จึงส่งผลกระทบต่อจิตวิญญาณของผู้อยู่อาศัย

ความขัดแย้งอันเกิดจากการกำหนดนโยบายสาธารณะโดยภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นมีปรากฏให้เห็นเป็นระยะๆ อยู่ตลอดเวลา เช่น โครงการสร้างกระเช้าลอยฟ้าขึ้นดอยสุเทพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2528) โครงการสร้างทางยกระดับหน้าสนามบินเชียงใหม่ของกรมทางหลวง (2544) โครงการก่อสร้างอาคารสำนักงานใหม่สูง 12 ชั้นของเทศบาลนครเชียงใหม่ริมแม่น้ำปิง (2545) โครงการพัฒนาพื้นที่กลางเมืองเชียงใหม่ ประกอบด้วยพัฒนาตึกพาณิชย์และบ้านพักอาศัยการโดยเทศบาลนครเชียงใหม่ (2545) โครงการก่อสร้างพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบริเวณวัดสะตือเมืองโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ (2546) ซึ่งโครงการเหล่านี้กระทบต่อสาธารณชน เนื่องจากการกำหนดแผนและนโยบายกระทำโดยฝ่ายรัฐ โดยที่ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โครงการเหล่านั้นจึงมักไม่สอดคล้องและไม่เหมาะสมกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์และการผังเมือง

ที่ผ่านมาประชาชนทั่วไปยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นนโยบายสาธารณะ ส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าการกำหนดนโยบายเป็นภารกิจของภาครัฐ ประชาชนตัวเล็กๆ ไม่มีสิทธิที่จะไปกำหนดชะตากรรมของตนเอง ทั้งที่ในความเป็นจริงนโยบายสาธารณะ (Public Policy) หมายถึง การตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งมีผลต่อสาธารณะ และที่ผ่านมายังไม่เคยปรากฏว่ามีเมืองใดในประเทศไทยที่มีการเคลื่อนไหวผลักดันให้เกิดนโยบายสาธารณะอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การตัดสินใจที่จะดำเนินการหรือไม่ดำเนินการต่างๆ จึงตกอยู่ในมือของผู้บริหารเพียงไม่กี่คน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยรวม

นอกจากนี้นโยบายสาธารณะยังมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตย และเพื่อให้สังคมมีความเจริญก้าวหน้าและน่าอยู่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ประชาชนจำเป็นต้องเรียนรู้ความสำคัญของนโยบายสาธารณะและผลักดันให้นโยบายสาธารณะเหล่านี้ให้ปรากฏเป็น

ที่สำคัญที่สุด ในวาระที่ระบบการบริหารของเทศบาลนครเชียงใหม่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญยิ่งคือจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของเมืองนี้ ในวันที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ 2547 และจะมีเมืองอื่นๆ อีกนับสิบแห่งในประเทศที่จะมีระบบการเลือกตั้งดังกล่าวเป็นครั้งแรกเช่นกัน ดังนั้นลักษณะการทำงาน บทเรียน จุดแข็ง จุดอ่อน และความสำเร็จของโครงการนี้จะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อเมืองอื่นๆ ช่วงเวลานี้จึงเป็นช่วงเวลาที่ดีที่จะให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะแก่ประชาชนชาวเชียงใหม่พร้อมๆ กับการให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง พร้อมกันกับการระดมความคิดเกี่ยวกับนโยบาย

สาธารณะที่เร่งด่วนในเมืองเชียงใหม่ เพื่อผลักดันประเด็นสาธารณะเหล่านี้ผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นการเปิดมิติใหม่ของการสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง โดยการใช้นโยบายสาธารณะที่สำคัญเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการทางการเมือง เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนชาวเชียงใหม่ให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง
2. เพื่อให้มีการระดมความคิดเกี่ยวกับปัญหาเมืองที่ประชาชนมีความเห็นว่ามีมีความสำคัญเร่งด่วนสมควรได้รับการแก้ไข เพื่อผลักดันให้ผู้สมัครเลือกตั้งนำไปบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะแก่ประชาชนว่าวิธีการไหนเหมาะสมและได้ผลจริงจัง
4. เพื่อศึกษาแนวทางการปรับปรุงการเข้าถึงประชาชน
5. เพื่อสรุปบทเรียนสำหรับประยุกต์ใช้กับกรณีอื่นๆ

ผลผลิต

1. ทำให้คนเชียงใหม่รู้ว่าจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเป็นครั้งแรก และมีความตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องนี้
2. ทำให้ประชาชนเมืองเชียงใหม่เข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและมีบทบาทในการผลักดันนโยบายสาธารณะและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งขึ้น
3. เพื่อเป็นการเปิดมิติใหม่ทางการเมืองให้คนสนใจนโยบายสาธารณะที่ผู้สมัครเสนอมากกว่าสนใจตัวบุคคลหรือผลประโยชน์อื่น
4. ได้แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการให้ความรู้ประชาชน
5. ได้องค์ความรู้ในการให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะ

ผลที่คาดว่าจะได้รับในแต่ละช่วง

1. ระยะที่ 1 (ช่วง พ.ค. – ก.ย. 46)

- (1.) ผลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 1 ก่อนการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และได้ทราบประเด็นที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหา เพื่อจะได้นำไปสู่การผลักดันให้เป็นนโยบายสาธารณะต่อไป
- (2.) ผลจากการประชุมเชิงปฏิบัติการโดยกลุ่มนักเรียนและนักศึกษาว่า นโยบายสาธารณะที่ประชาชนต้องการให้มีหรือให้แก้ไขคืออะไรบ้าง
- (3.) ได้เครือข่ายองค์กรที่ทำงาน และเครือข่ายประชาชนรวมทั้งองค์กรประชาชน
- (4.) ได้เริ่มการรณรงค์ให้ความรู้ประชาชนบางส่วน

2. ระยะที่ 2 (ช่วง ต.ค. – ธ.ค. 46)

- (1.) ได้ผลจากการประชุม “อู่ฟู่เรื่องเมืองเชียงใหม่ครั้งที่ 3”
- (2.) ได้รับความคิดเห็นของประชาชนจากการประชุมกลุ่มย่อย
- (3.) ได้บรรจงคำให้ความรู้ประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- (4.) มีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการทำงานตามคำแนะนำของกลุ่มที่ 2 ที่ประเมินการทำงาน
- (5.) ได้เอกสารและสื่อที่ผลิตเพื่อใช้ในการบรรจงคำ

3. ระยะที่ 3 (ช่วง ม.ค. – ก.พ. 47)

- (1.) ผลจากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 หลังจากที่มีการบรรจงคำให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงไปแล้วหลายเดือน
- (2.) ทราบผลจากแบบสอบถามว่าสื่ออะไรที่เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด
- (3.) ได้ผลักดันนโยบายสาธารณะที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหาวิกฤติผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง
- (4.) สามารถนำข้อมูลที่ได้รับไปใช้เพื่อปรับปรุงระบบสุขภาพของประชาชนในเชียงใหม่ โดยนโยบายสาธารณะที่มีส่วนร่วมของประชาชน ผ่านทางผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรี
- (5.) ได้ข้อสรุปปัญหา/อุปสรรคของการดำเนินงานและบทเรียนสำหรับการดำเนินงานในเมืองอื่นๆ

4. ระยะที่ 4 (ช่วง ก.พ. – มี.ค. 47)*

- (1.) ดำเนินการผลักดันนโยบายสาธารณะที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหาต่อผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง
- (2.) สรุปผลการดำเนินงานของโครงการ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้วิธีการทำวิจัยแบบประชาชนมีส่วนร่วม (Participatory approach) เพื่อให้สามารถระดมความเห็นของประชาชนมากที่สุด เพื่อค้นหาวิธีการที่จะให้ประชาชนเข้าใจเนื้อหาที่บรรจงคำอย่างชัดเจน ขณะเดียวกัน ก็ได้รับข้อคิดเห็นของประชาชนถึงประเด็นของนโยบายสาธารณะ เพื่อศึกษากระบวนการที่จะผลักดันนโยบายสาธารณะนั้นๆ ผ่านผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

* หมายเหตุทางโครงการขอเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการเนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการดำเนินการผลักดันนโยบายสาธารณะ

วิธีการดำเนินงาน

การรณรงค์ในครั้งนี้จะเป็นการให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงที่จะมีขึ้นในต้นปี พ.ศ. 2547 โดยชี้ให้เห็นความแตกต่างของระบบการเมืองแบบเก่าและแบบใหม่ว่ามีผลกระทบต่อประชาชน รวมทั้งความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำให้งานเมืองน่าอยู่ เข้าใจนโยบายสาธารณะว่าคืออะไร ประชาชนสามารถมีส่วนในการกำหนดและผลักดันนโยบายสาธารณะได้อย่างไร

วิธีการทำงานแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ

- การรณรงค์ให้ความรู้โดยให้สื่อสาธารณะต่างๆ ได้แก่ รายการวิทยุ สปอตโฆษณา หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต แผ่นพับ ป้ายผ้า โปสเตอร์ และ/หรือ คัดเอาท์
- วิธีการเข้าถึงประชาชนโดยตรง ทั้งในส่วนของ การเข้าถึงในระดับบุคคลและการเข้าถึงในระดับกลุ่มองค์กรประชาชน เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง และเพื่อระดมความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเร่งด่วนที่สมควรได้รับการแก้ไข เพื่อเปิดเป็นประเด็นนโยบายสาธารณะที่จะนำไปผลักดันผู้สมัครรับเลือกตั้งให้รับนโยบายสาธารณะที่ประชาชนเรียกร้อง และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาหากได้รับการเลือกตั้ง โดยจะระดมประชาชนทุกเพศทุกวัยมาร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

พื้นที่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่จะมีการเลือกตั้งผู้บริหาร (นายกเทศมนตรี) โดยตรง พื้นที่ 40 ตารางกิโลเมตร มีประชากรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้งสิ้น 159,169 คน เพศชาย 74,739 คน เพศหญิง 84,430 คน จำนวนครัวเรือน 67,931 ครัวเรือน¹ ในปี พ.ศ. 2546 ซึ่งจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงในระยะเวลาเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ในวันอาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. การทบทวนเอกสาร

การทบทวนเอกสารจะทำ 2 กลุ่มใหญ่ *กลุ่มที่ 1* เกี่ยวกับเรื่องนโยบายสาธารณะ *กลุ่มที่ 2* ได้แก่ เรื่องการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

กลุ่มที่ 1 เกี่ยวกับเรื่องนโยบายสาธารณะ มีเอกสารที่เขียนเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะไว้หลายแง่มุม เอกสารวิชาการในอดีตมักเขียนไว้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมของรัฐ (สุกัญญา ขาวประภาส, 2538) หรือ การที่รัฐบาลตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและการตัดสินใจเช่นนั้นจะมีผลบังคับตามกฎหมาย นั่นก็คือหากประชาชนไม่ปฏิบัติตามจะต้องได้รับโทษ (ดิน ปรัชญพฤกษ, 2542) หรือ หมายถึง อะไรก็ตามที่รัฐบาลตัดสินใจเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ (Thomas R. Dye) ซึ่งเน้นว่าภาครัฐเท่านั้นเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ ประชาชนไม่มีสิทธิในการกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง

¹ เทศบาลนครเชียงใหม่ , 2546

นโยบายสาธารณะมี 4 รูปแบบ คือ 1) นโยบายควบคุมความประพฤติ เช่น นโยบายการให้ความคุ้มครองแก่ผู้บริโภค 2) นโยบายการแจกจ่ายสินค้าและบริการเสียใหม่ เช่น นโยบายภาษีที่มุ่งเก็บจากคนร่ำรวยเพื่อจัดสวัสดิการให้แก่คนยากจน 3) นโยบายการแจกสินค้าและบริการ เช่น นโยบายที่ให้หลักประกันว่าประชาชนทุกคนมีโอกาสเข้าไปใช้สอยทรัพยากรได้อย่างเท่าเทียมกัน และ 4) นโยบายที่มุ่งสนองความต้องการของลูก้าหรือประชาชนโดยส่วนรวม เช่น นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

ขั้นตอนการกำหนดนโยบายสาธารณะ ได้แก่ 1) การรับรู้ข่าวสารและการนำข่าวสารข้อมูลเข้าสู่กระบวนการกำหนดนโยบาย 2) การจัดทำเค้าโครงนโยบายเบื้องต้นและกระบวนการพัฒนานโยบาย 3) การนำนโยบายไปปฏิบัติ และ 4) การประเมินผล

ตัวอย่างนโยบายสาธารณะ ได้แก่ รัฐบาลต้องการลดอุบัติเหตุ ลดอบายมุข ลดอิทธิพลเถื่อน ลดการมั่วสุมทำผิดกฎหมาย และต้องการจัดระเบียบสังคม นี่คือนโยบายสาธารณะที่จะมีผลต่อทุกคนในสังคม เช่น เมื่อต้องการลดอุบัติเหตุ ก็จับกุมคนฝ่าฝืนกฎหมาย จับกุมขบวนการที่มีสภาพเก๋ารูด จับบ่อนการพนัน จับเจ้าพ่อจับแก๊งมอเตอร์ไซค์ยามเที่ยงคืน ห้ามโฆษณาสุรา-เบียร์ตลอดวัน นโยบาย 30 บาทรักษาทุกโรค นโยบายกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาทให้ประชาชนดูแลกันเอง นโยบายผ่อนชำระหนี้เกษตรกร 3 ปี ความเด็ดขาดในการปราบยาเสพติด นโยบายให้ประชาชนมีบ้านของตนเอง ฯลฯ

ตัวอย่างรูปธรรมของนโยบายสาธารณะสำหรับเมืองเชียงใหม่ (ชนสวรรค์ เจริญเมือง, 2546) เช่น จะทำให้เชียงใหม่เป็นอุทยานนคร หมายความว่าเมืองนี้จะมีต้นไม้ ดอกไม้และสวนสาธารณะมากมาย คำถามมีว่า พุดแล้วทำหรือไม่ อุทยานนครหมายถึงริมถนนมีกระถางดอกไม้ และดอกไม้ให้ยั่วๆ แต่จำนวนต้นไม้และสวนสาธารณะเท่าเดิมหรือไม่ จะแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างไร โดยการจัดระบบขนส่งมวลชน และจัดให้มีทางจักรยานที่ปลอดภัย จะรื้อป้ายโฆษณาสินค้าขนาดใหญ่ออก แต่จะจัดให้มีเพียงบางจุด จะจัดระเบียบทางเท้า ให้ผู้คนเดินสะดวกบนทางเท้า จะย้ายสนามบินออกไปนอกเมือง จะไม่รื้อถนนที่ดีเพื่อสร้างใหม่ เป็นต้น

แต่นโยบายบางอย่างฟังดูดี ทุกฝ่ายได้ทราบนโยบายนี้ก็เห็นด้วย ทว่ารัฐบาลกลับไม่เอาจริงเอาจังกับนโยบายนี้ ไม่มีมาตรการที่ชัดเจนเพื่อบรรลุนโยบายดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ หลายครั้ง ผู้คนจึงเบื่อหน่ายกับนโยบายของรัฐบาล เพราะเห็นว่าคำพูดสวยหรู แต่ไม่เกิดผลใดๆ

ส่วนที่ 2 การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ชนสวรรค์ เจริญเมือง เห็นว่า การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่โดยตรงที่จะมีขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 มีข้อดีหลายประการ คือ 1) จะทำให้ประชาชนตื่นตัวทางการเมือง สนใจคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละคน 2) จะทำให้ประชาชนสนใจศึกษาพูดคุยเรื่องราวการเมืองว่าใครคือผู้สมัครที่เหมาะสม เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 3) สนใจห่วงใยปัญหาบ้านเมืองมากขึ้น เพราะฉะนั้น นโยบายที่ผู้สมัครแต่ละคนจะนำเสนอและอาจจะมีการปรับปรุงหรือเสนอในช่วงต่อไป ก็คือสติปัญญาของผู้สมัครแต่ละคน ประชาชนจะพิจารณาตัดสินใจได้ว่าควรเลือกใคร ควรสนับสนุนผู้ใด กลุ่มใด นโยบายแบบใดที่ไม่ควรสนับสนุน

นโยบายสาธารณะจะได้รับการยอมรับหรือไม่ ยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบางประการ เช่น นโยบายดังกล่าวกว้างมาก หรือขาดความชัดเจน หรืออาจขัดแย้งกันเอง เป็นไปได้หรือไม่ในทางปฏิบัติ ประชาชนก็จะต้องพิจารณาทั้งเหตุผล ความเหมาะสม งบประมาณ กำลังคน ฯลฯ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็มีทัศนะอย่างไร สนใจเรื่องนโยบายที่จะมีผลกระทบต่อชีวิตของเขา และทิศทางการพัฒนาเมือง หรือไม่สนใจ คิดแต่ว่าจะเลือกใครที่เอื้อประโยชน์ให้ตัวเองหรือไม่

2. การประสานงานกับองค์กรและเครือข่าย การทำวิจัยชิ้นนี้จะทำงานในลักษณะเครือข่าย ร่วมกับองค์กรหรือเครือข่ายที่มีอยู่แล้ว ทั้งภาครัฐ และเอกชน เช่น มูลนิธิวาย เอ็ม ซี เอเพื่อการพัฒนาภาคเหนือ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ชมรมจักรยานวันอาทิตย์จังหวัดเชียงใหม่ คริสตจักรเชียงใหม่ สโมสรโรตารีและ สโมสรไลออนส์ต่างๆ สถาบันการศึกษา เพื่อศึกษากิจกรรมและข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ หลายคนจากองค์กรเหล่านี้ได้รับการเชิญมาเป็นคณะทำงาน

3. การเตรียมผู้เข้าร่วมโครงการ ประสานงานกับประชาชน กลุ่มองค์กรต่าง ๆ เช่น สภาคริสตจักรจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มฮินดู สโมสรโรตารี กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มครู กลุ่มเยาวชน หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ ตลาดโรงเรียนต่างๆ ฯลฯ และในย่านต่าง ๆ ของเมือง เช่น ย่านท่าแพ ย่านช้างเผือก เพื่อเปิดเวทีให้มีการแลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ ปัญหาที่ต้องเร่งแก้ไข ซึ่งอาจได้ข้อเสนอที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นที่ได้เก็บข้อมูลมาแล้ว

4. การผลิตสื่อรูปแบบต่างๆเพื่อใช้ในการรณรงค์ สื่อที่จะใช้ในการรณรงค์จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการรณรงค์เกี่ยวกับเรื่องนี้

5. การรณรงค์ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

6. การทำรายงาน เพื่อบันทึกกิจกรรม วิเคราะห์ และสรุปบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางแก่เมืองอื่นๆ

7. การผลักดันนโยบายให้เป็นจริง เพื่อให้นโยบายสาธารณะเป็นรูปธรรม หรือได้รับการนำไปสานต่อจนเป็นรูปธรรม

แผนการทำงานโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติ “การให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่”

กิจกรรม	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
1. รวบรวมข้อมูลและทบทวนเอกสาร											
2. การทำแบบสอบถามครั้งที่ 1											
3. การวางแผนการทำงานภาคสนามกับกลุ่มเป้าหมาย											
4. การผลิตเอกสารและสื่อต่างๆ											
5. การรณรงค์ให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมาย											
6. การประมวลผลข้อมูลจากการทำงานภาคสนามกับกลุ่มเป้าหมาย											
7. การจัดประชุมย่อยกลุ่มผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อระดมความคิด											
8. การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ											
9. การจัดประชุมผู้รู้เรื่องเมืองเชียงใหม่ครั้งที่ 3											
10. การทำแบบสอบถามครั้งที่ 2											
11. รายงานความก้าวหน้า											
12. รายงานฉบับสมบูรณ์											
13. การเสนอผลการวิจัย											

บทที่ 2

ข้อมูลพื้นฐานเทศบาลนครเชียงใหม่

เนื่องจากการรณรงค์ครั้งนี้กระทำขึ้นในวาระที่จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเป็นครั้งแรกในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จึงมีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจบริบทของพื้นที่ที่ท้าวชัย

ความสำคัญของเมืองเชียงใหม่

เทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงเทพมหานคร แม้ว่าในปัจจุบันเทศบาลนครเชียงใหม่มีพื้นที่เพียง 40 ตารางกิโลเมตร ประชากรผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2547 มีเพียง 107,866 คน² เทียบไม่ได้ในเชิงปริมาณกับกรุงเทพมหานครหรือเมืองใหญ่อื่นๆในภูมิภาคอื่น แต่เนื่องจากเทศบาลนครเชียงใหม่ตั้งอยู่ในเมืองเชียงใหม่ซึ่งเป็นเมืองประวัติศาสตร์อายุกว่า 700 ปี เมืองเดียวที่ยังมีวิถีชีวิตของผู้คน และเมืองนี้ถูกกำหนดให้เป็นศูนย์กลางของภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะในด้านการท่องเที่ยว เป็นเมืองที่มีสถาบันศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษามากถึง 31 แห่ง และมีพระตำหนักภูพิงคราชนิเวศน์ตั้งอยู่ มีสนามบินนานาชาติ ฯลฯ จึงทำให้เชียงใหม่มีความสำคัญอย่างยิ่งในภาคเหนือตอนบน

เชียงใหม่ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.1839 โดยพญามังราย มหาราช ปฐมกษัตริย์ แห่งราชวงศ์มังรายเพื่อเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาซึ่งมีสถานภาพทัดเทียมกับอาณาจักรสุโขทัย จึงมีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากภาคอื่นๆของประเทศ ราชวงศ์นี้ได้ปกครองต่อมาอีก 200 ปี เชียงใหม่จึงตกเป็นเมืองขึ้น ของพม่าในปีพ.ศ. 2101 ต่อมาในปี พ.ศ. 2317 พระเจ้าตากสิน มาขับไล่พม่า จนพ่ายแพ้ไป เชียงใหม่ จึงตกเป็นประเทศราชของธนบุรีและรัตนโกสินทร์ จากระฐิอัสระเชียงใหม่ถูกรวมเป็นมณฑลของสยาม และในที่สุดกลายเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5

ประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และภูมิประเทศที่เข้าถึงยากทำให้เชียงใหม่คงเอกลักษณ์ด้านประเพณี วิถีชีวิต และศิลปวัฒนธรรมไว้ได้อย่างดี จึงเป็นเมืองที่มีเสน่ห์เพราะหลงเหลือความเป็นตัวตนไว้มากแม้ว่าจะถูกทำลายไปอย่างรวดเร็วในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา

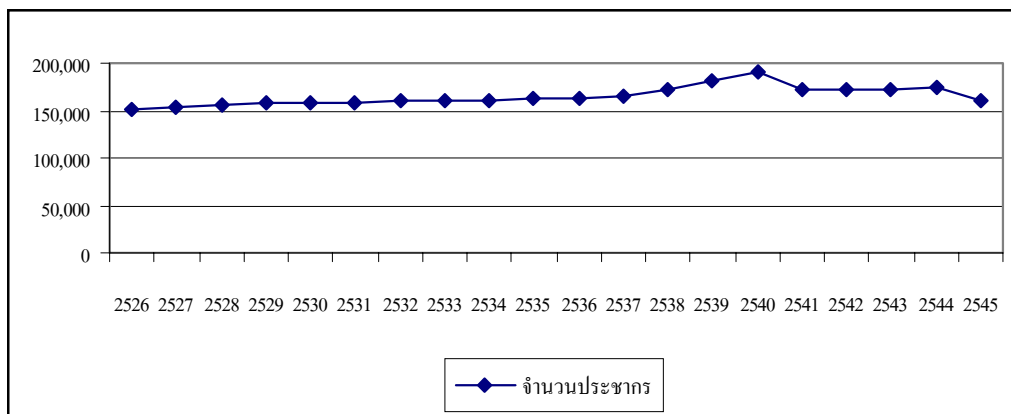
ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรทำให้คนเชียงใหม่ดิ้นรนมากในการดำรงชีวิตอยู่ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือและคนพื้นถิ่นเป็นคนมีจิตใจดี ทำให้มีการอพยพเข้าของประชากรจากทุกภาคของประเทศ แต่เป็นการอพยพเข้ามาเพื่อทำมาหากิน มาเรียนหนังสือ มาใช้ทรัพยากร โดยไม่ได้อพยพเข้ามาอยู่ในทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

² ที่มาฝ่ายทะเบียน เทศบาลนครเชียงใหม่

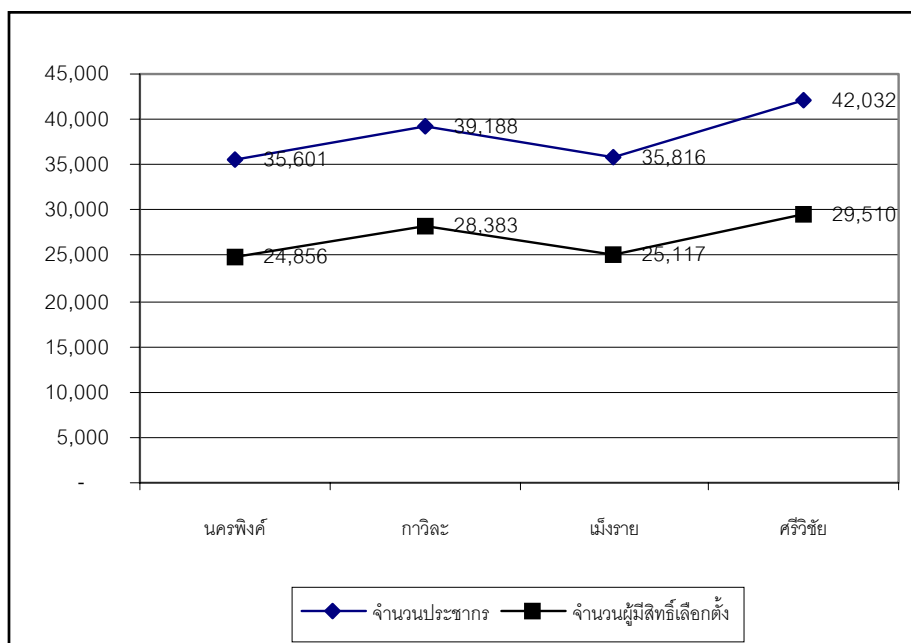
การเติบโตของประชากรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

เทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเทศบาลนครแห่งแรกของประเทศไทย เนื่องจากมีจำนวนประชากรมาก แต่ขณะที่เมืองมีการขยายตัวของสิ่งปลูกสร้าง และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ประชากรในทะเบียนราษฎรไม่ได้ขยายตัวตาม บางช่วงปีมีการอพยพออกของประชากรมากกว่าการอพยพเข้าด้วยซ้ำ ทั้งนี้เนื่องจากสถานะแวดล้อมของเมืองที่เสื่อมถอยลงทำให้ประชาชนอพยพไปอยู่ตามบ้านจัดสรรชานเมืองมากขึ้น ตามกระบวนการ Counter urbanization³

แผนภูมิ 2.1 จำนวนประชากรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พ.ศ. 2526 - พ.ศ. 2545

แผนภูมิ 2.2 จำนวนประชากรและผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่แยกตามแขวง

³ อานรายละเอียดในดวงจันทร์อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง, เมืองยั่งยืน : แนวคิดและประสบการณ์ของตะวันตก, (เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2545

ความเหลื่อมล้ำระหว่างเมืองกับชนบท และนโยบายไม่ให้คนอยู่ในป่าทำให้คนจนและชนกลุ่มน้อยอพยพเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่มากขึ้น แต่เมืองไม่ได้เตรียมที่อยู่อาศัยสำหรับคนจน จึงทำให้เกิดการบุกรุกที่สาธารณะ และตั้งเป็นชุมชนขึ้นมา เนื่องจากชุมชนเหล่านี้ได้รับความอุปถัมภ์จากราชการเมืองท้องถิ่นทุกยุคสมัย จึงกลายเป็นฐานเสียงสำคัญของนักการเมืองท้องถิ่น และเป็นผู้ที่กำหนดชะตากรรมของเมืองเชียงใหม่ในการเลือกตั้งเสมอมา ยิ่งเมื่อมีกองทุนชุมชนเมืองยิ่งทำให้เกิดการจัดตั้งชุมชนในเขตเมืองมากขึ้น

ตาราง 2.1 ลักษณะของชุมชนแออัดที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่⁴

ลักษณะของชุมชน	จำนวนชุมชน (แห่ง)			
	ก่อนปี พ.ศ.2504	พ.ศ.2504 – 2525	พ.ศ.2526 – 2543	2543 - 2547
1. ที่ตั้ง				หมายเหตุข้อมูลของชุมชนแออัดไม่สามารถระบุได้ทราบเพียงแต่จำนวนรวม
• ในเขตเทศบาล	18	29	39	
• นอกเขตเทศบาล	8	13	31	
2. ที่ตั้งสัมพันธ์				
• วัด	20	22	27	
• คูคลองสาธารณะ	4	9	29	
• ที่อยู่อาศัยเอกชน	2	5	6	
• แนวกำแพงดิน	-	5	6	
• ที่ดินสาธารณะ	-	1	2	
3. การครอบครองที่ดิน				
• ไม่บุกรุก				
• บุกรุก	25	28	33	
4. กรรมสิทธิ์ที่ดิน	1	14	37	
• วัด	11	14	18	
• เอกชน	13	17	28	
• รัฐบาล	2	11	27	
รวม	26	42	70	78

⁴ ทัดยา เพ็ชรภู, การวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของชุมชนแออัดในเขตเมืองเชียงใหม่, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544

การเติบโตของเมืองกับการบริหารจัดการเมือง

ความเป็นเมืองของเชียงใหม่ในปัจจุบันมิได้จำกัดอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เท่านั้น แต่พื้นที่ก่อสร้างได้ขยายเข้าไปในเขตเทศบาลตำบลช้างเผือก อบต.ใกล้เคียง และอำเภอใกล้เคียงอีก 6 อำเภอในเขตผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่ แม้ว่าความเป็นเมืองจะขยายไปทุกทิศทาง แต่เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ยังคงเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางด้านต่างๆ ทำให้มีประชากรเดินทางมาใช้บริการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ในช่วงกลางวัน แต่เดินทางกลับไปพักอาศัยนอกพื้นที่เทศบาลฯ ทำให้ประชากรจริงในเขตเทศบาลฯ ไม่มาก แต่ประชากรที่มาใช้บริการในพื้นที่เมืองมีมาก

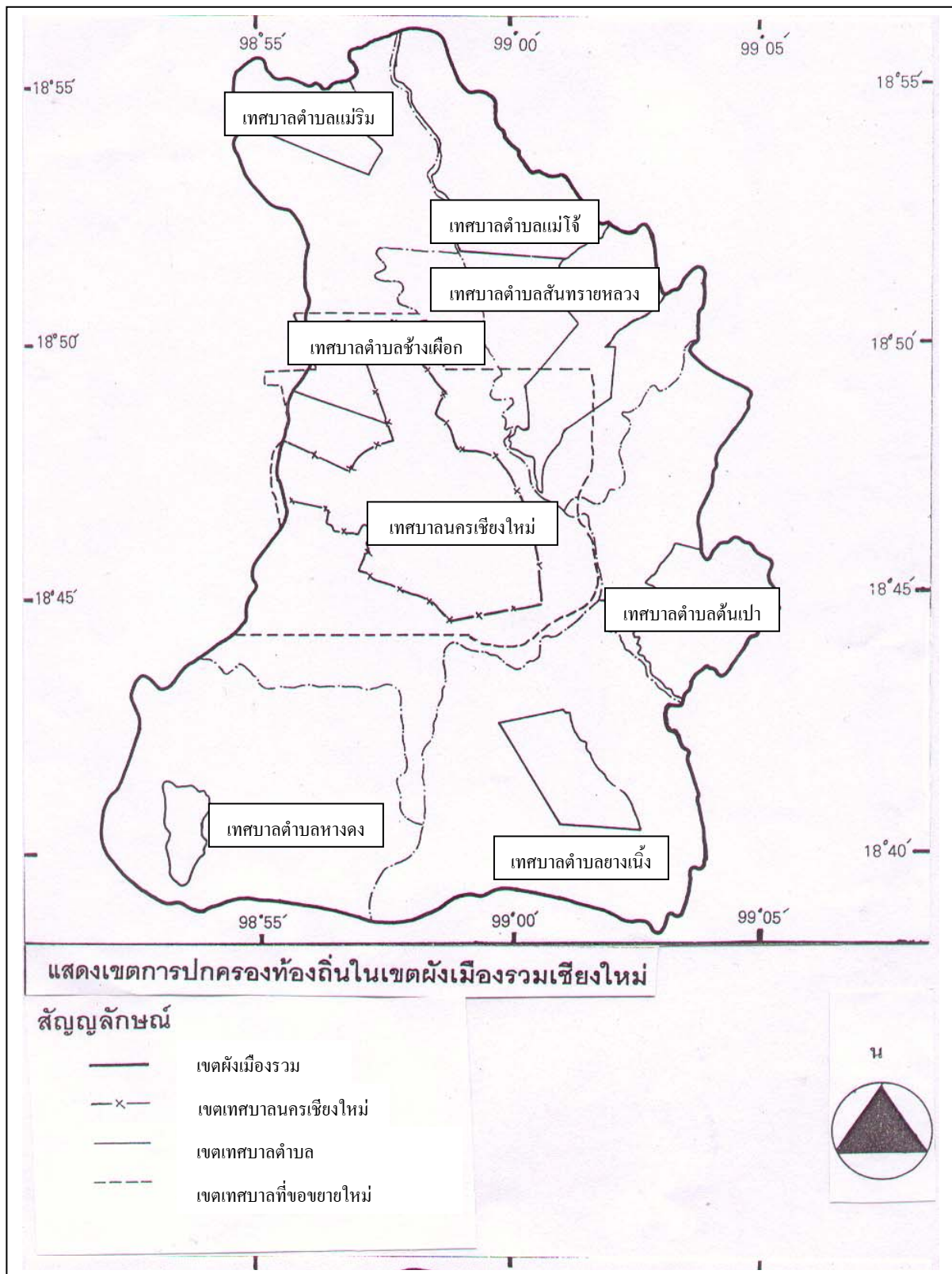
การอพยพไปอยู่ชานเมืองของชนชั้นกลาง โดยเฉพาะชนชั้นกลางที่มีสำนักต่อส่วนรวมและมีความตื่นตัวทางการเมือง ทำให้คนเหล่านั้นไม่มีสิทธิ์ลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือใช้สิทธิ์เลือกตั้งในเขตเทศบาล

ลักษณะสังคมเชียงใหม่

สังคมเชียงใหม่ตั้งแต่อดีตเป็นสังคมที่ไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็นอาจเนื่องจากประวัติศาสตร์อันยาวนานที่เชียงใหม่อยู่ภายใต้การปกครองของคนกลุ่มอื่น ทำให้คนเชียงใหม่คุ้นชินกับการไม่ได้แย้งผู้ปกครอง จึงมีคำพูดติดปากว่า “เอาเป็นว่าเตอะ” หากคนที่จะเป็นผู้นำในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่างๆ ได้ยาก เนื่องจากวิธีคิดของคนเชียงใหม่มีอยู่ 2 อย่างคือ กลัวคนเกลียด กับกลัวการถูกทำร้าย ดังนั้นคนจำนวนมากจึงมักทนต่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น แม้จะไม่พอใจ แต่ก็ไม่พูดหรือเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้คนเชียงใหม่ได้มีความตื่นตัวทางการเมืองเมื่อเทียบกับภาคอื่นๆ ภาพการที่ประชาชนไปนั่งฟังผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นจำนวนพันจำนวนหมื่นคนจึงไม่มี ต่างจากภาคใต้หรือภาคอีสานที่มีประชาชนจำนวนมากมีการตื่นตัวทางการเมืองสูง ความแตกต่างนี้จึงสะท้อนคุณสมบัติของผู้ที่เล่นการเมืองและลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ

แผนที่ 2.1 แสดงเขตการปกครองท้องถิ่นในเขตผังเมืองรวมเชียงใหม่

ที่มา : Initial Study Finding Report for Chiang Mai Planning Project By Louis Berger International, Inc.

อ้างอิง : ดวงจันทร์อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง, โครงการจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียวในเมืองหลัก : เชียงใหม่, (เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2539

บทที่ 3

การดำเนินการรณรงค์และให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่

ในการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โครงการรณรงค์และให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ ได้ใช้แนวทางของกิจกรรมที่ได้เสนอไว้ในข้อเสนอโครงการฯ และเพิ่มกิจกรรมการประชุม นอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในแผนในบางโอกาส เพื่อให้สามารถกระจายข้อมูลข่าวสาร และรับฟังความเห็นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ ในสายตาของประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเมือง

การดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลาหลักคือ

1. ระยะที่ 1 ช่วงเปิดตัวโครงการ (จากพฤษภาคม 2546 – กันยายน 2546)
2. ระยะที่ 2 (ช่วง ตุลาคม 2546 – ธันวาคม 2547)
3. ระยะที่ 3 (ช่วง มกราคม 2547 – กุมภาพันธ์ 2547)
4. ระยะที่ 4 (ช่วงกุมภาพันธ์ – มีนาคม 2547)

1. ระยะที่ 1 ช่วงเปิดตัวโครงการ (จากพฤษภาคม 2546 – กันยายน 2546)

มีกิจกรรมหลักที่ดำเนินการในช่วงนี้ดังนี้

1.1 การเปิดตัวโครงการฯ จัดขึ้นเมื่อวันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม 2547 เพื่อแนะนำโครงการ โดยเชิญสื่อมวลชนทุกแขนงมาฟัง โดยมีวิทยากรหลัก 2 ท่านคือ อาจารย์สมบัติ เทศกุล แนะนำเกี่ยวกับประเด็นนโยบายสาธารณะ และวัตถุประสงค์ของโครงการ และ อาจารย์ณัฐกร วิทิตานนท์ อาจารย์ประจำสำนักวิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มาให้ความรู้เกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างของการเลือกนายกเทศมนตรีโดยอ้อม ซึ่งเป็นอยู่ในสังคมไทยมาโดยตลอด กับระบบใหม่ซึ่งเป็นการที่ประชาชนมีสิทธิ์ในการเลือกตั้งผู้บริหารระดับสูงคือนายกเทศมนตรี โดยไม่ต้องให้สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้เลือกตามระบบเดิม ซึ่งระบบใหม่นี้มีข้อดีที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงต้องเสนอนโยบายสาธารณะที่จะทำให้ประชาชนรับทราบ และควรจะทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชน

การปูพื้นความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีระบบเก่า และระบบใหม่ว่าแตกต่างกันอย่างไร และนโยบายสาธารณะคืออะไร ความรู้ทั้ง 2 ส่วนนี้สัมพันธ์กันอย่างไร โดยมีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่นักศึกษาหลายสถาบัน ได้แก่ นักศึกษาคณะเทคนิคสถาปัตย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ สโมสรนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ นักศึกษาภาควิชาภูมิศาสตร์ และภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดจนนักเรียนโรงเรียนต่างๆ เพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มนี้ที่จะไปทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครของโครงการนี้ โดยจัดอบรมอาสาสมัคร ณ ที่ทำการมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองหลายครั้ง ครั้งแรกเมื่อวันเสาร์ที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 นอกจากให้

ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาแล้ว ยังเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (ZOPP) ซึ่งเน้นวัตถุประสงค์เป็นหลัก เพื่อให้อาสาสมัครสามารถนำกระบวนการนี้ไปใช้ถ่ายทอดแก่กลุ่มเป้าหมายเวลาจัดประชุม

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมของอาสาสมัครเป็นขั้นตอนที่สำคัญเนื่องจากอาสาสมัครจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชน และเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ต่างๆไปยังประชาชน หากขาดความรู้ความเข้าใจแล้ว จะทำให้การรณรงค์ไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร

กระบวนการที่ใช้ระดมความเห็นจากที่ประชุมใช้สื่อกระดาษเนื่องจากไม่ต้องการให้สมาชิกในที่ประชุมคนใดคนหนึ่งผูกขาดการแสดงความคิดเห็น และให้ทุกคนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกันโดยใช้กระบวนการวางแผนแบบซอพ (ZOPP)⁴

1.2 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ “เอียะจะใด...เจียงใหม่ถึงจะดี” จัดโดย โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง ร่วมกับ คณาจารย์และอาสาสมัครจากสถานศึกษา 3 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ และคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2546 เวลา 08.30 – 15.00 น. ณ ห้องสิริภูมิ ชั้น 1 โรงแรมฮอลิเดย์ การ์เดน จ. เชียงใหม่ มีจำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งหมด 136 คน โดยคณะทำงานได้กำหนดประเภทของกลุ่มออกเป็น 4 กลุ่มตามแขวง คือ 1) แขวงศรีวิชัย 2) แขวงนครพิงค์ 3) แขวงกาวิละ และ 4) แขวงเม็งราย สรุปได้ดังนี้

1. แขวงศรีวิชัย

วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
ด้านการจราจร 1. มีการใช้กฎหมายด้านการจราจรอย่างเข้มงวด 2. มีการจัดระเบียบทางเท้าและถนน 3. ถนนมีสภาพดี	1. จิตสำนึกของผู้ใช้การจราจรตกต่ำ 2. ผู้บังคับใช้กฎหมายจราจรไม่มีความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย 3. มีการทำผิดระเบียบการจราจรมาก เช่นการจอดรถในที่ห้ามจอด 4. มีการตั้งป้ายต่างๆหน้าร้านบนที่สาธารณะ 5. หาบเร่ แผงลอยบนทางเท้า 6. การซ่อมถนน ขุด ก่อพร้อมกันทั้งเมือง 7. ขาดระบบขนส่งมวลชน เช่น รถเมล์	1. สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในการรักษากฎจราจร 2. เสนอให้ผู้บังคับใช้กฎหมายมีความเข้มงวด 3. เสนอนโยบายสู่ตำรวจฯ 4. มีการใช้เทศบัญญัติอย่างเข้มงวด 5. เจ้าหน้าที่เทศกิจเข้าไปตรวจตรา 6. มีการวางแผนในการซ่อมถนนระยะยาว 7. จัดระบบขนส่งมวลชนที่มีระเบียบราคามาตรฐาน 8. ระบบขนส่งมวลชนมีเส้นทางเดินที่ชัดเจน

⁴ ZOPP (ซ็อพ) เป็นการวางแผน “โครงการ” โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นซึ่งเน้นวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นหลัก

	8. รถมอเตอร์ไซด์(รถแดง)มีมากเกินไป	9. ให้มีขนส่งมวลชน เช่น รถเมล์
วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
	9. ไม่มีจุดจอดรถ(สองแถว แดง-เหลือง)ที่ชัดเจน	รถไฟฟ้า 10. จัดระบบโครงข่ายรถสองแถว 11. มีการวางแผนการจราจรเป็นระบบระเบียบ
ด้านวัฒนธรรม การศึกษา 1. อยากให้เชียงใหม่เป็นเมืองประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี	1. คนรุ่นใหม่เยาวชน ไม่มีความภาคภูมิใจในความเป็นเชียงใหม่ 2. โบราณสถานถูกบดบังด้วยอาคารสูง หรืออาคารที่ไม่ใช่สถาปัตยกรรมท้องถิ่น 3. พบการรับวัฒนธรรมตะวันตกทั่วเขตเมือง 4. อาคารแบบล้านนาเก่าถูกทอดทิ้ง 5. แก๊งวัยรุ่นสร้างความเดือดร้อนรำคาญ 6. กรณีเช่าทรัพย์สิน ผู้เช่าขาดการดูแล	1. สร้างค่านิยม จิตสำนึกให้คนรุ่นใหม่ นิยมในความเป็นไทย ความเป็นเชียงใหม่ 2. จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมในสถานศึกษาต่างๆ 3. จัดกิจกรรมฟื้นฟูศิลป โบราณสถานต่างๆ 4. ประกาศเขตอนุรักษ์โบราณสถานในเขตเมือง 5. จัดเสวนาเยาวชนให้มีจิตสำนึกเป็นเยาวชนที่ดี 6. การจัดการศึกษาให้กระจายทั่วเขตเทศบาล การจัดการศึกษาฟรี 12 ปี
ด้านสิ่งแวดล้อม 1. อยากให้เชียงใหม่เป็นอุทยานนคร	1. ต้นไม้ในเขตเมืองมีน้อย 2. พื้นที่สวนสาธารณะไม่เพียงพอ 3. ขยะล้นเมือง ส่งกลิ่นเหม็น 4. รถเก็บขยะมาเก็บขยะไม่ตรงเวลา 5. ปัญหาน้ำเสีย การปล่อยน้ำเสียจากร้านค้าชุมชน ส่วนราชการ ร้านอาหาร โรงแรมน้ำล้นลง 5. การรื้อถอนที่สาธารณะ การใช้ประโยชน์ที่สาธารณะไม่ถูกวัตถุประสงค์ 6. การปลูกสร้างรื้อถอนฝังก่อนน้ำปิ้ง 7. สิ่งก่อสร้าง สถานที่ของราชการและเอกชนบางแห่งรุ่งรัง ไม่สวยงาม 8. ป้ายโฆษณาบางแห่งไม่จำเป็น	1. วางแผนในการปลูกต้นไม้ 2. การเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กระจายทั่วเมือง 3. การสนับสนุนการรีไซเคิลขยะ 4. การจัดเก็บขยะให้เป็นเวลา 5. การจัดโซนนิ่งพื้นที่ให้ชัดเจน เป็นระเบียบ 6. จัดเสวนาเยาวชน
ด้านสังคม การเมืองการปกครอง 1. สังคมโปร่งใส ไม่มีการคอร์รัปชัน 2. ชุมชนปลอดภัยจากยาเสพติด	1. ผู้บริหารใช้อำนาจ อิทธิพลอย่างไม่เป็นธรรม 2. การจัดสร้างต่างๆ มีราคาสูงกว่า	1. ผู้บริหารควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้การบริหาร โครงการต่างๆ 2. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ

3. คนเชียงใหม่มีสุขภาพ ภายใจที่ดี	ราคาทั่วไป 3. วัยรุ่นมีการจับกลุ่ม 4. ในชุมชนมีการใช้ยาเสพติด	กำหนดนโยบาย 3. การจัดกิจกรรม โครงการต่างๆ ควร มีการเผยแพร่ข้อมูล 4. การรณรงค์ปราบปรามยาเสพติด อย่างจริงจัง
-----------------------------------	--	---

2. แขนงนครพิงค์

วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
ด้านการจราจร 1. มีเส้นทางการคมนาคมที่มีคุณภาพ ปลอดภัย 2. อยากให้เชียงใหม่เป็นเมืองที่มีระบบขนส่งสาธารณะ 3. ประชาชนสามารถเดินทางระยะใกล้ด้วยจักรยานได้	1. รถสองแถว รถแดง มีมากเกินไป 2. การใช้รถจักรยาน ไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแล 3. รถส่วนตัวมีมากเกินไป 4. ขาดระเบียบในการใช้รถ เช่นการจอดรถในที่ห้ามจอด 5. เจ้าหน้าที่รัฐไม่เข้มงวดตามกฎหมายที่มี เช่น การรुकค้าทางเท้าและถนน 6. ถนนคุณภาพไม่ดี แลบ ขรุขระ 7. มีกลุ่มอิทธิพล ผลประโยชน์ส่วนตัว	1. มีการจัดระบบขนส่งสาธารณะ(รถเมล์) 2. ควบคุมปริมาณรถสองแถว 3. มีการใช้กฎจราจรอย่างเข้มงวด 4. จัดรณรงค์มารยาท และการใช้กฎจราจร 5. ปรับ พรบ. จราจรที่ทันสมัย 6. ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ มีความตั้งใจจริง ยุติธรรม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
ด้านวัฒนธรรม การศึกษา 1. อยากให้เชียงใหม่เป็นเมืองแห่งการศึกษา 2. การจัดการศึกษาของเทศบาลท่าเทิยมเอกชน 3. อยากให้เชียงใหม่เป็นเมืองแห่งความมีน้ำใจและเป็นเมืองประวัติศาสตร์	1. โรงเรียนเน้นการสอนให้ IQ มากกว่า EQ เน้นทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ 2. มาตรฐานของโรงเรียนไม่เท่ากัน 3. โรงเรียนให้ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นน้อย 4. การมีสถานบันเทิงในเขตเมืองมากเกินไป 5. ปัญหาด้านจิตวิญญาณความเป็นครูของผู้สอน 6. ประชาชนขาดความรู้ ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น 7. มีการบุกรุกโบราณสถาน 8. เจ้าหน้าที่ขาดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับเรื่องประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม 9. นโยบายการจัดการศึกษาสูง ลังก่อสร้าง	1. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่ดูแลบุตรหลาน สนับสนุนการศึกษาที่ดี 2. ผู้ปกครองร่วมสร้างจิตสำนึกให้รักท้องถิ่น 3. ชุมชนมีส่วนร่วมดูแลโรงเรียน 4. สร้างมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนให้เท่าเทียมกัน 5. หลักสูตรการศึกษานั้น กระบวนการที่ปฏิบัติได้จริง 6. ปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ 7. กวาดล้างแหล่งบันเทิงใกล้โรงเรียน 8. ส่งเสริมจิตสำนึกรักท้องถิ่น 9. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ

วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
	ไม่ชัดเจน	อนุรักษ์วัฒนธรรม 10. ให้การยกย่องชมเชยผู้รักษา ศิลปวัฒนธรรม 11. การใช้กฎอย่างเข้มงวดในการ บุกรุกโบราณสถาน 12. การจัดโซนนิ่งโบราณสถาน 13. สร้างจิตสำนึกให้ประชาชน เห็นความสำคัญของเด็กและ คนชรา
ด้านสิ่งแวดล้อม 1. เชิงใหม่อากาศดี สดชื่น เมือง มีระเบียบ สะอาด	1. การไม่แยกขยะ 2. ประชาชนใช้รถส่วนตัวมาก 3. รถประเภทต่างๆ มีมาก 4. ประชาชนขาดจิตสำนึกต่อส่วนรวม เช่นการไม่ยอมรับรถเทศบาลที่จัด รับส่งนักเรียนในถนนเจริญประเทศ 5. เจ้าหน้าที่ที่มีการได้รับผลประโยชน์ ส่วนตัว 6. ขาดความเข้มงวดในการวางนโยบาย ผังเมือง 7. การปล่อยน้ำเสียลงที่สาธารณะ 8. มีชุมชนยัดที่สาธารณะ 9. การมีกลุ่มวัยรุ่น อันธพาลกวนเมือง	1. การรณรงค์ให้ความรู้ ความ เข้าใจในเรื่องการแยกขยะ 2. จัดระบบจัดเก็บและแยกขยะ เข้มงวดในการจัดเก็บขยะ 3. ให้มีการจัดเก็บภาษีกิจการที่ ทำลายสิ่งแวดล้อม 4. ดูแล รื้อย้ายชุมชนที่บุกรุกที่ สาธารณะ 5. เพิ่มความสวยงามของถนน เช่น การปลูกต้นไม้
ด้านสังคม การเมืองการปกครอง 1. อยากเห็นประชาชนมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย เมืองมี สวัสดิการที่ดี	1. ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการ กำหนดนโยบายสาธารณะ 2. ประชาชนขาดความรู้ ความตระหนัก ในปัญหาสาธารณะ 3. เจ้าหน้าที่ นักการเมือง มีการซื้อเสียง	1. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วน ร่วมในการกำหนดนโยบาย รับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน 2. ผู้บริหารต้องตระหนักถึง ผลประโยชน์ของประชาชน ส่วนรวม 3. กระจายอำนาจอย่างแท้จริง 4. นำกฎหมายเรื่องผู้มีอิทธิพลมา ใช้กับการลงสมัครรับ เลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรง

3. แขนงกาวิละ

วัตถุประสงค	ปัญหา	แนวทางแกไข
ด้านจราจร 1. อยากใหมีระบบขนส่งมวลชน 2. การเดินทางสัญจรมีความปลอดภัย	1. มีรถมากสงเสียดัง 2. การรื้อ สร้าง ซ่อมถนนและทางเท้าบอย 3. รถแดง- เหลือง ไมมีป้ายจอดที่แนนอน 4. ไมมีรถเมล์ 5. รถสองแถวราคาแพง 6. การจอดรถไมมีระเบียบ 7. การวางของรูกล้าทางเท้า 8. การจัดระเบียบการจราจรในชุมชนขาดประสิทธิภาพ	1. ควบคุมปริมาณรถ 2. สงเสริมการใชรตสาธารณะระบบขนส่งมวลชน 3. มีการจัดระเบียบร้านค้า หาบเร่ แผงลอย 4. รณรงค์การใชจักรยานอยางจริงจัง 5. การจัดรถประจำทางในแตละสาย 6. การจัดจุดพักรถประจำทาง 7. การจัดไฟตามจุดต่างๆ เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ
ด้านวัฒนธรรมการศึกษา 1. อยากใหมีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม 2. เกิดจิตสำนึกรักท้องถิ่น	1. โบราณสถานถูกรุกล้าและทำลาย 2. ธรณีสงฆ์บางแหงมีโบราณวัตถุอยู่แตมีการใหเช่าและขาดการดูแล 3. มีสถานเรีงรมย์ แหล่งอบายมุขจำนวนมาก 4. คนแล้งน้ำใจ แยกกันอยู่ แยกกันกิน	1. เน้นการสร้างเยาวชนที่เป็นตัวอยาง 2. จัดให้มีสถานที่ที่วัยรุนมาพบกัน ในทางสร้างสรรค์ เดือนละ 1 ครั้ง 3. ควบคุมการเปิดสถานเรีงรมย์ 4. ฟื้นฟูการแตงกายแบบล้านนาในสถานศึกษา 5. ใชวัดเป็นศูนย์กลาง 6. ครอบครัวยุบรวมกันปลูกฝงความรัก ความกตัญญูให้กับบุตร มีส่วนร่วมในการดูแลบุตร 7. ชุมชนมีส่วนร่วม เช่น การดูแลธรณีสงฆ์ 8. จัดการศึกษาสำหรับทุกวัย ตั้งแตเด็กอนุบาลถึงสูงอายุ
ด้านสิ่งแวดล้อม 1. อยากเห็นชุมชนสะอาดปราศจากน้ำเสีย	1. การมีน้ำเสีย ขยะลิ่งกลืนเหม็นจากร้านอาหาร โดยเฉพาะร้านขายอาหารตอนกลางคืน	1. มีการจัดที่สำหรับทิ้งขยะใหม่ นอกเขตเทศบาลอยางเป็นระบบ

วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
2. อยากให้มีสวนสาธารณะเพิ่มขึ้น	2. ปัญหาน้ำท่วมขัง 3. แม่น้ำ คลอง ในชุมชนเกิดการเน่าเสีย 4. บางชุมชนไม่มีเทศบาลมาเก็บขยะ 5. การเก็บขยะไม่ตรงเวลา 6. การกำจัดน้ำเสียไม่ถูกต้อง ปล่อยลงสู่ลำคลอง 7. มีกลิ่นจากการเผาเศษ 8. ต้นไม้มีน้อย 9. ทิศนอจาด ป้ายโฆษณาเยอะเกินไป 10. บางหน่วยงาน ชุมชน รัฐ เอกชน ปล่อยให้หน้าบ้าน สำนักงาน รกร้าง 11. การสร้างลูกล้าเหมือน แม่น้ำปิง 12. ที่สาธารณะมีชาวเขามาใช้ประโยชน์ทิ้งขยะ	2. ดึงขยะควรมีมากขึ้น มีฝักปิดมิดชิด 3. ควรจัดเก็บขยะทุกวันและ มีรถทำความสะอาดวิ่งตามรถเก็บขยะ 4. รมรณรงค์รักษาความสะอาด แม่น้ำลำคลอง ขุดลอกคูคลอง โดยชุมชนมีส่วนร่วม 5. การสร้างเมรุเผาแบบไร้กลิ่น 6. จัดซื้อที่ดินทำสวนสาธารณะ 7. การจัดทำระบบตรวจสอบสิ่งปนเปื้อนในสารอาหาร 8. หลักสูตรการศึกษานูรณาการเรื่องสิ่งแวดล้อม ทุกสาขาวิชา 9. ปลุกต้นไม้เพิ่มขึ้น 10. จัดสร้างสวนสาธารณะเพื่อสาธารณชนเพิ่มขึ้น

4.แขวงเมืองราย

วัตถุประสงค์	ปัญหา	แนวทางแก้ไข
ด้านสังคมการเมืองการปกครอง 1. มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส 2. ชุมชนปลอดภัย	1. การบริหารยังมีการคอร์รัปชัน 2. การก่อสร้างไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ 3. ประชาชนมีหนี้สิน 4. ประชาชนตกงาน ไม่มีงานทำ 5. ประชาชน ผู้สูงอายุขาดคนดูแล	1. การบริหารมีแผนแม่บทระยะสั้น ระยะยาวอย่างชัดเจน 2. การบริหารงานควรให้มีการตรวจสอบได้ โดยมีองค์กรมาตรฐานเข้าไปตรวจสอบ 3. ภาครัฐและชุมชนร่วมช่วยกันอย่างจริงจัง 4. ให้กต. ท้องถิ่น จัดเวทีแนะนำเกี่ยวกับเลือกตั้งนายก 5. ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งแสดง

		วิสัยทัศน์ 6. ส่งเสริมด้านอาชีพแก่คนในชุมชน
ด้านจราจร 1. อยากให้มีรถเมล์ ระบบขนส่งมวลชน 2. คนมีน้ำใจขณะขับรถ เห็นความสำคัญของทางเดินเท้า 3. ให้มีการจัดการจราจรที่มีระเบียบ	1. จำนวนรถส่วนตัวมีมาก 2. ผู้ใช้รถถนนขาดจิตสำนึก 3. การถูกเอาเปรียบจากรถโดยสาร การใช้ทางเดินเท้าผิดวัตถุประสงค์ วางป้าย ขาขลิบค้ำบนทางเท้า	1. การจัดทำระบบขนส่งมวลชน 2. การรณรงค์สร้างจิตสำนึกแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน 3. การสร้างทางยกระดับจัดระเบียบทางเท้า ที่สาธารณะ
ด้านวัฒนธรรมการศึกษา 1. อยากให้มีการฟื้นฟูและสืบสานรักษาวัฒนธรรมเมือง 2. เป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมดีงาม 3. คนเรียนรู้เท่าทันเทคโนโลยี	1. ภาษาท้องถิ่นถูกทอดทิ้ง 2. การแต่งกายได้รับวัฒนธรรมจากที่อื่นมาก 3. วัยรุ่นไม่เข้าใจลึกซึ้งถึงศาสนา 4. วัยรุ่นมีความฟุ้งเฟ้อทะเลาะเถียงกัน	1. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรักษาประเพณี 2. เปิดสอนภาษาท้องถิ่น 3. เน้นวัยรุ่นให้รักท้องถิ่น ให้วัยรุ่นเข้าใจถึงศาสนา 4. เสริมสร้างครอบครัวให้อบอุ่น 5. ฟื้นฟูวัฒนธรรม ประชาชนรักษาสีลธรรม
ด้านสิ่งแวดล้อม 1. อยากให้เชียงใหม่มีทัศนียภาพที่สวยงาม 2. อยากให้เชียงใหม่มีภูมิทัศน์ร่มรื่น	1. การมีอาคารสูงมากเกินไป 2. ป้ายโฆษณา มีมาก ไม่มีระเบียบ 3. สวนสาธารณะไม่น่าอยู่ ยุงมาก 4. ริมฝั่งแม่น้ำปิงถูกบุกรุกจากธุรกิจร้านค้า 5. ปัญหาน้ำท่วมขัง ท่อตัน ระบายน้ำไม่ทัน 6. ท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับถนน 7. ประชาชนเห็นแก่ตัว ไม่มีจิตสำนึกต่อส่วนรวม เช่น ทิ้งขยะ บุหรี่ลงถนน 8. กลิ่นจากขยะ	1. ควบคุมการก่อสร้างอาคารสูงให้ขึ้นถึงมุมมองที่สวยงาม 2. เพิ่มพื้นที่สีเขียว พัฒนาสวนสาธารณะ โดยเฉพาะในพื้นที่ไร้ประโยชน์ 3. พัฒนาสิ่งแวดล้อมและพื้นที่ริมฝั่งแม่น้ำปิง 4. รถขยะควรเก็บขยะตอนเช้า มีด 5. จัดที่รองรับขยะเป็นที่ที่เป็นทาง 6. ขุดลอกท่อระบายน้ำ 7. สร้างจิตสำนึกรักส่วนรวม 8. มีความเข้มงวดในการใช้กฎระเบียบ 9. คั้นที่ริมฝั่งแม่น้ำปิงให้

		ประชาชน 10%
ด้านสังคมการเมืองการปกครอง 1. อยากเห็นชุมชนพึ่งตนเอง ประหยัด เสียสละ คนสะอาด สังคมสะอาด 2. ผู้นำชุมชนดูแลประชาชน ทัวถึง มีทัศนคติกว้างไกล 3. ปราศจากคอร์รัปชั่น 4. สังคมปลอดการพนัน 5. เมืองไม่เป็นแหล่งมั่วสุมวัยรุ่น สถานบันเทิงลดลง 6. สังคมดูแลผู้ด้อยโอกาส	1. ขาดแคลนห้องสมุดแหล่งให้ความรู้ ประชาชน 2. ขาดคนเสียสละ 3. ขาดผู้นำที่เข้มแข็ง 4. เจ้าหน้าที่มีการคอร์รัปชั่น 5. วัยรุ่นมีการมั่วสุม 6. ชุมชนมีการพนัน ยาบ้า ยาเสพติด	1. ให้การศึกษาแก่ประชาชน เพิ่มขึ้น ให้ประชาชนรู้สิทธิ 2. อบรมรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักการ ประหยัด 3. อบรมรณรงค์ให้ประชาชนพึ่งพา ตนเอง กล้าแสดงออก กล้า แสดงความคิด 4. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การประมูลการจัดซื้อกับ ส่วนราชการ 5. อบรมรณรงค์การเลือกตั้งก่อนจะมี การเลือกตั้งจริง เริ่มต้นให้ นักเรียน นักศึกษามีส่วนรับรู้ 6. จัดระเบียบสังคม ควบคุม สถานบันเทิง ปราบบปราม แก๊งวัยรุ่น 7. ใช้ธรรมะนำการเมืองหรือ เศรษฐกิจ 8. ปราบผู้มีอิทธิพล 9. เลือกนักรการเมืองมีเสียสละ 10. ผู้บริหารควรสำรวจความ เดือดร้อนของประชาชนใน ทุกชุมชน และแก้ปัญหา นั้นๆ

จากการระดมความคิดเห็นสามารถสรุปภาพรวมว่าประชาชนอยากเห็นเชียงใหม่เป็น “เมืองแห่ง วัฒนธรรม การศึกษา รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม สิ่งแวดล้อมสะอาด ปราศจากมลพิษ มีการจราจรและระบบการขนส่งมวลชนที่มีประสิทธิภาพ การบริหารงานที่โปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม ดูแลผู้ด้อยโอกาส” โดย

ฝ่ายประชาชน : ประชาชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ประชาชนทุกระดับมีจิตสำนึก รักท้องถิ่น รักส่วนร่วม เริ่มจากสถานศึกษา เน้นกลุ่มเยาวชน คนรุ่นใหม่ สร้างครอบครัวอบอุ่น ร่วมปลูกฝัง เยาวชนในการรักษาความเป็นคนเชียงใหม่ การแต่งกาย การใช้ภาษาท้องถิ่น ประชาชนรู้จักสิทธิและหน้าที่ ของตนเองกล้าแสดงความคิดเห็น

ฝ่ายผู้บริหาร / องค์กรท้องถิ่น : เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมกำหนดนโยบายสาธารณะ รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหาร ดูแลรักษาทรัพยากรของชุมชน กำหนดหรือจัดทำโครงการโดยดูหรือสำรวจจากปัญหาที่แท้จริงของชุมชน มีความเสียสละ รักย์ท้องถิ่น เป็นตัวอย่างที่ดี เข้มงวดรักษากฎระเบียบ และ นักการเมือง ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ เสียสละ ตรวจสอบได้ รับฟังความคิดเห็นประชาชน

ส่วนข้อเสนอเร่งด่วนที่ประชาชนต้องการการแก้ไข ได้แก่: การจัดระบบขนส่งมวลชนที่มีคุณภาพ ลดการใช้รถส่วนตัว ควบคุมปริมาณรถสองแถว การจัดเก็บขยะอย่างมีระบบ รณรงค์ให้ความรู้ประชาชน สร้างจิตสำนึก รณรงค์ให้ประชาชนรู้จักสิทธิของตนเอง ถ้าคิด ถ้าทำ ถ้าแสดงออก เสียสละ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสมีการใช้และรักษา ควบคุม กฎระเบียบอย่างเข้มงวด ทันสมัย กำหนดขอบเขต โซนนิ่ง วางผังเมือง เขตอนุรักษ์ต่างๆ ให้ชัดเจน ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล บริหารทรัพยากร จัดทำโครงการสำหรับชุมชนเองการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรมประเพณีของเชียงใหม่ โดยเริ่มต้นจากครอบครัวและโรงเรียน และควรจัดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ ประกาศนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรี

1.3 การประชุมร่วมกับองค์กรอื่น

วันเดือนปี / เวลา	การประชุม / สถานที่
30 สิงหาคม พ.ศ. 2546 เวลา 8.30 – 15.00 น.	การประชุมเชิงปฏิบัติการ “จรรยาอย่างใด...ถึงจะเป้งใจให้หมู่เฮา” ณ ห้องประชุมอาคารรวมวิจัยและบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดย โครงการเมืองยั่งยืน สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่, โครงการประเมินผลกระทบสุขภาพจากการคมนาคมขนส่งเมืองเชียงใหม่, โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง, รายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน”, ศูนย์วิชาการจัดระบบการจราจรและการขนส่งเมืองภูมิภาค (ภาคเหนือ) และ หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่
วันเสาร์ ที่ 13 กันยายน 2546 เวลา 9.00 น. - 14.00 น.	งาน “ทอดผ้าป่าสามัคคีไร้ขีด” ณ วัดช้างค่า ต.ท่าวังตาล อ.สารภี จ.เชียงใหม่ โดย สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 1 สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำเภอสารภี และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังตาล
วันพฤหัสบดี ที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2546	การประชุมโต๊ะกลม เรื่อง “ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อมแม่น้ำ คู คลอง” ณ สมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ เชียงใหม่ (สันติธรรม) อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โดย คณะกรรมการประสานงานอนุรักษ์แม่ปิงและสิ่งแวดล้อม (คอปส.) และสมาคมที่ปรึกษาสิ่งแวดล้อมไทย (สท.สท.) โดยการสนับสนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อม สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
วันเสาร์ ที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2546 เวลา 08.50 –	การสัมมนาการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ เรื่อง การประเมินผลกระทบทางสุขภาพ ณ ห้องประชุมปารีส โรงแรมโนโวเทล อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โดย คณะทำงาน

16.20 – 16.30 น	สาธารณสุขและการพัฒนาคุณภาพชีวิต สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะทำงานกองเลขา ด้านสุขภาพ ภาคเหนือ ร่วมกับ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ , คณะกรรมการองค์กรพัฒนาเอกชนด้านเอดส์ (กพอ.) ภาคเหนือ , เครือข่ายเกษตรทางเลือกภาคเหนือ และสถาบันชุมชนเกษตรกรรมยั่งยืน แผนวิจัยและ พัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพและระบบการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และคณะทำงานแผนงานวิจัยและพัฒนา นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพและระบบการประเมินผลกระทบทางสุขภาพเครือข่าย ภาคเหนือ
-----------------	--

1.4 การทำแบบสอบถาม โดยทำแบบสอบถาม 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ระหว่าง เดือนพฤษภาคม – เดือน มิถุนายน 2546 ก่อนที่จะเริ่มการรณรงค์ เพื่อตรวจสอบว่าประชาชนเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นการเลือกตั้ง “นายกเทศมนตรีโดยตรง” แค่ไหน รู้จัก “นโยบายสาธารณะ” หรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลฐานในการเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้มีการรณรงค์ไปแล้ว โดยมีชุดคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่ต้องการรณรงค์ กับอีกส่วน หนึ่งเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่ประชาชนเห็นว่าสมควร ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรี โดยตรง และประเด็นที่ประชาชนเห็นว่าเป็นปัญหา

ตามเป้าหมายจะทำแบบสอบถามจำนวน 10,000 ชุด แต่โครงการนี้เห็นว่าหากต้องการคำตอบ จำนวน 10,000 ชุด ควรต้องทำแบบสอบถามมากขึ้น 1 เท่า เพราะโดยปกติประชาชนมักไม่ให้ความสนใจในการทำ แบบสอบถาม ทำให้คำตอบที่ได้โดยปกติจะน้อยกว่าเป้าหมายและไม่มีความสำคัญในเชิงสถิติ แต่ปรากฏว่าใน โครงการนี้ได้แบบสอบถามถึง 11,078 ชุด ได้รับการป้อนรหัสเสร็จ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2546

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามเป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 20,000 ชุด และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่เกี่ยวข้องกันโอกาสทาง สถิติ (Non – probability sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งได้รับความร่วมมือจำนวน 11,078 ชุด และได้รับการป้อนรหัสแล้วเสร็จ ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2546

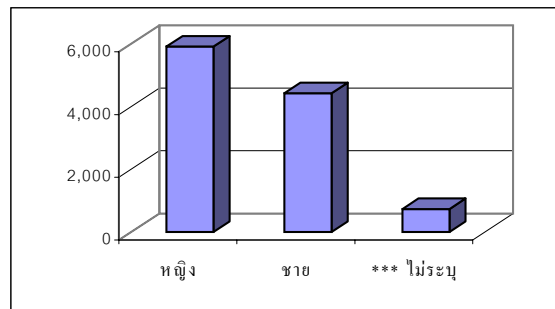
ทั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้ :-

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานที่ ภูมิลำเนา ที่อยู่ปัจจุบัน แขวง

ตัวแปรตาม ได้แก่ อันดับความสำคัญของบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ , อันดับของปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน . ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะ

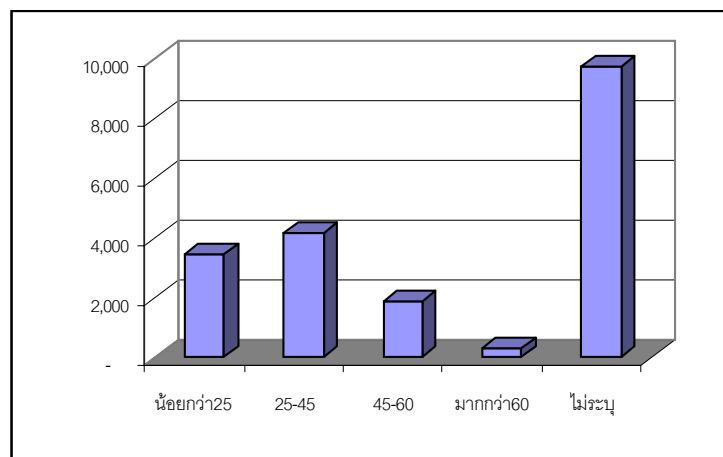
ซึ่งผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

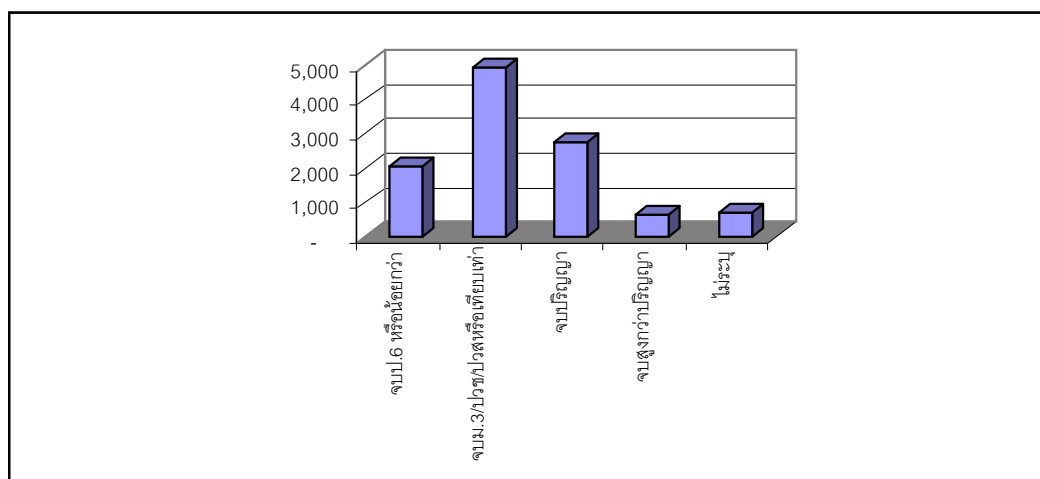

เพศ : เป็นหญิง ร้อยละ 53.4 ชาย ร้อยละ 39.9 และไม่ระบุเพศ ร้อยละ 6.7

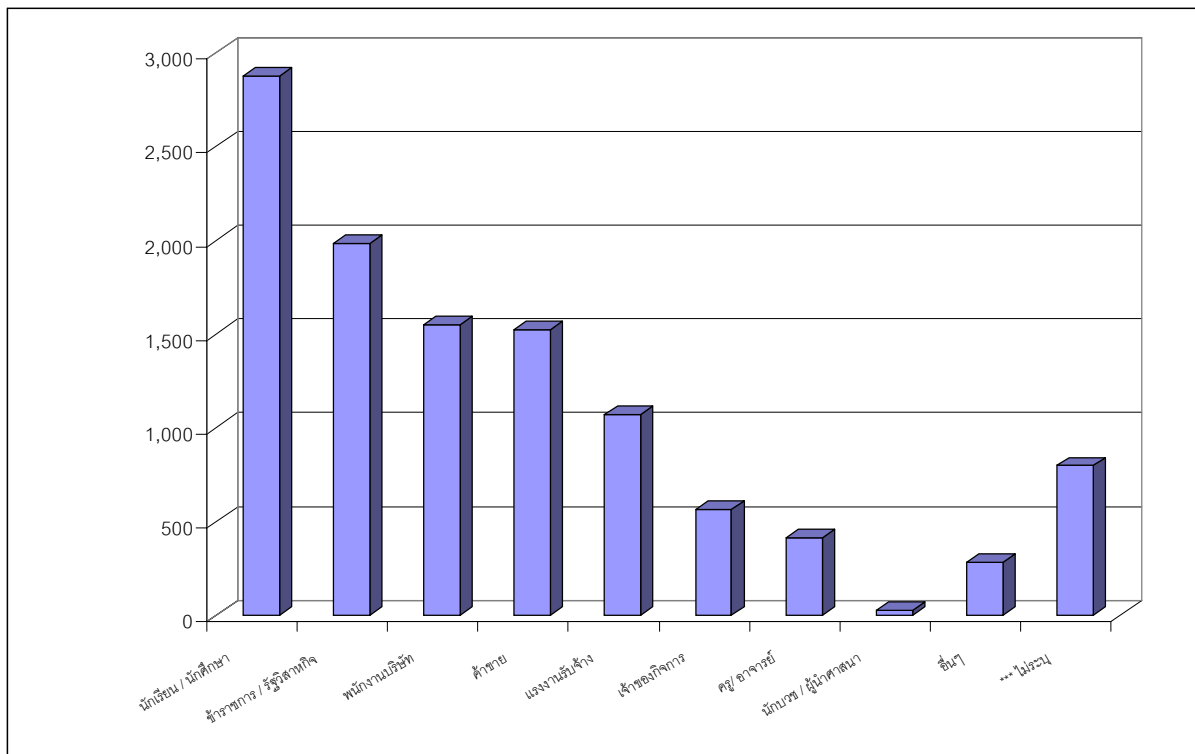
อายุ : ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 – 45 ปี ร้อยละ 37.82 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 31.39 อายุระหว่าง 45 – 60 ปี ร้อยละ 16.79 และอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 2.47 และไม่ระบุอายุ ร้อยละ 88.47

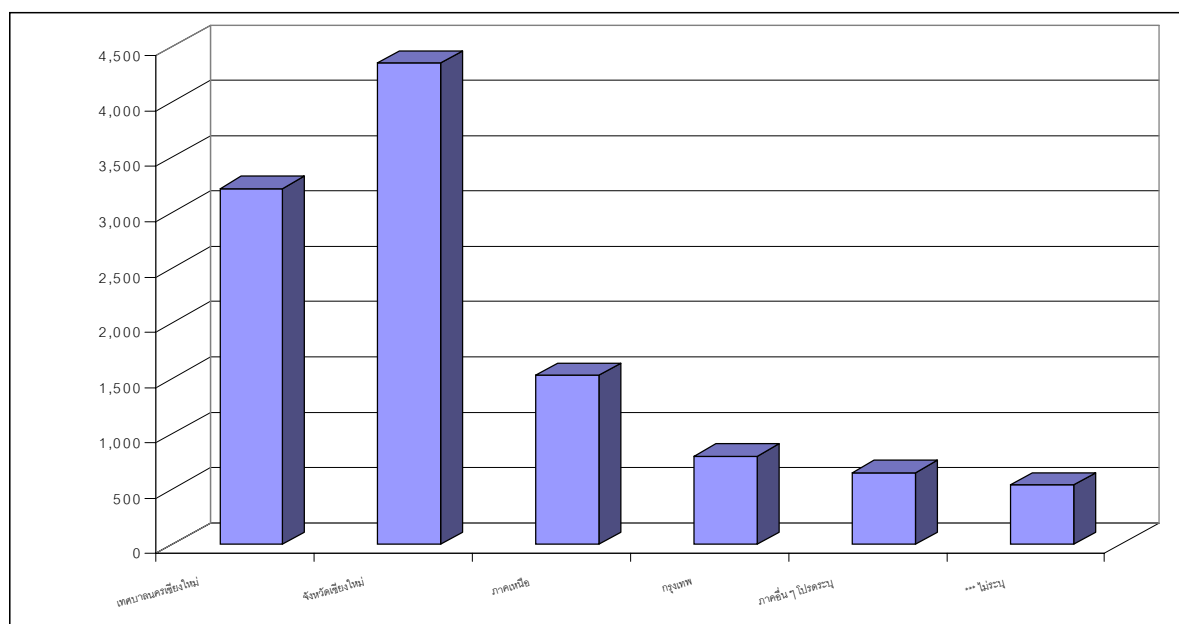
ระดับการศึกษา : ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับชั้น ม.3 / ปวช / ปวส หรือเทียบเท่า ร้อยละ 44.3 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 24.65 ระดับ ป.6 หรือน้อยกว่า ร้อยละ 18.63 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 5.83 และไม่ระบุระดับการศึกษาร้อยละ 6.58

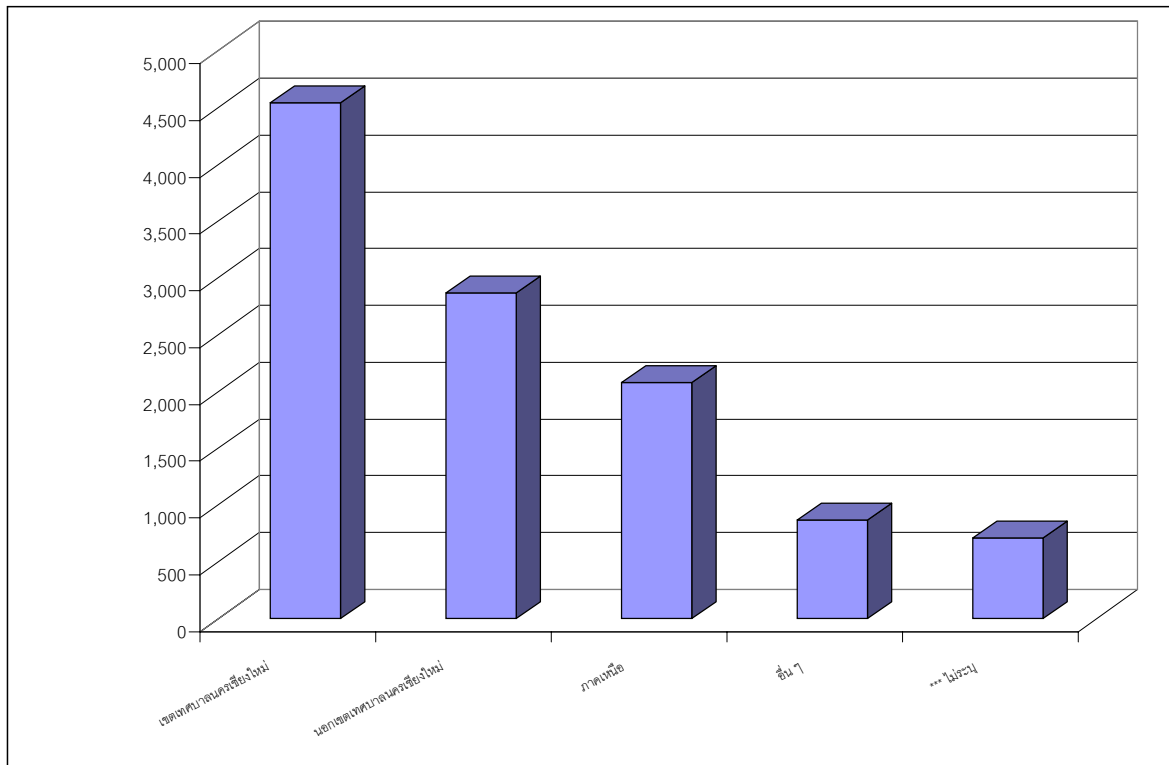
อาชีพ : ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 25.96 รองลงมา คือ ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 17.9 , พนักงานบริษัท ร้อยละ 14 , ค้าขาย ร้อยละ 13.75 , แรงงานรับจ้าง ร้อยละ 9.63 , เจ้าของกิจการ ร้อยละ 5.08 , ครู / อาจารย์ ร้อยละ 3.70 , นักบวช / ผู้นำศาสนา ร้อยละ 0.23 และอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ แม่บ้าน ทำงานเอกชน เกษียณ ลูกจ้างประจำของรัฐ พยาบาล วินมอเตอร์ไซด์ ธนาคาร ว่างาน พลทหาร ผู้จัดการ ลูกจ้างชั่วคราวมหาวิทยาลัย เกษตรกร พนักงานมหาวิทยาลัย และเกษตรกร ร้อยละ 2.55 และไม่ระบุอาชีพ ร้อยละ 7.19

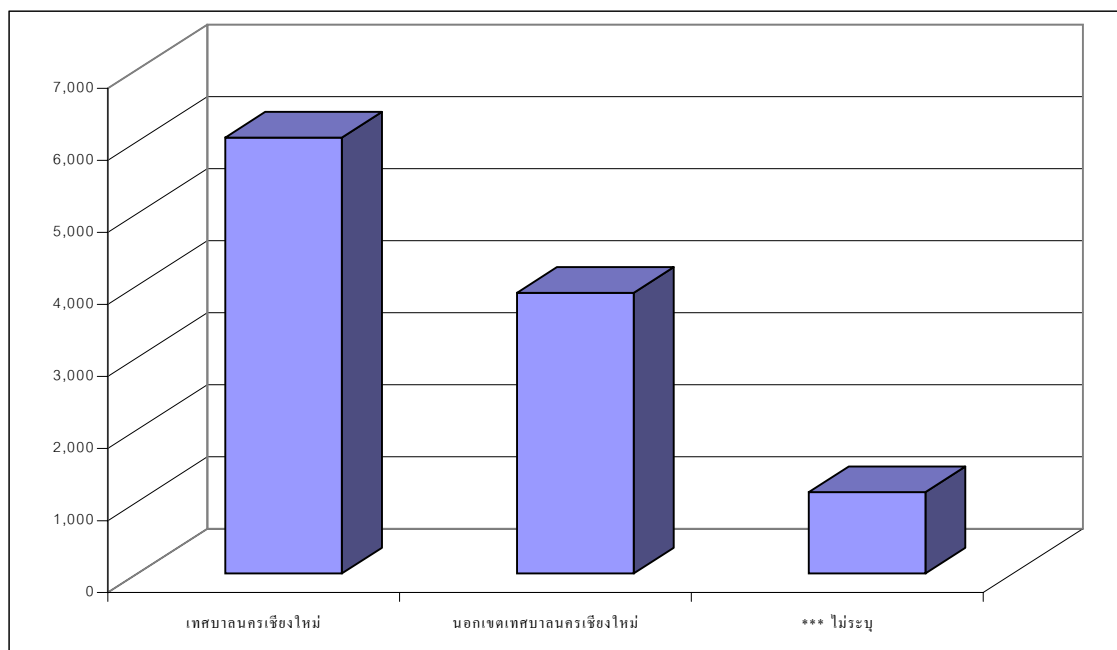
สถานที่เกิด : ส่วนใหญ่เกิดในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 39.28 รองลงมา คือ เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 29.04 , ภาคเหนือ ร้อยละ 13.78 , กรุงเทพฯ ร้อยละ 7.19 , ภาคอื่น ๆ ได้แก่ ภาคใต้ ภาคตะวันออก เชียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ร้อยละ 5.86 และไม่ระบุสถานที่เกิดร้อยละ 4.86

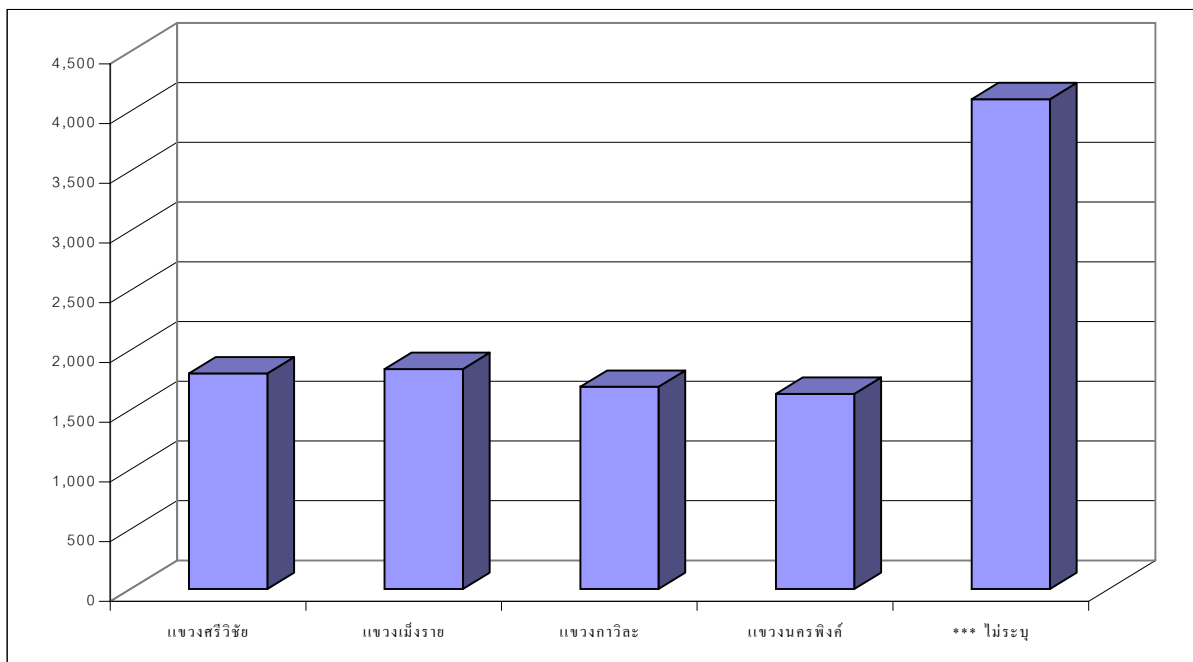
ภูมิถิ่นอาศัย : ส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 41.03 รองลงมา คือ นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 25.89 , ภาคเหนือ ร้อยละ 18.76 , อื่น ๆ ได้แก่ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ต่างประเทศ ร้อยละ 7.89 และไม่ระบุภูมิถิ่นอาศัย ร้อยละ 6.44

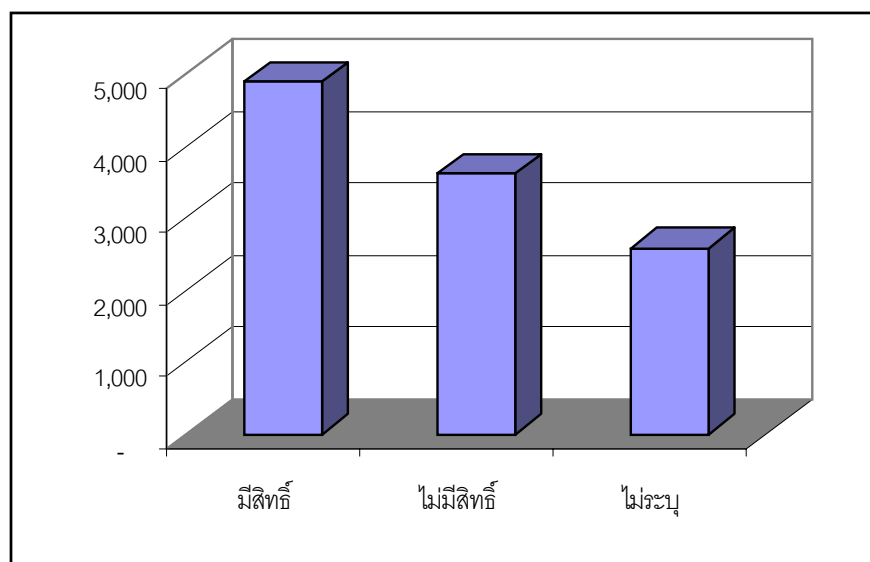
ที่อยู่ปัจจุบัน : ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 54.63 นอกเขต เทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 35.17 และไม่ระบุที่อยู่ปัจจุบัน ร้อยละ 10.2

แขวงที่อยู่ปัจจุบัน : ส่วนใหญ่อยู่ในแขวงเมืองราย ร้อยละ 16.63 รองลงมา คือ แขวงศรีวิชัย ร้อยละ 16.29 , แขวงกาวิละ ร้อยละ 15.29 และแขวงนครพิงค์ ร้อยละ 14.76 และไม่ระบุแขวงที่อยู่ ร้อยละ 37.03

สิทธิลงคะแนนเสียง : ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสิทธิ ร้อยละ 44.07 ไม่มีสิทธิ ร้อยละ 32.68 และไม่ระบุ ร้อยละ 23.25

ตาราง 3.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	หญิง	5,916	53.40
	ชาย	4,427	39.96
	*** ไม่ระบุ	735	6.63
	รวม	11,078	100.00
อายุ			
	น้อยกว่า 25 ปี	3,477	31.39
	25 - 45 ปี	4,190	37.82
	45 - 60 ปี	1,860	16.79
	มากกว่า 60 ปี	274	2.47
	*** ไม่ระบุ	9,801	88.47
	รวม	11,078	100.00
ระดับการศึกษา			
	จบป.6 หรือน้อยกว่า	2,064	18.63
	จบม.3 / ปวช / ปวส หรือเทียบเท่า	4,908	44.30
	จบปริญญาตรี	2,731	24.65
	จบสูงกว่าปริญญาตรี	646	5.83
	*** ไม่ระบุ	729	6.58
	รวม	11,078	100.00
อาชีพ			
	นักเรียน / นักศึกษา	2,876	25.96
	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	1,983	17.90
	พนักงานบริษัท	1,551	14.00
	ค้าขาย	1,523	13.75
	แรงงานรับจ้าง	1,067	9.63
	เจ้าของกิจการ	563	5.08
	ครู/ อาจารย์	410	3.70

	นักบวช / ผู้นำศาสนา	25	0.23
	อื่นๆ	283	2.55
	*** ไม่ระบุ	797	7.19
	รวม	11,078	100.00
สถานที่เกิด			
	เทศบาลนครเชียงใหม่	3,217	29.04
	จังหวัดเชียงใหม่	4,351	39.28
	ภาคเหนือ	1,526	13.78
	กรุงเทพ	797	7.19
	ภาคอื่น ๆ ไปรตระบุ	649	5.86
	*** ไม่ระบุ	538	4.86
	รวม	11,078	100.00
ภูมิลำเนาเดิม			
	เขตเทศบาลนครเชียงใหม่	4,545	41.03
	นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่	2,868	25.89
	ภาคเหนือ	2,078	18.76
	อื่น ๆ	874	7.89
	*** ไม่ระบุ	713	6.44
	รวม	11,078	100.00
ที่อยู่ปัจจุบัน			
	เทศบาลนครเชียงใหม่	6,052	54.63
	นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่	3,896	35.17
	*** ไม่ระบุ	1,130	10.20
	รวม	11,078	100.00
แขวงที่อยู่ในปัจจุบัน			
	แขวงศรีวิชัย	1,805	16.29
	แขวงเมืองราย	1,842	16.63
	แขวงกาวิละ	1,694	15.29
	แขวงนครพิงค์	1,635	14.76
	*** ไม่ระบุ	4,102	37.03

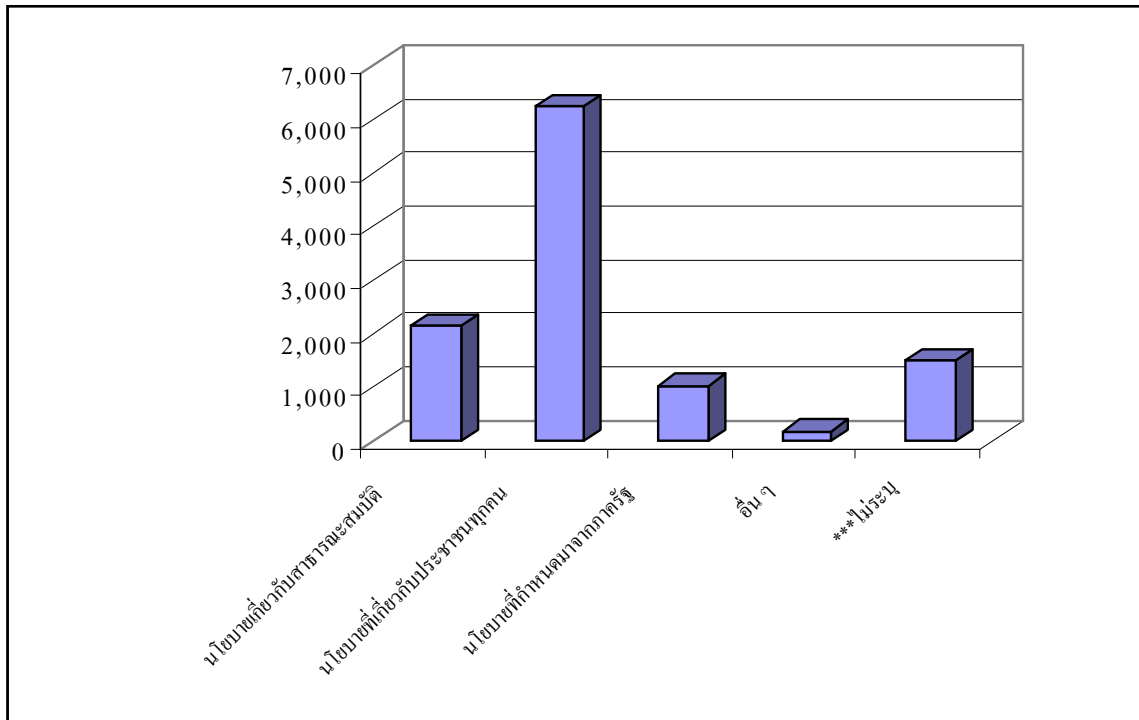
	รวม	11,078	100.00
สิทธิลงคะแนนเสียง			
	มีสิทธิ	4,882	44.07
	ไม่มีสิทธิ	3,620	32.68
	*** ไม่ระบุ	2,576	23.25
	รวม	11,078	100.00

ส่วนที่ 2 ความรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 2) พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.29 มีความคิดเห็นว่านโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่เกี่ยวกับประชาชนทุกคน รองลงมา คือ ร้อยละ 19.23 คิดว่านโยบายสาธารณะเป็นนโยบายเกี่ยวกับสาธารณะสมบัติ ร้อยละ 9.32 คิดว่านโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่กำหนดมาจากภาครัฐ และอื่น ๆ ได้แก่ นโยบายเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพประชาชน นโยบายที่ทุกฝ่ายร่วมกันและประชาชนกำหนด นโยบายที่ประชาชนควรมีส่วนกำหนด นโยบายที่เป็นผลของประชาชน นโยบายที่ผู้บริหารรัฐกับประชาชนมีความเห็นพ้องกันเกี่ยวกับผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้และประโยชน์ของคนในภาพรวม นโยบายที่ได้รับความเห็นชอบจากประชาชนส่วนใหญ่ นโยบายที่เกี่ยวกับสาธารณะที่ได้รับความเห็นชอบจากสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในสาธาณะนั้น ๆ นโยบายเกี่ยวกับรัฐและประชาชนทุกคน ร้อยละ 1.62 และไม่ระบุ ร้อยละ 13.54

ตาราง 3.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
นโยบายเกี่ยวกับสาธารณะสมบัติ	2,130	19.23
นโยบายที่เกี่ยวกับประชาชนทุกคน	6,236	56.29
นโยบายที่กำหนดมาจากภาครัฐ	1,032	9.32
อื่น ๆ	180	1.62
*** ไม่ระบุ	1,500	13.54
รวม	11,078	100.00

สำหรับผู้กำหนดนโยบายสาธารณะตามความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.3) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 22.62 เข้าใจว่าผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ คือ ราชการส่วนกลาง รองลงมา คือ ส่วนท้องถิ่น ร้อยละ 21.45 , ผู้นำรัฐบาล ร้อยละ 17.16 , ราชการส่วนภูมิภาค ร้อยละ 15.13 , ประชาชน ร้อยละ 11.46 และไม่ระบุ ร้อยละ 12.18

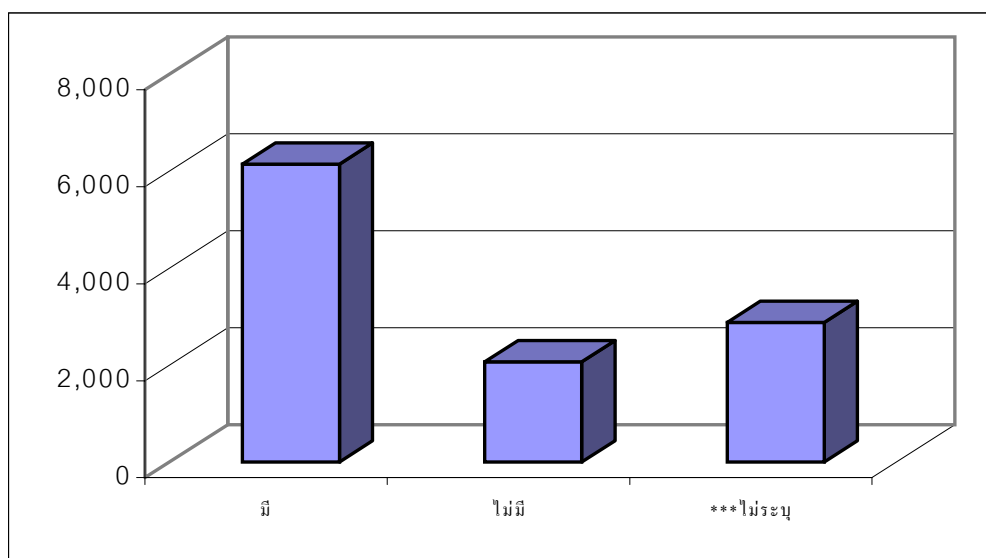
ตาราง 3.3 ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ

ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้นำรัฐบาล	1,901	17.16
ราชการส่วนกลาง	2,506	22.62
ราชการส่วนภูมิภาค	1,676	15.13
ส่วนท้องถิ่น	2,376	21.45
ประชาชน	1,270	11.46
***ไม่ระบุ	1,349	12.18
รวม	11,078	100.00

ส่วนนโยบายสาธารณะกับผลกระทบต่อสุขภาพ (ตาราง 3.4) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.41 มีความคิดเห็นว่่านโยบายสาธารณะมีผลกระทบต่อสุขภาพ และร้อยละ 18.66 มีความคิดเห็นว่่านโยบายสาธารณะไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ระบุ ร้อยละ 25.93

ตาราง 3.4 นโยบายสาธารณะกับผลกระทบต่อสุขภาพ

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
มี	6,138	55.41
ไม่มี	2,067	18.66
***ไม่ระบุ	2,873	25.93
รวม	11,078	100.00

ส่วนตัวอย่างโครงการนโยบายสาธารณะตามความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.5) พบว่า ส่วนใหญ่เลือกโครงการทางยกระดับข้ามแยกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 เป็นจำนวน 2,993 คะแนนรองลงมา คือ การวางผังเมือง 2,981 คะแนน ถนนคนเดินท่าแพ 2,839 คะแนน ทุกข้อ 2,612 คะแนน ในที่ชาฟารี 1,550 คะแนน และเหมืองถ่านหินลิกไนต์ 884 คะแนน ตามลำดับ

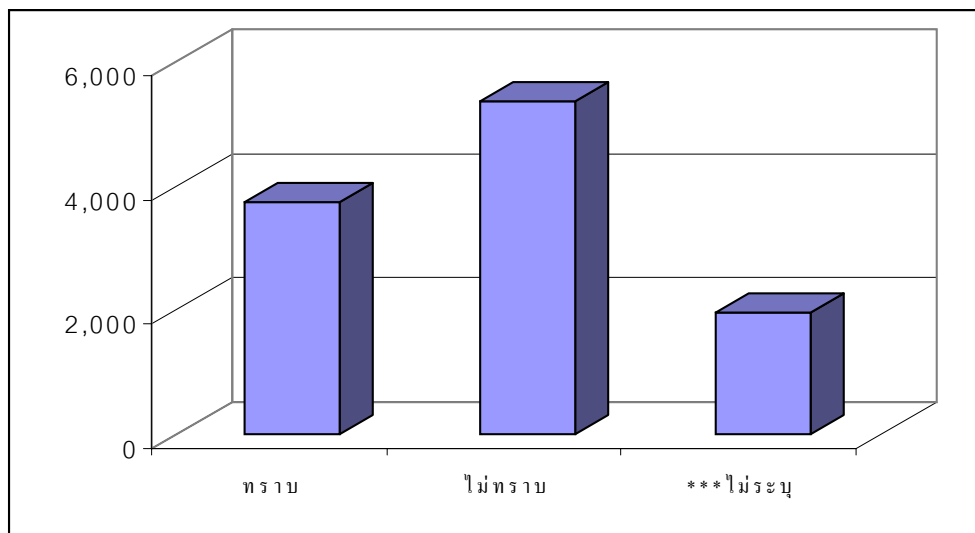
ตาราง 3.5 ตัวอย่างโครงการนโยบายสาธารณะ

โครงการนโยบายสาธารณะ	คะแนนที่เลือก	อันดับ
ทางยกระดับข้ามแยก	2,993	1
ไนท์ซาฟารี	1,550	5
ถนนคนเดินท่าแพ	2,839	3
การวางผังเมือง	2,981	2
เหมืองถ่านหินลิกไนต์เวียงแหง	884	6
ทุกข้อ	2,612	4

การทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงสำหรับเทศบาลนครเชียงใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.54 ไม่ทราบข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้ และร้อยละ 33.77 ทราบข้อมูล และไม่ระบุ ร้อยละ 17.68 (ตาราง 3.6)

ตาราง 3.6 การทราบข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.2547

การเลือกตั้งตั้งแต่ปี 2547	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	3,741	33.77
ไม่ทราบ	5,377	48.54
***ไม่ระบุ	1,960	17.69
รวม	11,078	100.00

บุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ (ตาราง 3.7) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกตัวแทนนักการเมืองในเขตเทศบาล คือ นายบุญเลิศ บุรณุปกรณ์ เป็นผู้ที่เหมาะสมจะเป็นนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ 4,996 คะแนน รองลงมา คือ ตัวแทนนักวิชาการ คือ ดร.ชนสวรรค์ เจริญเมือง 1,661 คะแนน ตัวแทนผู้ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม คือ นางชมพูนุท โทสินธิติ 1,148 คะแนน ตัวแทนนักการเมืองนอกเขตเทศบาล คือ นายอุดรพันธ์ จันทรวโรจน์ 1,102 คะแนน ตัวแทนนักวิชาชีพ คือ นายนิวัตร ดันตยานุสรณ์ 1,048 คะแนน ตัวแทนด้านการกีฬา คือ นายสมยศ นิมมานเหมินท์ 1,006 คะแนน ตัวแทนผู้สนใจด้านศิลปวัฒนธรรม คือ นายสุรพงษ์ พงษ์เดชขจร 658 คะแนน และตัวแทนนักธุรกิจ คือ นายสุรชัย เลี้ยวสวัสดิพงศ์ 551 คะแนน ตามลำดับ

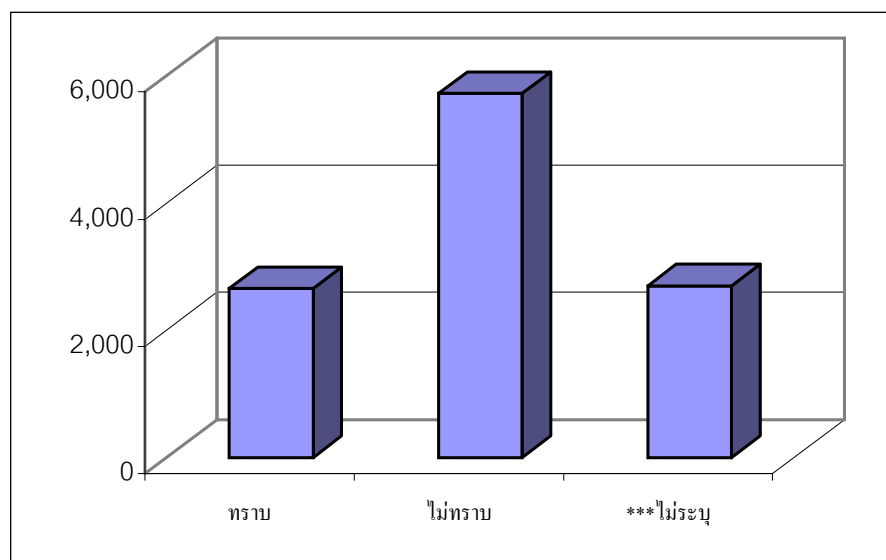
ตาราง 3.7 บุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรี

ตัวแทนในภาคต่างๆ	ชื่อ	คะแนนที่เลือก	อันดับที่
ตัวแทนนักการเมืองในเขตเทศบาล	บุญเลิศ บุรณุปกรณ์	4,996	1
ตัวแทนนักวิชาการ	ธเนศวร์ เจริญเมือง	1,661	2
ตัวแทนผู้ปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อม	ชมพูนุท โทสินธิติ	1,148	3
ตัวแทนนักการเมืองนอกเขตเทศบาล	อุดรพันธ์ จันทรวโรจน์	1,102	4
ตัวแทนนักวิชาชีพ	นิวัตร ดันตยานุสรณ์	1,048	5
ตัวแทนด้านการกีฬา	สมยศ นิมมานเหมินท์	1,006	6
ตัวแทนผู้สนใจด้านศิลปวัฒนธรรม	สุรพงษ์ พงษ์เดชขจร	658	7
ตัวแทนนักธุรกิจ	สุรัชย์ เลี้ยวสวัสดิพงศ์	551	8

ความเข้าใจระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลระบบเก่ากับระบบใหม่ (ตาราง 3.8) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 51.68 ยังไม่ทราบถึงความแตกต่างระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลระบบเก่ากับระบบใหม่ และร้อยละ 23.98 ทราบถึงความแตกต่าง และไม่ระบุความแตกต่าง ร้อยละ 24.34

ตาราง 3.8 ความแตกต่างระหว่างการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลระบบใหม่กับระบบเก่า

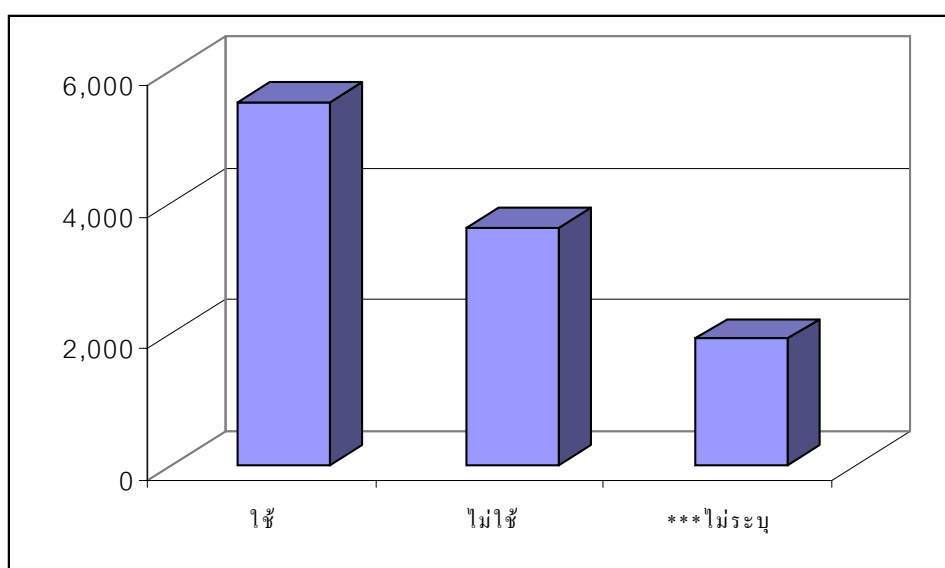
ความแตกต่าง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	2,657	23.98
ไม่ทราบ	5,725	51.68
***ไม่ระบุ	2,696	24.34
รวม	11,078	100.00

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งครั้งก่อน (ตาราง 3.9) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 49.98 ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมีบางส่วนร้อยละ 32.61 ที่ไม่ไปใช้สิทธิ และไม่ระบุ ร้อยละ 17.41

ตาราง 3.9 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งครั้งก่อน

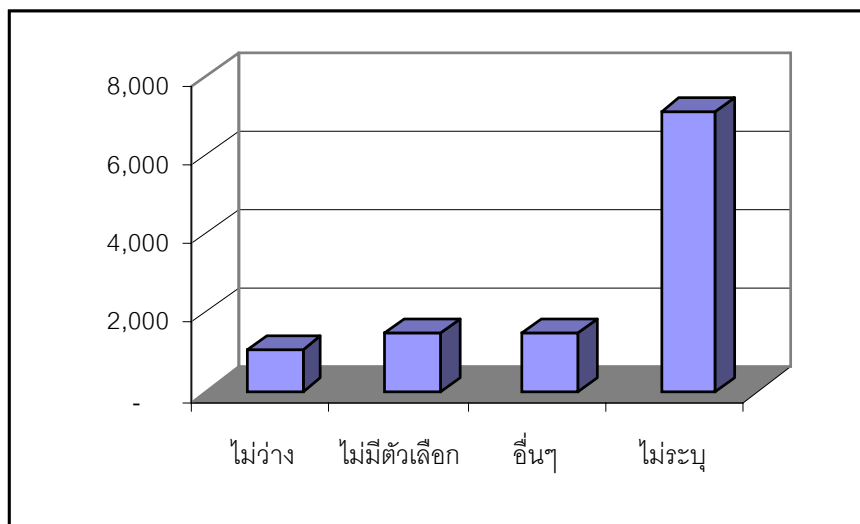
การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ไปใช้	5,537	49.98
ไม่ไปใช้	3,612	32.61
***ไม่ระบุ	1,929	17.41
รวม	11,078	100.00

เหตุผลที่การเลือกตั้งครั้งก่อนไม่ไปใช้สิทธิ (ตาราง 3.10) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ไปใช้สิทธิให้เหตุผลส่วนใหญ่ร้อยละ 13.35 คือไม่มีตัวเลือกและร้อยละ 13.22 มีเหตุผลอื่น อาทิ ไม่ได้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่รู้จักใคร ศึกษาต่อต่างประเทศ เปื่อ ไม่ทราบ ยังไม่มีสิทธิเลือกตั้ง เพิ่งย้ายเข้า ไม่ได้อยู่ในเขตเลือกตั้ง ป่วยหรือตาย บุคคลไม่เหมาะสม อยู่นอกเขต ไม่แน่ใจ ไม่ได้เป็นคนเชียงใหม่ เรียนอยู่ต่างจังหวัด ไม่ทราบวันเวลาที่เลือกตั้ง ไม่ได้อยู่ในภูมิลำเนา ไม่รู้ว่าตัวเองมีสิทธิเลือกตั้ง ทำงาน ผู้ได้รับเลือกตั้งไม่ปฏิบัติตามที่เคยรับปากไว้ ขาดการประชาสัมพันธ์ และร้อยละ 9.6 ไม่ว่าง และไม่ระบุเหตุผล ร้อยละ 63.84

ตาราง 3.10 เหตุผลที่ไม่ไปใช้สิทธิ

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ว่าง	1,063	9.60
ไม่มีตัวเลือก	1,479	13.35
อื่น ๆ	1,464	13.22
***ไม่ระบุ	7,072	63.84
รวม	11,078	100.00

ส่วนที่ 3 ปัญหาสำคัญของเมืองที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ภาพรวม : แยกการพิจารณากลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับ (ตาราง 3.11) พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการขยะควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดถึง 5,585 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาการติด 4,723 คะแนน ปัญหาภัยน้ำท่วม 4,302 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 3,999 คะแนน และปัญหาการจราจร 3,597 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.11 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับ

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาการจัดการขยะ	5,585	1
ปัญหาการจราจร	3,597	5
ปัญหาการติด	4,723	2
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	2,785	
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3,117	
ปัญหาภัยน้ำท่วม	4,302	3
ปัญหาผู้บริโภครับขึ้น	2,534	
ปัญหาการบริการเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	1,717	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	1,707	
ปัญหาสิ่งแวดล้อมธรรมชาติถูกทำลาย	1,796	
ปัญหาการขาดการหย่อนประสิทธิภาพ	1,933	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	1,640	
ปัญหาความปลอดภัย	3,999	4

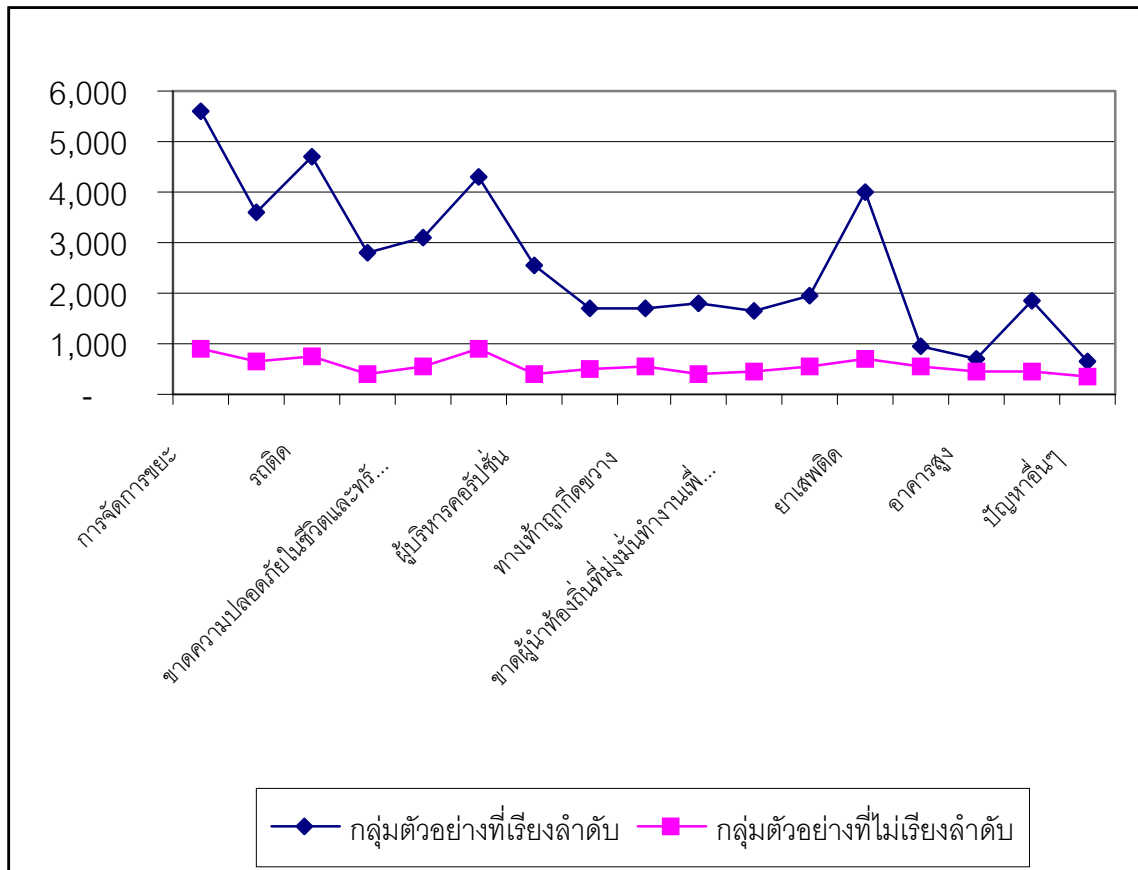
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	970	
ปัญหาอาคารสูง	712	
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	1,852	
ปัญหาอื่น ๆ	667	

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ (ตาราง 3.12) พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาการจัดการขยะควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดถึง 913 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาวัยรุ่นนั่วสุ่ม 904 คะแนน ปัญหารถติด 756 คะแนน ปัญหาหาเสพติด 723 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 670 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.12 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาการจัดการขยะ	913	1
ปัญหาอากาศเสีย	670	5
ปัญหาจราจรติด	756	3
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	382	
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	529	
ปัญหาวัยรุ่นนั่วสุ่ม	904	2
ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชั่น	393	
ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	525	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	564	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	379	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	440	
ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ	551	
ปัญหาหาเสพติด	723	4
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	545	
ปัญหาอาคารสูง	427	
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	441	
ปัญหาอื่น ๆ	346	

แผนภูมิ 3.1 เปรียบเทียบปัญหาเมืองเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ

พิจารณาตามเขตและแขวง

ก. ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ (ตาราง 3.13 – 3.14)

กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดถึง 2,999 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 2,458 คะแนน ปัญหาภัยธรรมชาติ 2,090 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 2,055 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 1,885 คะแนน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดถึง 674 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ 607 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 550 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 527 คะแนน และปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 408 คะแนน ตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามแขวง พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดถึง 739 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 645 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 473 คะแนน ปัญหาภัยธรรมชาติ 448 คะแนน และปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน 406 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเมืองให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัยถึง 781 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 637 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 549 คะแนน ปัญหาภัยธรรมชาติ 513 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 506 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงกาวิละให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัยและแขวงเมืองถึง 737 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ 552 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 508 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 495 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 435 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัย, แขวงเมือง และแขวงกาวิละถึง 742 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 681 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 606 คะแนน ปัญหาภัยธรรมชาติ 577 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 471 คะแนนตามลำดับ

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดถึง 99 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ 90 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 85 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 82 คะแนน และปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ 78 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเมืองให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัยถึง 120 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาภัยธรรมชาติ 117 คะแนน ปัญหาความปลอดภัย 111 คะแนน ปัญหาอาชญากรรม 85 คะแนน และปัญหาโรคติดต่อ 79 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.13 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็งราย	อันดับ	กาวิละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหาการจัดการขยะ	739	1	781	1	737	1	742	1	2,999	1
ปัญหาอากาศเสีย	473	3	506	5	435	5	471	5	1,885	5
ปัญหาโรคติดต่อ	645	2	637	2	495	4	681	2	2,458	2
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	406	5	329		287		346		1,368	
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	394		422		362		422		1,600	
ปัญหาภัยรุมฉวยโอกาส	448	4	513	4	552	2	577	4	2,090	3
ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชัน	285		322		240		246		1,093	
ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	213		201		159		190		763	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	180		194		196		248		818	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	152		191		144		243		730	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	187		162		184		183		716	
ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ	225		224		281		225		955	
ปัญหายาเสพติด	392		549	3	508	3	606	3	2,055	4
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	70		84		103		85		342	
ปัญหาอาคารสูง	46		73		37		49		205	
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	238		204		182		200		824	
ปัญหาอื่น ๆ	41		45		27		14		127	

ตาราง 3.14 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็ງราย	อันดับ	กาวิละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหาการจัดการขยะ	99	1	120	1	318	1	137	1	674	1
ปัญหาอากาศเสีย	57		85	4	276	3	109	4	527	4
ปัญหาโรคติดต่อ	85	3	79	5	270	4	116	3	550	3
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมูลคน	45		53		92		67		257	
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	58		55		229	5	66		408	5
ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม	90	2	117	2	281	2	119	2	607	2
ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชั่น	45		79	5	88		71		283	
ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	39		46		50		34		169	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	37		55		44		59		195	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	38		57		70		63		228	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	48		45		55		44		192	
ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ	78	5	76		56		40		250	
ปัญหายาเสพติด	82	4	111	3	104		107	5	404	
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	56		73		33		21		183	
ปัญหาอาคารสูง	41		67		27		21		156	
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	46		57		34		28		165	
ปัญหาอื่น ๆ	31		57		4		3		95	

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงกาวิละให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัยและแขวงเม็ງรายถึง 318 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 281 คะแนน ปัญหาอากาศเสีย 276 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 270 คะแนน และปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 229 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงศรีวิชัย , แขวงเม็ງราย และแขวงกาวิละถึง 137 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 119 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 116 คะแนน ปัญหาอากาศเสีย 109 คะแนน และปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ 107 คะแนน ตามลำดับ

ข. นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ (ตาราง 3.15 – 3.16)

กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชนมากที่สุดถึง 404 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาการจัดการขยะ 366 คะแนน ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 326 คะแนน ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 321 คะแนน และปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชนและปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชัน 297 คะแนน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมืองมากที่สุดถึง 124 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาอาคารสูง 119 คะแนน ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ 112 คะแนน ปัญหาอื่น ๆ 109 คะแนน และปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 88 คะแนนตามลำดับ

เมื่อแยกพิจารณาตามแขวง พบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาการไม่มีระบบขนส่งมวลชนมากที่สุดถึง 220 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 161 คะแนน ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชัน 145 คะแนน ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 130 คะแนน และปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย 118 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเมืองรายให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดถึง 127 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 93 คะแนน ปัญหาอาชญากรรม 91 คะแนน ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชัน 88 คะแนน และปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 84 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงกาวิละให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงเมืองรายถึง 63 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 56 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อและปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ 49 คะแนน ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 47 คะแนน และปัญหายาเสพติด 38 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการขยะมากที่สุดเช่นเดียวกับแขวงเมืองราย และแขวงกาวิละถึง 86 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาโรคติดต่อ 81 คะแนน ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน 61 คะแนน ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 60 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 47 คะแนนตามลำดับ

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาการจัดการโรคติดต่อมากที่สุดถึง 29 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง 26 คะแนน ปัญหาอื่น ๆ 25 คะแนน ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพและปัญหาอาคารสูง 23 คะแนน และปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 19 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเมืองรายให้ความสำคัญกับปัญหาการข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพมากที่สุดถึง 85 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาอาคารสูง 83 คะแนน ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง 81 คะแนน ปัญหาอื่น ๆ 69 คะแนน และปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม 26 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงกาวิละให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติดมากที่สุดถึง 31 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 28 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 22 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 19 คะแนน และปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพและปัญหาสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย 18 คะแนน ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชันมากที่สุดถึง 21 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาวัยรุ่นมั่วสุม 19 คะแนน ปัญหาโรคติดต่อ 15

คะแนน ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและปัญหายาเสพติด 13 คะแนน และปัญหาการจัดการขยะ 12 คะแนนตามลำดับ

ตาราง 3.15 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็ງราย	อันดับ	กาวิละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหาการจัดการขยะ	90		127	1	63	1	86	1	366	2
ปัญหาอากาศเสีย	55		91	3	36		47	5	229	
ปัญหาโรคติดต่อ	74		93	2	49	3	81	2	297	5
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมูลชน	220	1	74		49	3	61	3	404	1
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	161	2	69		56	2	40		326	3
ปัญหาภัยรุมมั่วสุม	130	4	84	5	47	4	60	4	321	4
ปัญหาผู้บริหารคอร์รัปชั่น	145	3	88	4	35		29		297	5
ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	77		29		24		34		164	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	60		40		23		31		154	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	118	5	81		21		29		249	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	86		29		22		21		158	
ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ	70		36		21		26		153	
ปัญหายาเสพติด	70		70		38	5	46		224	
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	61		33		11		11		116	
ปัญหาอาคารสูง	39		28		8		5		80	
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	69		31		17		20		137	
ปัญหาอื่น ๆ	95		30		8		7		140	

ตาราง 3.16 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่ไม่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็ງราย	อันดับ	กาวิละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหาการจัดการขยะ	11		14		19	4	12	5	56	
ปัญหาอากาศเสีย	15		15		14		9		53	
ปัญหารถติด	29	1	12		22	3	15	3	78	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	10		12		9		6		37	
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	12		10		13		13	4	48	
ปัญหาภัยธรรมชาติ	19	5	22		28	2	19	2	88	5
ปัญหาผู้บริหารคอรัปชั่น	14		6		16		21	1	57	
ปัญหาระบบผังเมืองไม่มีประสิทธิภาพ	23	4	16		18	5	4		61	
ปัญหาทางเท้าถูกกีดขวาง	14		15		14		5		48	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	14		16		18	5	11		59	
ปัญหาขาดผู้นำท้องถิ่นที่มุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม	11		21		17		10		59	
ปัญหาข้าราชการหย่อนประสิทธิภาพ	14		85	1	7		6		112	3
ปัญหายาเสพติด	16		22		31	1	13	4	82	
ปัญหาป้ายโฆษณาบดบังเมือง	26	2	81	3	13		4		124	1
ปัญหาอาคารสูง	23	4	83	2	5		8		119	2
ปัญหาการใช้งบประมาณไม่เหมาะสม	14		26	5	9		7		56	
ปัญหาอื่น ๆ	25	3	69	4	9		6		109	4

2. ระยะที่ 2 (ตุลาคม 2546 – ธันวาคม 2546)

มีกิจกรรมหลักที่ดำเนินการในช่วงนี้ดังนี้

2.1 งานจับนำพาฟังสรุปผลการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เยี่ยะจะใด...เจียงใหม่ถึงจะดี” วันที่ 4

ตุลาคม พ.ศ. 2546 เวลา 13.00 – 15.00 น. ณ. มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง ชั้น 2 อาคารพุทธสถาน โดยโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง เพื่อให้สื่อมวลชนและประชาชนผู้สนใจเข้าร่วมรับฟังผลการสรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เยี่ยะจะใด...เจียงใหม่ถึงจะดี” เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้ไปประชาสัมพันธ์แก่สาธารณชนต่อไป และสรุปการประชุมเชิงปฏิบัติการ “เยี่ยะจะใด...เจียงใหม่ถึงจะดี” รวมถึงสรุปประเด็นความคิดเห็นปัญหาเมืองเชียงใหม่ของผู้เข้าร่วมการประชุม และเปิดเวทีให้ผู้เข้าร่วมงานฯ ได้ซักถามข้อสงสัย และร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวนผู้เข้าฟังการสรุปผล 32 คน แบ่งเป็น

- ประชาชนทั่วไป 17 คน
- นักศึกษาจากสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ 3 คน
- สื่อมวลชน 8 คน
- เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน 4 คน

2.2. การจัดบุช คอนเสิร์ต วัน พู คอล เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนแผ่นพับที่แจก 300 ชุด จำนวนบุคคลที่พูดคุย ทั้งหมด 176 คน

สรุปประเด็นความคิดเห็นปัญหาเมืองเชียงใหม่ในงานคอนเสิร์ต วัน พู คอล

ประเด็นของข้อคิดเห็น	ความถี่	เปอร์เซ็นต์
การจราจร		
- จอดรถไม่เป็นระเบียบ	1	0.3%
- ทางเท้า (เดินไม่สะดวก)	1	0.3%
- จำนวนรถเพิ่มมากขึ้น	6	1.83%
- อยากให้มีระบบขนส่งมวลชน	13	3.96%
- การไม่เคารพกฎจราจร	3	0.91%
- เกาะกลางถนนตกร่องมากเกินไปทำให้ข้ามถนนยาก		
- คุณภาพถนน	1	0.3%
- รถแดงไม่สุภาพ ราคาแพง	18	5.49%
- สัญญาณไฟจราจรเลียบ่อย	13	3.96%
- รถติด	2	0.61%
- ไม่มีไฟตามสะพานลอย	52	15.85%

- สายไฟตามถนนระโยงระยางเกาะกะ	4	1.22%
สิ่งแวดล้อม	2	0.61%
- ดิน ไม้และสวนสาธารณะมีน้อย		
- ขยะ		
- มลภาวะ	3	0.91%
- น้ำเสีย	40	12.2%
สังคม	22	6.71%
- ขอบทานและคนจรจัด	15	4.57%
- ชุมชนแออัด		
- ควรเพิ่มสวัสดิการแก่ประชาชน	2	0.61%
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร	5	1.52%
- แก่งวัยรุ่นอันธพาลและขามูไร	3	0.91%
- แรงงานเถื่อน	2	0.61%
- เพิ่มความปลอดภัยในสังคม	55	16.77%
- คนขาดจิตสำนึกที่ดี	1	0.3%
- ยาเสพติด	8	2.44%
- การพนัน	2	0.61%
- คนว่างงาน	16	5.56%
- อยากให้สังคมสงบสุข	1	0.3%
ผังเมือง	1	0.3%
- สถานบันเทิงอยู่ใกล้แหล่งชุมชน	1	0.3%
และสถานศึกษา		
- ควรกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่รอบนอก	5	1.52%
- อาคารสูงบดบังทัศนียภาพ		
อื่นๆ	1	0.3%
สาธารณูปโภคไม่ดีพอ	1	0.3%
คุณภาพการศึกษาแต่ละ โรงเรียนไม่เท่าเทียมกัน		
นโยบายที่แก้ปัญหาไม่ได้	5	1.52%
ท่อระบายน้ำอุดตัน	2	0.61%
น้ำท่วม	1	0.3%
สถานที่ท่องเที่ยวทรุดโทรม	8	2.44%
	11	3.35%
	1	0.3%
รวม	328	100%

2.3. การอบรมอาสาสมัคร รุ่นที่ 2 วันเสาร์ ที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เวลา 9.00 – 12.00 น. ณ ชั้น 2 อาคารพุทธสถาน มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง โดย โครงการณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง เป็นการอบรมให้ความรู้แก่อสาสมัคร ในเรื่องนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง และลักษณะของงานลงพื้นที่ในชุมชนต่างๆ เพื่อให้อาสาสมัครมีความเข้าใจในงานและข้อมูลต่างๆ ของโครงการฯ อย่างถูกต้อง เพื่อสามารถปฏิบัติงานต่างๆ ของโครงการฯ ได้ จำนวนผู้เข้ารับการอบรม 28 คน ดังนี้

● นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	10	คน
● นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	1	คน
● นักศึกษาจากโรงเรียนพ่ายเทคโนโลยี	1	คน
● นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร	1	คน
● นักศึกษาจากสถาบันราชภัฏเชียงใหม่	5	คน
● ชาวบ้านชุมชนวัดเกต	5	คน
● ผู้ช่วยวิจัยสถาบันวิจัยสังคมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2	คน
● ประชาชนทั่วไป	2	คน
● สื่อมวลชนหนังสือพิมพ์สือไท	1	คน

โดยอบรมให้ความรู้แก่อสาสมัครในเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” เปิดเวทีให้อสาสมัครซักถามข้อสงสัย และให้อสาสมัครอธิบายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” ตามความเข้าใจ

2.4 การประกวดโปสเตอร์และเขียนเรียงความ

โปสเตอร์หัวข้อ “นโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ กับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง”

- เรียงความหัวข้อ “ถ้าฉันเป็นนายกเทศมนตรีจากการเลือกตั้งโดยตรง ฉันจะ...”

มุ่งเน้นให้นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นถึงความต้องการในการพัฒนาเมือง เพื่อสร้างความตื่นตัวให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนโยบายสาธารณะ และการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงที่จะเกิดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 2547 เป็นเวทีกลางให้นักเรียน นักศึกษาและประชาชนทั่วไปมีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ที่ตนเองอยากให้เป็นในรูปแบบของโปสเตอร์ และเรียงความ และเพื่อร่วมกันผลักดันให้นโยบายสาธารณะของเมืองเชียงใหม่เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

จำนวนผู้เข้าร่วมประกวด โปสเตอร์ จำนวน 5 คน เรียงความ ประเภทนักเรียน 187 คน ประเภทนักศึกษากับประชาชน 14 คน

ผลงานชนะเลิศและได้รับการตีพิมพ์

น.ส.นิลบล สุวัฒนา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ

- ประกวดเรียงความ

ประเภทนักเรียน

- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 น.ส. ธนพรรณ เสียงแจ่ม โรงเรียนพระหฤทัยเชียงใหม่
- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 2 น.ส. พิมพ์ดา มาการ โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัยเชียงใหม่
- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 3 ค.ญ.ปิยะธิดา อินต๊ะสาวง โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย
- รางวัลชมเชย น.ส.ขวัญกมล ลิ้มโสภารธรรม โรงเรียน ดาราวิทยาลัย

ประเภทนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 1 นายผดุงพล ธาราทิพยกุล วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่
- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 2 น.ส.พัชรารภณ์ กาวินา สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
- รางวัลชนะเลิศอันดับที่ 3 น.ส.จุฬารภณ์ ยะปัญญา
- รางวัลชมเชย น.ส.พิมพ์ภา ต้นคำ
- รางวัลชมเชย นายจิรศักดิ์ เจริญวรรณ

2.5. การเสวนา **อู่ฟู่เรื่องเมืองเชียงใหม่ ครั้งที่ 3: อู่กันปแล้วปหายกับนโยบายสาธารณะ** โดยโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมือง เชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง ร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่ วันเสาร์ ที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ ห้องบัวตอง ชั้น 4 โรงแรมบีพี เชียงใหม่ ซิตี้ จ.เชียงใหม่ จำนวนผู้เข้าร่วมการเสวนาทั้งหมด 164 คน ประกอบด้วย

- ประชาชนทั่วไป 126 คน
- อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ 38 คน
- จำนวนผู้ลงทะเบียนรับสื่อ 115 คน
- ประชาชนทั่วไป 77 คน
- อาสาสมัครและเจ้าหน้าที่ 38 คน

นายกเทศมนตรีจากการเลือกตั้งโดยตรงที่อยากได้	ทำไม....ไม่ได้	ทำอย่างไรจึงจะได้นายกเทศมนตรีที่อยากได้
1. นายกเทศมนตรีควรฟังความคิดเห็นของประชาชน	1. โครงการที่ดำเนินการในปัจจุบันเน้นพัฒนาวัตถุมากกว่าจิตใจ	1. ภาคประชาชนต้องการเมืองมากกว่าปัจจุบันในการใช้สิทธิด้านต่าง ๆ ชุมชนต้องเข้มแข็ง
2. นายกเทศมนตรีต้องมีความซื่อสัตย์ ไม่ทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง	2. โครงการที่ดำเนินการในปัจจุบันอิงกระแส และมาจาก	2. ภาคสื่อมวลชนต้องสนใจการเมือง ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และมีส่วนร่วมใน
3. นายกเทศมนตรีต้องดำเนินนโยบายตามถ้อยคำที่แถลงไว้	ส่วนกลาง	การตรวจสอบ
4. นายกเทศมนตรีต้องมีความ	3. เทศบาลนครเชียงใหม่ยังยึดติดการทำงานระบบข้าราชการ	3. ผู้สมัครต้องแถลงนโยบาย

เป็นผู้ นำ มีความรู้ความสามารถ 5. นายกเทศมนตรีจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล 6. นายกเทศมนตรีมีความเข้าใจปัญหาเมืองเชียงใหม่อย่างแท้จริง 7. นายกเทศมนตรีมีนโยบายเกี่ยวกับด้านการอนุรักษ์ประเพณี สืบสานภูมิปัญญาล้านนา 8. นายกเทศมนตรีเป็นคนท้องถิ่นรักเมืองเชียงใหม่ ทำงานเพื่อประชาชน	4. เทศบาลนครเชียงใหม่ทำงานโดยไม่สำรวจความต้องการของประชาชน 5. ภาคประชาชนไม่สนใจการเมือง : การเลือกตั้ง , ตรวจสอบโครงการ 6. มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงประชาชนเกรงกลัวอิทธิพล 7. เทศบาลนครเชียงใหม่ยังมีการทำงานโดยเน้นประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง 8. ประชาชนไม่ทราบข้อมูลต่างๆ เพราะไม่มีการประชาสัมพันธ์และขาดการประสานงานที่ดี	อย่างชัดเจน และปฏิบัติตามที่แถลงนโยบายไว้ 4. สนับสนุนให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการทำงานเพื่อบ้านเมือง 5. เน้นการทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว 6. ในการดำเนินการใด ๆ ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาเสมอ
---	---	---

2.6. การประชุมกลุ่มย่อย

วันเดือนปี / เวลา	การประชุมทุกกลุ่มย่อย	กิจกรรม	ข้อสังเกต
วันอาทิตย์ ที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เวลา 13.00 – 16.00 น.	“ศรัทธาชุมชนวัดเกต” โดย คณะศรัทธาวัดเกต ณ วิหารวัดเกตการาม อ. เมือง จ. เชียงใหม่ จำนวนผู้เข้าร่วมการประชุมทั้งหมด 41 คน (ตามใบรายชื่อ) และ 59 คน ที่ไม่ลงชื่อ	1.ในวาระการประชุมที่ 3 อ.ดวงจันทร์ อาภาวิชชุต์ หัวหน้าโครงการให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ชี้แจงเรื่องนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง แต่ถูกขัดจังหวะโดยคนเมาคนหนึ่ง (ซึ่งชาวบ้านบอกว่า เป็นหัวหน้าของนายกเทศมนตรีคนปัจจุบัน) หลังจากถูกขัดจังหวะ มีผู้เข้าร่วมการประชุมประมาณครึ่งหนึ่งเดินลงไปจากวิหาร 2.ในวาระการประชุมที่ 5 ชาวบ้านวัดเกตเรียกร้องให้ อ. ดวงจันทร์บรรยายต่อ จึงมีการระดมความเห็นของชาวบ้านวัดเกตแบบ	1. การประชุมมีประเด็นมากเกินไปสมาธิในการฟังของคนมีจำกัด 2. มีผู้ขัดจังหวะไม่ให้พูดเรื่องเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง โดยอ้างว่าเป็นการพูดเรื่องการเมือง 3. ผู้เข้าร่วมประชุมยังไม่เข้าใจวิธีการแสดงความคิดเห็นโดยกระบวนการ ZOPP 4. ผู้เข้าร่วมประชุมบางคนไม่แสดงความคิดเห็น 5. ผู้เข้าร่วมประชุมไม่ให้ความร่วมมือเซ็นชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเนื่องจากมีการเขียนให้เซ็นชื่อถึง 3 รายการ ได้แก่

		มีส่วนร่วม โดยเน้นวัตถุประสงค์เป็นหลักโดยกระบวนการ (ZOPP) เพื่อรวบรวมปัญหาที่ชาวบ้านเห็นว่ามีความสำคัญ	การถวายพระพรพระสังฆราช การกลืนของวัดเขตและของโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ ซึ่งบางคนเกรงว่าจะเป็นรายชื่อที่นักการเมืองเอาไปใช้ประโยชน์ ดังนั้นจึงทำให้จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมจริงกับที่ลงชื่อในใบลงทะเบียนไม่เท่ากัน 6. สถานที่ไม่เอื้ออำนวยให้คิดแผ่นชาร์ต และบอร์ดนิทรรศการ
วันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เวลา 18.00 – 21.00 น.	งานสังสรรค์ศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ ณ ห้องนันทาบอลรูม โรงแรมเวสทิน อ. เมือง จ. เชียงใหม่ โดยคณะศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์	1.บรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่กับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” โดย รศ.ดร.ธนสวรรค์ เจริญเมือง รองประธานมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง 2.จัดนิทรรศการ เรื่อง “นโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่กับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง”	1. ผู้เข้าร่วมงานไม่ยอมรับแผ่นพับของโครงการฯ เพราะไม่อยากถือเกะกะ 2. มีผู้สนใจโครงการน้อย
วันเสาร์ ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 เวลา 17.00 – 18.00 น.	การประชุม “เยาวชนชุมชนศรีลานนา” ณ. บ้าน อ. ดวงจันทร์ ทองด้วง ชุมชนศรีลานนา โดย คณะกรรมการชุมชนศรีลานนา	น.ส.ชลลธร พุ่มลำเจียก เจ้าหน้าที่โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง เชิญชวนผู้เข้าร่วมประชุมประกวดเรียงความและโปสเตอร์ พร้อมแจกแผ่นพับของโครงการฯ ในวาระการประชุมที่ 3	1.เยาวชนรุ่นนักเรียนประถมไม่ค่อยให้ความสนใจกับการประกวดแต่เยาวชนรุ่นนักเรียนมัธยมตอนปลายและปวช. มีความสนใจเพราะเงินรางวัลในการประกวดมาก 2.คณะกรรมการชุมชนศรีลานนามีความสนใจในตัวโครงการฯ เพราะมีประโยชน์กับชุมชน จึงชวนมาร่วมประชุมอีกครั้ง ในการประชุมคณะกรรมการชุมชนศรีลานนา

			ในวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 เวลา 19.00 น.
วันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 เวลา 19.00 – 20.00 น.	การประชุม “คณะกรรมการ ชุมชนศรีลานนา” ณ. บ้าน อ. ควง จันทร์ ทองคั่ง ชุมชนศรีลานนา โดย คณะกรรมการ ชุมชนศรีลานนา	1.ในวาระการประชุมที่ 2 น.ส.ชล ธร พุ่มลำเจียก เจ้าหน้าที่โครงการ รณรงค์ให้ความรู้ นโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง อธิบาย เรื่องนโยบายสาธารณะกับการ เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงว่า คืออะไร และมีความเกี่ยวข้องกับ ชุมชน ประชาชนอย่างไร และ เชิญชวนให้ชาวบ้านมาร่วมงานอู้ ฟู้ๆ ในวันเสาร์ ที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 2.ในวาระการประชุมที่ 4 อ.สุนท ราแจ้งเรื่อง การประชุมอู้ฟู้ๆ ที่ ทางมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองได้ เชิญ อ.อนันต์ ปัญญาภาส มาเป็น วิทยากร แต่ อ.อนันต์ไม่สามารถ มาได้	1.ผู้เข้าประชุมทยอยเข้ามา ประชุมกันเรื่อยๆ ตั้งแต่เวลา 19.30 - 20.00 น. ก็ยังมา ประชุมกันไม่ครบ และใบ เซ็นต์ชื่อเข้าร่วมในการประชุม อยู่หน้าเวที ผู้เข้ามาทีหลังจึง ไม่สามารถเซ็นต์ชื่อได้ ทำให้ จำนวนผู้เข้าประชุมจริงกับ จำนวนผู้เซ็นชื่อในใบเซ็นชื่อ จึงไม่เท่ากัน 2.ขณะที่ น.ส.ชลธร พุ่ม ลำเจียก เจ้าหน้าที่โครงการ รณรงค์ให้ความรู้และผลักดัน นโยบายสาธารณะเมือง เชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนา เมือง ได้อธิบายเรื่องนโยบาย สาธารณะกับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีโดยตรงเป็น ช่วงสั้นๆ ของการประชุมจึงทำ ให้ผู้เข้าประชุมที่หลัง อีกจำนวนหนึ่งไม่ทันได้ฟัง
4 ธันวาคม 2546 เวลา 20.00 – 21.00 น.	การประชุม “สโมสรโรตารี เชียงใหม่คอยสุ เทพ” ณ ห้อง ลอนดอน ชั้น 2 โรงแรมโนโวเทล	เวลา 20.25 น.บรรยายพิเศษ “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีจังหวัดเชียงใหม่” โดย รศ.ดร.ธเนศวร์ เจริญเมือง	1.ระยะเวลาที่ได้ในการประชุม น้อยเกินไป 25 นาที เมื่อ บรรยายเสร็จแล้วก็เหลือเวลา ไม่ถึง 10 นาทีจึงทำให้วิธีการทำ ZOPP เปลี่ยนไป ไม่สามารถ คิดแผนแสดงความคิดเห็นของ ผู้เข้าร่วมประชุมลงบนแผ่น ชาร์ตได้ ได้เพียงแต่รวบรวม ความคิดเห็นแล้วสรุปเท่านั้น 3.ผู้เข้าร่วมประชุมมีน้อย และ ทยอยมาประชุมทีละนิด กำหนดการในการประชุมจึง

			เลื่อนออกไปเพื่อรอคนมาร่วมประชุมมากขึ้น ทำให้เวลาในการบรรยายที่ได้น้อยลงไปอีก 4. ผู้เข้าร่วมประชุมยังไม่ความเข้าใจในวิธีการแสดงความคิดเห็นที่ต้องแยกประเด็นตามสีของแผ่นกระดาษที่แจกให้ 5. ไมค์ที่วิทยากร รศ.ดร. ธเนศวร์ เจริญเมือง เสียงที่ตั้งไว้ในเครื่องอัดเสียงเบามากจึงทำให้อัดเทปไม่ติด
11 ธันวาคม 2546 เวลา 20.00 – 21.30 น.	การประชุม “สโมสรโรตารี สารภี” ณ ห้องเมืองราย โรงแรมนครพิงค์พาเลซ	รศ.ดร.ธเนศวร์ เจริญเมือง บรรยายหัวข้อ “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” และให้ผู้เข้าร่วมการประชุมแสดงความคิดเห็นเรื่องปัญหาเมืองเชียงใหม่ ในวาระการประชุมที่ 6	1. ระยะเวลาที่ได้ในการประชุมน้อยเกินไป 25 นาที เมื่อบรรยายเสร็จแล้วก็เหลือเวลาไม่ถึง 10 นาทีจึงทำให้วิธีการทำ ZOPP เปลี่ยนไป ไม่สามารถคิดแผนแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมลงบนแผ่นชาร์ตได้ ได้เพียงแต่รวบรวมความคิดเห็นแล้วสรุปเท่านั้น 2. ผู้เข้าร่วมประชุมมีน้อย และทยอยมาประชุมทีละนิด กำหนดการในการประชุมจึงเลื่อนออกไปเพื่อรอคนมาร่วมประชุมมากขึ้น ทำให้เวลาในการบรรยายที่ได้น้อยลงไปอีก 3. ผู้เข้าร่วมประชุมยังไม่ความเข้าใจในวิธีการแสดงความคิดเห็นที่ต้องแยกประเด็นตามสีของแผ่นกระดาษที่แจกให้ 4. ไมค์ที่วิทยากร รศ.ดร. ธเนศวร์ เจริญเมือง เสียงที่ตั้งไว้ในเครื่องอัดเสียงเบามากจึงทำให้อัดเทปไม่ติด

12 ธันวาคม 2546 เวลา 18.00 – 21.00 น.	การประชุม “ชมรมอนุรักษ์นกและธรรมชาติล้านนา” ณ ตึกศรีพัฒน์ ชั้น 8 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่	เวลา 20.00 น.ดร.ดวงจันทร์ อาภาวิชรุตม์ เลขานุการมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองบรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง”	1.เครื่องฉายสไลด์ใช้ไม่ได้ 2.ในการร่วมแสดงความคิดเห็นผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านยังไม่เข้าใจในวิธีการแสดงความคิดเห็นจึงทำให้ไม่ได้สถานการณ์ที่ต้องการ ปัญหาและแนวทางแก้ไขที่ต่อเนื่องประเด็นเดียวกัน
16 ธันวาคม 2546 เวลา 08.00 – 08.30 น.	การประชุม “วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่” ณ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่	เวลา 08.15 น.เจ้าหน้าที่โครงการฯ	1.การให้ความรู้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่เป็นการยากที่จะเข้าถึง และให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นทุกคนได้ 2.เนื่องจากมีความจำกัดในเรื่องของเวลาจึงทำให้ไม่สามารถแบ่งกลุ่มเด็กนักเรียนให้ร่วมแสดงความคิดเห็น (ZOPP) ได้ 3.นักเรียนของวิทยาลัยเทคนิคส่วนน้อยที่มาเข้าแถวตรงเวลามีนักเรียนจำนวนมากมาสายและไม่ได้ฟังการประชาสัมพันธ์
17 ธันวาคม 2546 เวลา 09.30 – 10.30 น.	การประชุม “โรงเรียนกาวีละอนุกุล” ณ โรงเรียนกาวีละอนุกุล	เจ้าหน้าที่โครงการฯประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง	1.เนื่องจากในการดำเนินงานขอประชาสัมพันธ์กับโรงเรียนกาวีละอนุกุล เจ้าหน้าที่ไม่ทราบว่าทางโรงเรียนกาวีละอนุกุลเป็นโรงเรียนที่สอนเด็กพิการทางสมองจึงทำให้การประชาสัมพันธ์ในครั้งนี้ไม่ตรงกับกลุ่มเป้าหมายที่คาดไว้ 2.ทางเจ้าหน้าที่ได้แจกแผ่นพับของโครงการให้น้องๆนักเรียนนำไปให้กับผู้ปกครองและให้ซักถามกับผู้ปกครองว่านโยบายสาธารณะคืออะไรเพื่อที่เป็นการกระตุ้นให้

			ผู้ปกครองศึกษาเรื่อง นโยบายสาธารณะในแผนพับ เพื่อที่จะได้ตอบคำถามของ บุตรหลานได้ และที่สำคัญ ผู้ปกครองของนักเรียนจะได้รู้ ถึงรายละเอียดของนโยบาย สาธารณะกับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีโดยตรงไป ในตัวซึ่งน้องๆ นักเรียนก็ให้ ความสนใจ ใคร่รู้ เห็นได้จาก หลังการให้ความรู้แล้ว น้องๆ นักเรียนกลุ่มใหญ่เข้าไปถาม ครูที่มาร่วมกิจกรรมด้วย ว่า นโยบายสาธารณะคืออะไร
17 ธันวาคม 2546 เวลา 20.00 – 21.3น.	การประชุม “สโมสรโรตารี เชียงใหม่ตะวันตก” ณ โรงแรมอมารีน คำ	ในวาระการประชุมที่ 5 องค์ปาฐก จากมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง คุณ รัฐนันท์ โสภโณคร บรรยาย เรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการ เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” ประเด็นในการร่วมแสดงความ คิดเห็นและประเด็นซักถามของ ผู้เข้าร่วมการประชุมทางมูลนิธิ สถาบันพัฒนาเมืองอยากให้ ประชาชนเลือกใครเป็น นายกเทศมนตรีเทศบาลนคร เชียงใหม่	1. สมาชิกสโมสรโรตารี เชียงใหม่ตะวันตกส่วนมากเป็น คนต่างชาติ จึงไม่ให้ความสนใจ สนใจปัญหาเมืองเชียงใหม่ 2. ผู้เข้าร่วมประชุมคิดว่าทาง มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองมา ประชาสัมพันธ์เพื่อหาเสียง ให้กับกลุ่มการเมืองต่างๆที่ เจ้าหน้าที่ได้บอกแล้วว่า มูลนิธิฯ เป็นกลางแต่ผู้เข้าร่วม ประชุมไม่เชื่อ 2. ผู้เข้าร่วมประชุมมีทั้งที่เป็น คนไทย และคนต่างชาติ การ บรรยายจึงมีทั้งภาษาไทยและ อังกฤษสลับกันทำให้เนื้อหาที่ พูดกระต่อนกระแทนไม่ ต่อเนื่อง และเนื้อหาที่พูดอาจมี การบิดเบือนเพราะผู้แปลไม่ ทราบว่าจะใช้ศัพท์อย่างไร เช่น คำว่านายกเทศมนตรี เทศบาลนครเชียงใหม่ 3. เนื่องจากมีเวลาในวาระ

			เพียง 10 จึงไม่ได้ให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น
22 ธันวาคม 2546 เวลา 19.30 – 21.30 น.	การประชุม “สโมสรโรตารี เชียงใหม่แอร์พอร์ท” ณ ห้องพัทยา ภัตตาคาร นางนวล	ในวาระการประชุมที่ 5 เจ้าหน้าที่โครงการฯ ประชาสัมพันธ์เรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” ประเด็นที่ผู้เข้าประชุมร่วมแสดงความคิดเห็น 1. ปัญหาการเครพกฎจราจร โดยเฉพาะรถมอเตอร์ไซด์ 2. น่าจะมีการแถมหมวกกันน็อคให้กับผู้ขับจี้รถมอเตอร์ไซด์ที่โดนปรับข้อหาไม่สวมหมวกกันน็อค 3. น่าจะมีแท็กซี่ในจังหวัดเชียงใหม่ 4. การเปลี่ยนแปลงของเมืองเชียงใหม่เป็นเรื่องธรรมดา จะให้คงสภาพเป็นเมืองเก่าแก่ตลอดไปไม่ได้ ทุกอย่างย่อมเปลี่ยนไปตามกาลเวลา 5. จากที่ทางเทศบาลได้จ้างบริษัท คาลกรู๊ปให้ขนถ่ายขยะในเมืองเชียงใหม่ไปที่ อ. ดอยเต่า ขณะนี้กำลังจะเต็มและไม่มีที่ทิ้งเกรงว่าจะเกิดปัญหาใหญ่ตามมาแน่นอน 5. ทางยกระดับตรงสี่แยกแอร์พอร์ท	เนื่องจากสมาชิกสโมสรโรตารีเชียงใหม่แอร์พอร์ทส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นชาวเชียงใหม่จึงไม่ได้ตระหนักในปัญหาเมืองเชียงใหม่เท่าที่ควร รู้ว่าเมืองเชียงใหม่เกิดปัญหาขึ้นแต่ก็คิดว่ายังไม่เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและคิดว่าเป็นเรื่องที่ไกลจากตัวเอง
23 ธันวาคม 2546 เวลา 19.30 – 21.30 น.	การประชุม “สโมสรโรตารีด้านนาเชียงใหม่” ณ ห้องลอนดอน โรงแรมโนโวเทล	ในวาระการประชุมที่ 8 องค์ปาฐกจากมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง คุณรัตถนันท์ โสภโณคร บรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” ประเด็นในการร่วมแสดงความคิดเห็นและประเด็นซักถามของผู้เข้าร่วมการประชุม 1. ทางเทศบาลได้ทำการ	ผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านไม่แสดงความคิดเห็นเรื่องแนวทางแก้ไขปัญา เพราะคิดว่าบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถที่จะคิดหาทางแก้ปัญหาได้ ควรจะให้ทางโครงการฯ นำปัญหาที่ได้รวบรวมมาไปเสนอต่อผู้รับสมัครเลือกตั้ง และให้เขา

		ประชาสัมพันธ์เรื่องการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงที่จะมีขึ้นหรือไม่ 2.จะมีวิธีการอย่างไรบ้างให้ประชาชนออกมาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง 3.ร่วมแสดงความคิดเห็นนโยบายเอื้ออาทรของรัฐบาลชุดปัจจุบัน (เห็นว่าเป็นเรื่องน่าเป็นห่วงเพราะจะทำให้ประชาชนเกิดหนี้สิน ทุกอย่างเป็นเรื่องเศรษฐกิจหมด) 4.ประชาชนไม่มีจิตสำนึกทางการเมือง 5.เรื่องการแยกขยะเพื่อลดปัญหาขยะ 6.น่าจะมีกลุ่มองค์กรที่กล้าออกมาบอกจุดบอดของการปฏิบัติงานของเทศบาลและเสนอแนวทางแก้ไขจุดบอดนั้นๆ 7.เรื่องงบประมาณที่ทางเทศบาลนำมาใช้ในนโยบายต่างๆ น่าจะมีกลุ่มองค์กรจากภาคประชาชนเข้าไปตรวจสอบการทำงาน และทางมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองน่าจะเป็นแกนนำในการจัดตั้ง (ให้เหตุผลว่าดูจากรายชื่อคณะกรรมการแล้วคิดว่าจะสามารถทำได้)	เหล่านั้รับปัญหาไปและเสนอนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาแล้วประชาชนค่อยเป็นผู้เลือกทีหลัง (นอกจากจะไม่แสดงความคิดเห็นแล้วยังบอกให้สมาชิกท่านอื่นไม่แสดงความคิดเห็นด้วย)
24 ธันวาคม 2546	การประชุม “สโมสรโรตารี เชียงใหม่ได้” ณ ห้องพัทยา ภัตตาคารนางนวล	ในวาระการประชุมที่ 5 วิทยากรจากมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง รศ.ดร.ชนสวรรค์ เจริญเมือง บรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” ประเด็นที่ผู้เข้าร่วมประชุมร่วมแสดงความคิดเห็น 1.แนะนำให้ทางโครงการฯ ทำการประชาสัมพันธ์กับสื่อสาธารณะให้	1. การประชุมเป็นการร่วมรับประทานอาหารระหว่างกลุ่มสมาชิก ตอนวิทยากรบรรยายผู้เข้าร่วมประชุมก็ทานอาหารไปด้วย ความสนใจจึงถูกเบี่ยงเบนไป 2.ผู้เข้าร่วมประชุมบางท่านไม่ให้ความสนใจในเรื่องการเมืองและไม่คิดว่าตนเองจะ

		มากขึ้น 2.อน.เสมอใจ อรรถอรเอก ให้ ความคิดเห็นว่า ไม่อยากยุ่งเรื่อง การเมือง และตัวเองเป็นเพียง ประชาชนตัวเล็กๆ คงไม่สามารถ มีแรงพลังในการผลักดันนโยบาย 3.โครงการศูนย์การบินจะสร้างใน ตัวเมืองจริงหรือไม่ 4.อบจ. ดูแลส่วนไหนของเมือง เชียงใหม่ และแตกต่างกับอบต. อย่างไร 5.การดูแลของผู้ว่า CEO	สามารถร่วมผลักดันนโยบาย สาธารณะได้
29 ธันวาคม 2546	การประชุมประจำปี วัดเจดีย์หลวง ณ วิหารวัดเจดีย์หลวง	ในวาระการประชุม วิทยากรจาก มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง น.ส. รัฐนันท์ โสภโณคร บรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีโดยตรง”	1. วาระในการประชุมมีน้อย เพราะพระนิสิตต้องรีบไปเรียน ทำให้บรรยายไม่เต็มที่ และ ไม่ได้ให้ ผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมแสดง ความคิดเห็น 2. จำนวนผู้เข้าร่วมประชุม จริงๆ มีจำนวน 200 คนแต่ เซ็นลายชื่อไม่ครบเพราะพระ นิสิตรีบไปเรียน

3. ระยะที่ 3 (ช่วง มกราคม 2547 – กุมภาพันธ์ 2547)

มีกิจกรรมหลักที่ดำเนินการในช่วงนี้ดังนี้

3.1 งานเสวนา “เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง – เชียงใหม่จะไปทางไหน” โดย โครงการ
รณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง (สนับสนุนโดย
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข หรือ สวรส.) เป็นการประชุมเพื่อระดมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการต่างๆ
ที่เกิดขึ้นในปี 2546 และจะเกิดขึ้นในปี 2547 ในเมืองเชียงใหม่ เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนผลกระทบ
และปัญหาที่เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้นในปี 2547 เพื่อสรุปและประมวลปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางในการ
ผลักดันนโยบายการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงในโอกาสต่อไป จัดขึ้น
เมื่อ **วันเสาร์ที่ 17 มกราคม พ.ศ.2547 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ ห้องสิริภูมิ โรงแรมฮอติลเคาร์เดนที่ ถ.ห้วยแก้ว
อ.เมือง จ.เชียงใหม่** ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 87 คน

3.2 . การประชุมกลุ่มย่อย

วันเดือนปี / เวลา	การประชุมกลุ่มย่อย	กิจกรรม	ข้อสังเกต
7 มกราคม 2547 เวลา 20.00 – 21.30 น.	การประชุมสโมสรโรตารี เชียงใหม่เหนือ ณ โรงแรม เชียงใหม่ออร์คิด	ในวาระที่ 5 วิทยากร รศ.ดร. ชเนศวร์ เจริญเมือง บรรยายเรื่อง “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้ง นายกเทศมนตรีโดยตรง” ประเด็นที่ผู้เข้าประชุมร่วมแสดงความคิดเห็น 1.ผู้สมัครบางคนมี สท. แต่บางคนไม่มี มีความแตกต่างและอย่างไรถึงจะดีกว่ากัน 2.คนที่เคยเป็นนายกเทศมนตรีกับคนที่เพิ่งสมัครใหม่ ความแตกต่างตรงนี้จะทำให้เกิดการเสียเปรียบ – ได้เปรียบหรือเปล่า เพราะคนที่เคยเป็นย่อมมีผลงานมากกว่า 3.วิทยากรจะเลือกใครเป็นนายกเทศมนตรีและเพราะอะไร 4.ร่วมแสดงความคิดเห็นเรื่องการไม่ลงคะแนนเลือกตั้ง	ผู้เข้าร่วมการประชุมให้ความสนใจในประเด็นที่บรรยายและร่วมซักถามแสดงความคิดเห็น
11 มกราคม 2547 เวลา 13.00 น.	การประชุมสโมสรไลอ้อนส์เชียงใหม่แม่โจ้ ณ โรงแรม The Park	แจกแผ่นพับ	ในวันศุกร์ ที่ 2 มกราคม 2547 เจ้าหน้าที่ได้ไปติดต่อกับคุณสายใจ บุญนาค (เหรียญิกของสโมสรไลอ้อนส์เชียงใหม่แม่โจ้) เพื่อขอประชาสัมพันธ์ในเรื่องนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงในการประชุมกับสโมสรฯที่จะมีขึ้นในเดือนมกราคม 2547 ซึ่งคุณสายใจก็รับทราบและอนุญาตให้ไปร่วมการประชุมในวันอาทิตย์ที่ 11 มกราคม 2547 ได้ ซึ่งในการพูดคุยกับคุณสายใจในครั้งนี้ได้ทำการตกลงกันว่าทางโครงการฯ

			จะต้องไม่พูดโอนเอียงเข้าข้าง หรือติเตียนผู้สมัครกลุ่มใดๆ ทั้งสิ้น แต่พอถึงวันประชุม ประธานและรองประธาน สโมสรไลออนเชียงใหม่แม่ใจ ได้ไปพูดคุยกับคุณสายใจว่า ยินยอมให้โครงการฯ เข้ามาพูด ในการประชุมได้อย่างไร (เจ้าหน้าที่โครงการฯ น.ส. ขนิษฐา ปานคง ยืนอยู่บริเวณ นั้นจึงได้ยิน) ดังนั้นคุณสายใจ จึงเข้ามาบอกกับเจ้าหน้าที่ โครงการฯ ว่า “ขอเก็บเงินค่า เข้าร่วมการประชุมคนละ 100 บาทถึงจะอยู่ในงานประชุมได้ แต่ว่าระในการประชุมในวันนี้ เต็มแล้วไม่มีวาระให้ทาง โครงการฯ ประชาสัมพันธ์ได้ ถ้าอยากประชาสัมพันธ์ความรู้ ก็ไปแจกแผ่นพับที่หน้า โรงแรม ทางสโมสรไลออน แต่ละคนจับดอกเตอร์มาหมด ไม่จำเป็นต้องมาฟังการ ประชาสัมพันธ์ของโครงการ” เจ้าหน้าที่โครงการเห็นว่าทาง สโมสรไลออนส์เชียงใหม่ แม่ใจมีอคติกับเรื่องการเมืองและ ไม่ยอมรับฟังเหตุผลของ โครงการฯ จึงไม่เข้าร่วมการประชุมกับสโมสรไลออนส์แต่ ได้ฝากแผ่นพับโครงการนี้เพื่อ แจกให้สมาชิกท่านอื่นเท่านั้น ในส่วนของสโมสรไลออนส์ กลุ่มอื่นๆ ทางเจ้าหน้าที่ โครงการฯ ได้ทำการติดต่อเพื่อ ขอเข้าร่วมการประชุมแต่ไม่
--	--	--	--

			สามารถไปประชาสัมพันธ์ในกลุ่มดังกล่าวได้ ซึ่งแต่ละกลุ่มให้เหตุผลดังนี้ 1.สโมสรเชียงใหม่ชมงคล (คุณชาญวิทย์ เลขาสโมสร) ให้เหตุผลว่าทางกลุ่มมีนโยบายไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง เกรงว่าจะเป็นที่ไม่พอใจต่อสมาชิกในกลุ่มจึงไม่สามารถให้เข้าร่วมการประชุมได้ ทางเจ้าหน้าที่ได้อธิบายแล้วว่าทางโครงการฯ มีความเป็นกลาง ไม่ขึ้นอยู่กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เนื่องจากหัวข้อในการประชาสัมพันธ์ “นโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง” และเนื้อหาที่จะพูดก็เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ทางสโมสรฯ จึงไม่อนุญาตให้เข้าร่วมประชุม 2.สโมสรเชียงใหม่ฮิส (นย. บัญชา บุญปิ่น) ขอเก็บเงินค่าเข้าร่วมการประชุม คนละ 100 บาท และให้ประชาสัมพันธ์ได้ประมาณ 10 นาทีแต่ห้ามพูดเรื่องการเมืองโดยเด็ดขาด
13 มกราคม 2547 เวลา 18.30 น.	การประชุมกลุ่มเทพมณเฑียร (กลุ่มฮินดู) ณ วัดเทพมณเฑียร หน้าสนามกีฬาเทศบาล	แจกแผ่นพับ	ประธานกลุ่ม คุณฮาริราม โซนี่ เข้าใจผิดคิดว่าทางโครงการฯจะประชาสัมพันธ์เรื่องเทพ จึงให้มาร่วมทำพิธีกับกลุ่ม แต่ถ้าจะประชาสัมพันธ์ก็ได้ ทางเจ้าหน้าที่เห็นว่าสมาชิกในกลุ่มมาในงานประชุมเพื่อมาทำพิธีทางศาสนา เช่น บางคนนั่งสมาธิ บางคนสวดมนต์

			บรรยากาศไม่เหมาะสำหรับการประชาสัมพันธ์ทางโครงการฯ จึงได้ฝากแผ่นพับไว้เพื่อแจกสมาชิกในกลุ่มเมื่อทำพิธีเสร็จแล้ว
วันอาทิตย์ ที่ 18 มกราคม 2547 เวลา 9.00 น.	การประชุมกลุ่มคริสตจักรที่ 1 ณ. คริสตจักรที่ 1 จัดโดย คริสตจักรที่ 1	แจกแผ่นพับ	เจ้าหน้าที่ติดต่อกับศาสนจารย์ ภักดีวัฒนจันทกุล ศิษยาภิบาลอนุโต ได้พูดคุยถึงปัญหาที่ทางกลุ่มสมาชิกส่วนบ้านเป็นชาวบ้านธรรมดา ไม่ค่อยสนใจเรื่องการเมือง และถ้าทางเจ้าหน้าที่มาประชาสัมพันธ์เอง ทางกลุ่มจะเกิดการต่อต้าน ทางคริสตจักรจึงขอประชาสัมพันธ์แทนและได้ขอแผ่นพับเพื่อแจกให้แก่สมาชิก 200 ชุด

3.3 การประชุมร่วมกับหน่วยงานอื่น

วันเดือนปี / เวลา	การประชุม / สถานที่
30 มกราคม 2547 เวลา 18.00 – 20.30 น.	งานแถลงนโยบายผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ จัดโดย ชมรมนักศึกษากับการเมืองเพื่อการพัฒนา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ณ โรงอาหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (อมช.) เวลา 18.00 น. เจ้าหน้าที่โครงการฯ ชี้แจงผลการสำรวจเรื่องปัญหาเมืองเชียงใหม่และมติในที่ประชุมเสวนา “การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง – เชียงใหม่จะไปทางไหน”

3.4 การณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและรณรงค์ให้ประชาชนไปเลือกตั้ง

การประชาสัมพันธ์ผ่านโปสเตอร์ ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดในระยะที่ 2 ของการดำเนินการโดยโครงการฯ ผลิตโปสเตอร์ 2 แบบ จำนวน 5,000 แผ่นจำนวนที่ได้รับกลับเมื่อทำการรื้อเสร็จแล้ว 220 แผ่น

บริเวณที่ติดโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์

1. ตามสถานที่ราชการ , สถาบัน ,องค์กรและหน่วยงานต่างๆ

โรงเรียนอนุศึกษา โรงเรียนจิตรรา โรงเรียนไชนันต์ โรงเรียนพระหฤทัย โรงเรียนธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ สุริวงค์บุ๊คเซ็นเตอร์ โรงพยาบาลลานนา วิทยาลัยอาชีวะ โรงพยาบาลแมคคอร์มิคส์

คลินิกหมอศตวรรษ โรงเรียนครูณนิมิตร โรงเรียนอนุบาลคุณแม่ โรงเรียนอนุบาลเวียงพิงค์ วัดสวนดอก
 สาธารณสุขเชียงใหม่ วัดเชียงมั่น จรัสธุรกิจ โรงเรียนคำเที่ยง โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 โรงเรียนม่งฟอร์ด(มัธยม) โรงเรียนไชยโรจน์ ศูนย์วัฒนธรรม พุทธสถาน ร้านมังละโสด ร้านเจสวนดอก
 ชมรมมังสวิรัต วัดพระเจ้าเม็งราย ดวงกมล FM 100 ร้านป้ายบริเวณวัดศรีโสดาเมือง ร้านชูชัย คณะต่างๆใน
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น สถาบัน
 เทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ โรงเรียนเรณูนาควิทยาลัย โรงเรียนม่งฟอร์ดวิทยาลัยแผนกประถม
 และแผนกมัธยม รวมทั้งวัดในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ประมาณ 20 แห่ง

2. บริเวณ 2 ข้างทางถนน

เส้นทางที่ 1 ถ.ด้านหน้าและด้านหลังโรงเรียนปิ่นช้อยแยดส์วิทยาลัย

เส้นทางที่ 2 ถ.ทุ่งโฮเต็ล สี่แยกอาเขต – สถานีรถไฟสันป่าข่อย

เส้นทางที่ 3 ถ.เชียงใหม่ – ลำพูน และสะพานนวรัฐ – สะพานเม็งราย

เส้นทางที่ 4 ถ.ถนนเจริญประเทศ สะพานเม็งราย – พุทธสถาน

เส้นทางที่ 5 ถ. ท่าแพ

เส้นทางที่ 6 โรงพยาบาลแม่และเด็ก

เส้นทางที่ 7 ถ. ช้างคลาน แสงตะวัน – ป่าพร้าวนอก

เส้นทางที่ 8 ถ.ระแกง – วัดพุกช้าง

เส้นทางที่ 9 ถ.วัวลาย – ทิพย์เนตร – ประตูลานปรุง

เส้นทางที่ 10 กาดประตูก้อม - โรงพยาบาลรวมแพทย์

เส้นทางที่ 11 สวนบวกหาด

เส้นทางที่ 12 ถ.โชดนา ตลาดช้างเผือก – วิทยาลัยครู

เส้นทางที่ 13 ถ.สันติธรรม

เส้นทางที่ 14 โรงพยาบาลสวนดอก – วัดสวนดอก

เส้นทางที่ 15 ถ.นิมมานเหมินทร์ – แกรีนคำ

เส้นทางที่ 16 แกรีนคำ – กาดสวนแก้ว

เส้นทางที่ 17 ถ.พระปกเกล้า ยุพราช สามกษัตริย์

เส้นทางที่ 18 ถ.ราชดำเนิน – วัดพระสิงห์

เส้นทางที่ 19 วัดพระสิงห์ – ประตูลานปรุง

เส้นทางที่ 20 ต.วัดเกตุ

- หมายเหตุบางพื้นที่ไม่สามารถติดได้ เช่น สถาบันเทวโศภนศึกษาที่มีการติดตั้งไฟ
- บางพื้นที่ถูกรื้อถอนทำลาย

3. แยกในงานเสวนา “การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง – เชียงใหม่จะไปทางไหน” เมื่อวัน
 เสาร์ ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2547 ณ.ห้องสิริภูมิ โรงแรมฮอเลียด์การ์เด็นท์ เชียงใหม่

การจัดทำป้ายผังรณรงค์เชิญชวนไปเลือกตั้ง และผลักดันนโยบายสาธารณะ จำนวน 50 แผ่น

ข้อความที่ 1

บ้านเมืองดีไม่มีขาย ถ้าอยากได้ต้องไปเลือกตั้ง

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ข้อความที่ 2

โปรดใช้สิทธิของท่านเลือกนายกเทศมนตรีโดยตรง

ไม่ชอบใคร ก็กาช่องไม่เลือกใคร

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ข้อความที่ 3

บ้านเมืองดีไม่มีขาย อยากได้ต้องไปเลือกตั้ง

เลือกคนที่มีนโยบายดีเป็นนายกเทศมนตรี จากการเลือกตั้งโดยตรง

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ข้อความที่ 4

เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงครั้งแรกของเมืองเชียงใหม่
ประชาชนผู้มีสิทธิพลตั่วจริง โปรดไปใช้สิทธิแสดงพลัง
อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ข้อความที่ 5

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงครั้งแรกของเมืองเชียงใหม่
ท่านอยากได้นโยบายแบบไหนเพื่อพัฒนาเมือง

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ข้อความที่ 6

ครั้งแรกของคนเชียงใหม่ ร่วมไปเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

รอกอยมานานาน ได้เวลาเปลี่ยนแปลง

ร่วมเลือกนายกเทศมนตรีโดยตรง

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และปลุกค่านโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

อาทิตย์ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ครั้งแรกของเมืองเชียงใหม่

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และปลุกค่านโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง
สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

บริเวณที่ติดป้ายผ้า

หน้าวัดหม้อคำตวง สี่แยกตลาดบุญอยู่เก่า สามแยกโรงเรียนวัดเชียงยืน สามแยกแจ้งศรีภูมิ สามแยก
สมเพ็ชรทางไปตลาดวโรรส หน้าหอสมุดมิ่งคลาภิเษก สามแยกฟ้าฮ่าม ป่าตัน หน้าวัดดัดภัย วัดเชียงมั่น
โรงเรียนวัดโนทัยพายัพ โรงเรียนไชยโรจน์ โรงเรียนม่งฟอร์ตมัธยม วัดคำเที่ยง พุทธสถาน ร้านมิ่งคลาโฮส
ร้านสื่อความคิด ศูนย์วัฒนธรรม วัดพระเจ้าเม็งราย ร้านทำป้าย อุดมผล คลินิกหมอศตวรรษ วิทยาลัย
นาฏศิลป์ สุริวงค์บุ๊คเซ็นเตอร์ วิทยาลัยเทคนิค โรงเรียนดารา โรงพยาบาลลานนา วิทยาลัยอาชีวะ
โรงพยาบาลแมคคอร์มิคส์

3.5 การทำแบบสอบถาม

การทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 ทำในเดือนมกราคม 2547 หลังจากที่มีการรณรงค์ให้ความรู้และทำ
กิจกรรมต่างๆหลายเดือน เป็นการตรวจสอบว่าประชาชนเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นนโยบายสาธารณะ และการ
เลือกตั้งนายกเทศมนตรีมากขึ้นหรือไม่ ซึ่งในการทำแบบสอบถามครั้งนี้ใช้แบบสอบถามจำนวน 20,000 ชุดเท่า
เดิม ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 12,581 ชุด และป้อนรหัสเสร็จเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 ดัง
รายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามเป็น
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 20,000 ชุด และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่เกี่ยวข้องกันโอกาสทาง

สถิติ (Non – probability sampling) คือ การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ซึ่งได้รับความร่วมมือจำนวน 12,581 ชุด และได้รับการป้อนรหัสแล้วเสร็จ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2547

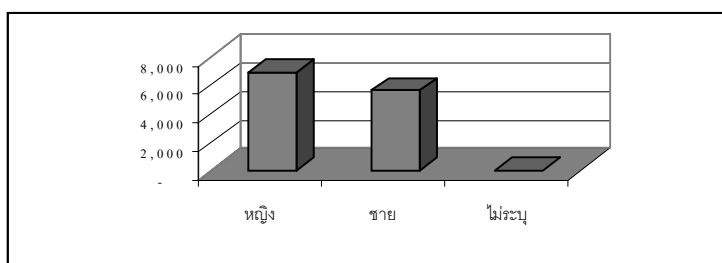
ทั้งนี้ได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้ :-

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานที่ ภูมิลำเนา ที่อยู่ปัจจุบัน แขวง

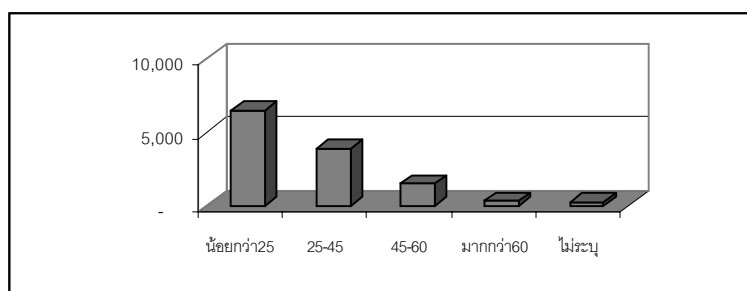
ตัวแปรตาม ได้แก่ อันดับความสำคัญของบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่ อันดับของปัญหาที่ต้องการแก้ไขอย่างเร่งด่วน , ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะ ซึ่งผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

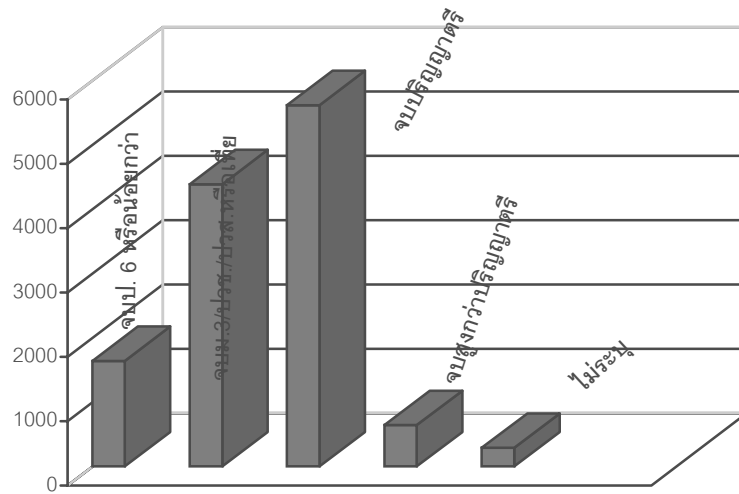
เพศ : เป็นหญิง ร้อยละ 55 ชาย ร้อยละ 44.6 และไม่ระบุเพศ ร้อยละ 0.4

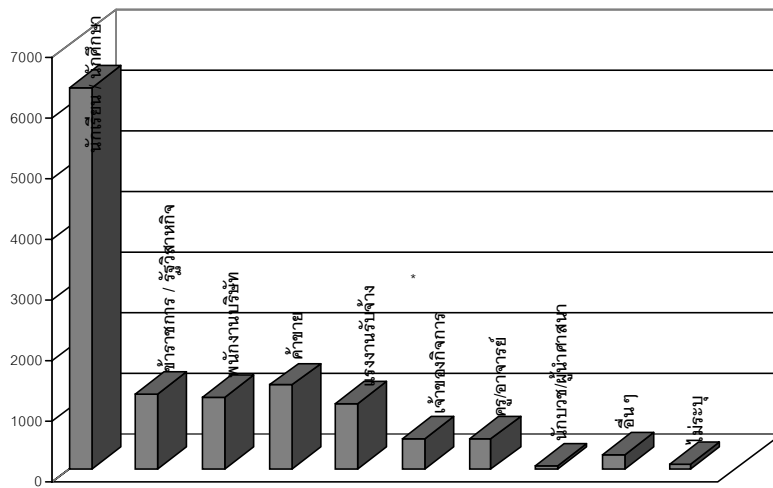
อายุ : ส่วนใหญ่มีอายุน้อยกว่า 25 ปี ร้อยละ 51.6 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 25-45 ปี ร้อยละ 31.3 อายุระหว่าง 45 – 60 ปี ร้อยละ 12.2 และอายุมากกว่า 60 ปี ร้อยละ 2.7 และไม่ระบุอายุ ร้อยละ 2.2

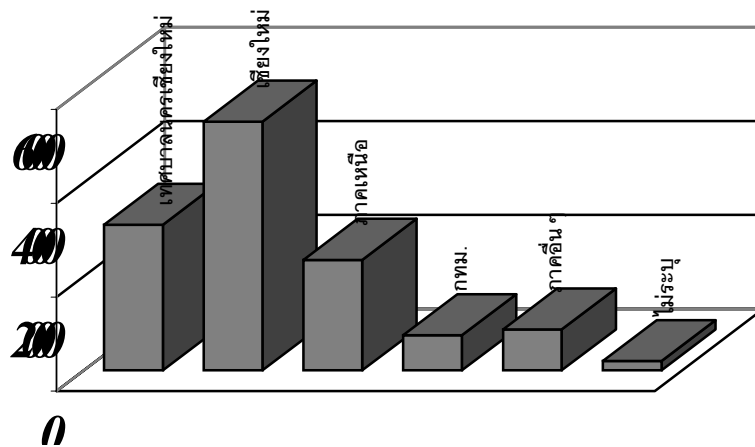
ระดับการศึกษา : ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 44.7 รองลงมา คือ ระดับชั้น ม.3 / ปวช. / ปวส. / เทียบเท่า ร้อยละ 34.9 ระดับ ป.6 หรือน้อยกว่า ร้อยละ 13.0 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 5.1 และไม่ระบุระดับการศึกษา ร้อยละ 2.3

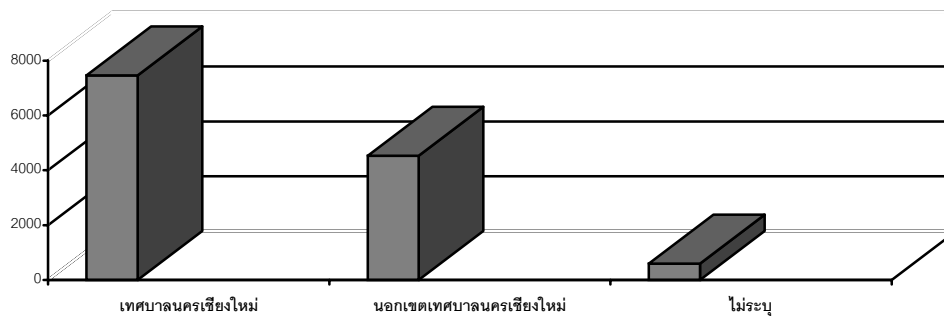
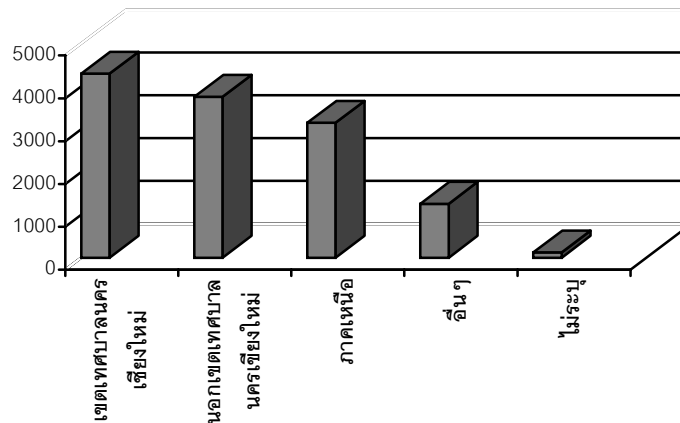
อาชีพ : ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพนักเรียน / นักศึกษา ร้อยละ 50 รองลงมา คือ ค้าขาย ร้อยละ 11 , ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 9.8 , พนักงานบริษัทร้อยละ 9.5 , แรงงานรับจ้าง ร้อยละ 8.7 , เจ้าของกิจการ ร้อยละ 4 , ครู อาจารย์ ร้อยละ 4 , อาชีพอื่นๆ ได้แก่ แม่บ้าน เกษตรกร เกษียณ ลูกจ้างประจำ ของรัฐ ว่างงาน ทำงานเอกชน พนักงานมหาวิทยาลัย ร้อยละ 1.9 , ไม่ระบุ ร้อยละ 0.7 , นักบวช ผู้นำศาสนา ร้อยละ 0.4

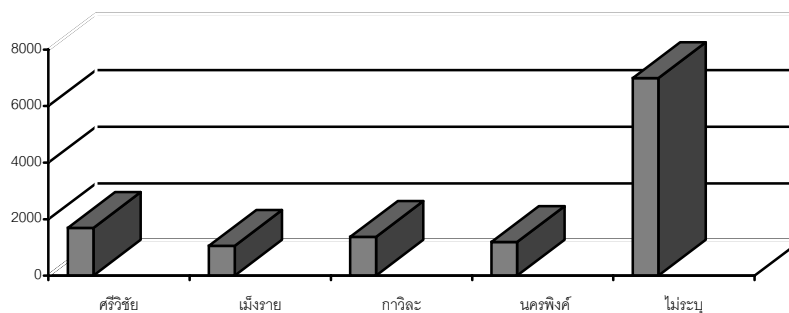
สถานที่เกิด : ส่วนใหญ่เกิดในจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 42.1 รองลงมา คือ เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 24.7 , ภาคเหนือ ร้อยละ 18.7 , ภาคอื่นๆ ได้แก่ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาค ตะวันออก ร้อยละ 6.9 , กรุงเทพฯ ร้อยละ 6 และไม่ระบุสถานที่เกิด ร้อยละ 1.6

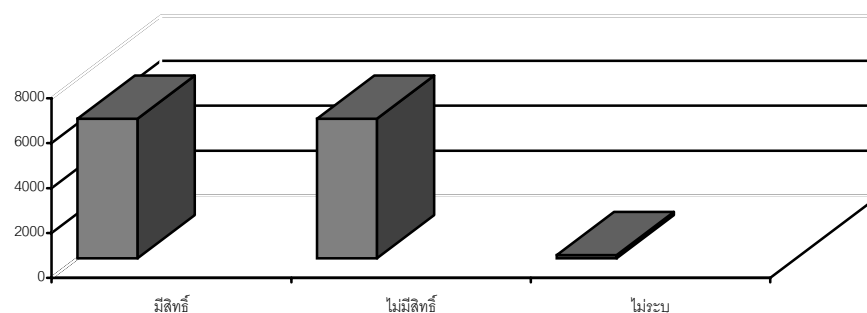
ภูมิถิ่นอาศัย : ส่วนใหญ่อยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ร้อยละ 29.9 , ภาคเหนือ ร้อยละ 25 , อื่น ๆ ได้แก่ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่างประเทศ ร้อยละ 10 และไม่ระบุภูมิถิ่นอาศัย ร้อยละ 1

แขวงที่อยู่ปัจจุบัน : ส่วนใหญ่อยู่ในแขวงศรีวิชัย ร้อยละ 15.6 รองลงมา คือ แขวงกาวิละ ร้อยละ 10.9 , แขวงนครพิงค์ ร้อยละ 9.5 และแขวงเมืองราย ร้อยละ 8.4 และไม่ระบุแขวงที่อยู่ ร้อยละ 55.6

สิทธิลงคะแนนเสียง : เป็นผู้ไม่มีสิทธิ ร้อยละ 49.4 มีสิทธิ ร้อยละ 49 และไม่ระบุ ร้อยละ 1.6

ตาราง 3.17 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	หญิง	6,921	55
	ชาย	5,615	44.6
	*** ไม่ระบุ	45	0.4
	รวม	12,581	100
อายุ			
	น้อยกว่า 25 ปี	6,491	51.6
	25 - 45 ปี	3,932	31.3
	45 - 60 ปี	1,541	12.2
	มากกว่า 60 ปี	343	2.7
	*** ไม่ระบุ	274	2.2
	รวม	12,581	100
ระดับการศึกษา			
	จบป.6 หรือน้อยกว่า	1,640	13.0
	จบม.3 / ปวช / ปวส หรือเทียบเท่า	4,389	34.9
	จบปริญญาตรี	5,619	44.7
	จบสูงกว่าปริญญาตรี	643	5.1
	*** ไม่ระบุ	290	2.3
	รวม	12,581	100
อาชีพ			
	นักเรียน / นักศึกษา	6,288	50
	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	1,237	9.8
	พนักงานบริษัท	1,194	9.5
	ค้าขาย	1,386	11
	แรงงานรับจ้าง	1,090	8.7
	เจ้าของกิจการ	503	4.0

	ครู/ อาจารย์	506	4.0
	นักบวช / ผู้นำศาสนา	52	0.4
	อื่นๆ	240	1.9
	*** ไม่ระบุ	85	0.7
	รวม	12,581	100
สถานที่เกิด			
	เทศบาลนครเชียงใหม่	3,102	24.7
	จังหวัดเชียงใหม่	5,300	42.1
	ภาคเหนือ	2,355	18.7
	กรุงเทพ	750	6.0
	ภาคอื่น ๆ ไปรตระบุ	873	6.9
	*** ไม่ระบุ	201	1.6
	รวม	12,581	100
ภูมิลำเนาเดิม			
	เขตเทศบาลนครเชียงใหม่	4,296	34.1
	นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่	3,757	29.9
	ภาคเหนือ	3,148	25.0
	อื่น ๆ	1,260	7.89
	*** ไม่ระบุ	122	1.0
	รวม	12,581	100
ที่อยู่ปัจจุบัน			
	เทศบาลนครเชียงใหม่	7,459	59.3
	นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่	4,527	36.0
	*** ไม่ระบุ	595	4.7
	รวม	12,581	100
แขวงที่อยู่ในปัจจุบัน			
	แขวงศรีวิชัย	1,692	15.6
	แขวงเมืองราย	1,061	8.4
	แขวงกาวิละ	1,372	10.9
	แขวงนครพิงค์	1,197	9.5

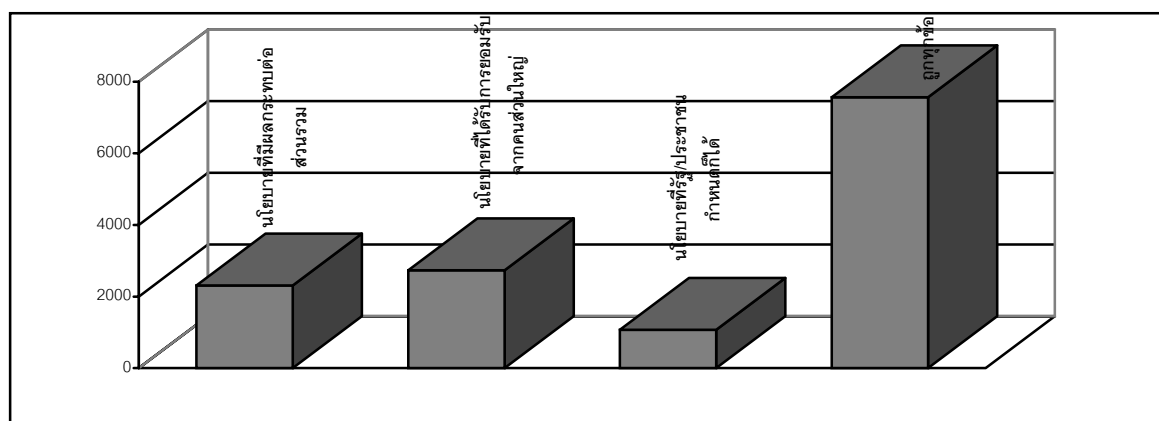
	*** ไม่ระบุ	6,989	55.6
	รวม	12,581	100
สิทธิลงคะแนนเสียง			
	มีสิทธิ	6,217	49.0
	ไม่มีสิทธิ	6,219	49.4
	*** ไม่ระบุ	145	1.6
	รวม	12,581	100

ส่วนที่ 2 ความรู้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.18) พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดว่า นโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม นโยบายที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่และนโยบายที่รัฐหรือประชาชนกำหนดก็ได้ 7,563 คะแนน รองลงมาคือ คิดว่าเป็นนโยบายที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ 2,734 คะแนน คิดว่านโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม 2,306 คะแนน คิดว่านโยบายสาธารณะเป็นนโยบายที่รัฐหรือประชาชนกำหนดก็ได้ 1,070 คะแนน

ตาราง 3.18 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

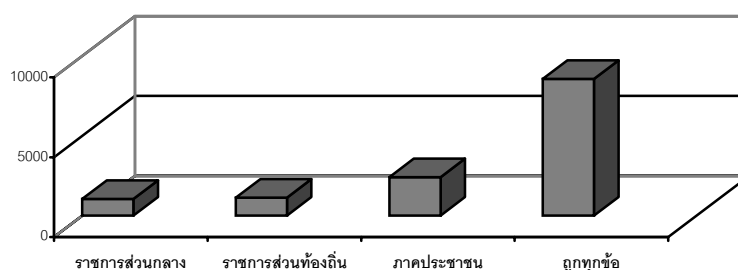
รายละเอียด	จำนวน	อันดับ
นโยบายที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม	2,306	3
นโยบายที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่	2,734	2
นโยบายที่รัฐ / ประชาชนกำหนดก็ได้	1,070	4
ถูกทุกข้อ	7,563	1

สำหรับผู้กำหนดนโยบายสาธารณะตามความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.19) พบว่า กลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่าผู้กำหนดนโยบายสาธารณะคือ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน 8,578 คะแนน รองลงมา คิดว่า ประชาชน 2,416 คะแนน ราชการส่วนท้องถิ่น 1,140 คะแนน ราชการส่วนกลาง 1,048 คะแนน

ตาราง 3.19 ผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ

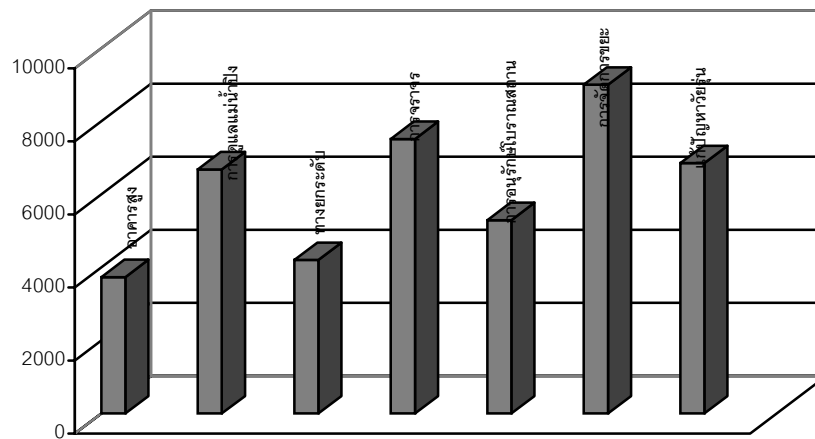
รายละเอียด	จำนวน	อันดับ
ราชการส่วนกลาง	1,048	4
ราชการส่วนท้องถิ่น	1,140	3
ภาคประชาชน	2,416	2
ถูกทุกข้อ	8,578	1

ส่วนภาพเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ ตามความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.20) พบว่า ส่วนใหญ่เลือกภาพเกี่ยวกับนโยบายการจัดการขยะมากที่สุดเป็นอันดับ 1 เป็นจำนวน 9,001 คะแนน รองลงมาคือ การจราจร 7,514 คะแนน การแก้ไขปัญหาภัยรุ่ม 6,853 คะแนน การดูแลแม่น้ำปิง 6,679 คะแนน การอนุรักษ์โบราณสถาน 5,294 คะแนน และทางยกระดับ 4,203 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.20 ภาพเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

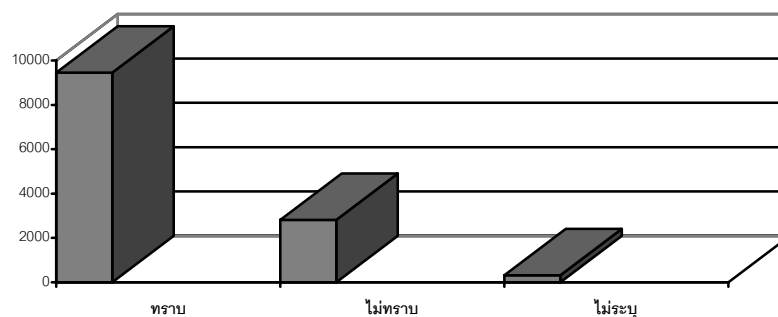
ภาพเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ	คะแนนที่เลือก	อันดับ
อาคารสูง	3,734	7
การดูแลแม่น้ำปิง	6,679	4
ทางยกระดับ	4,203	6
การจราจร	7,514	2
การอนุรักษ์โบราณสถาน	5,294	5
นโยบายการจัดการขยะ	9,001	1
การแก้ไขปัญหาภัยรุ่ม	6,853	3

การทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงสำหรับ เทศบาลนครเชียงใหม่ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.1 ทราบข้อมูล และร้อยละ 22.4 ไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร และไม่ระบุ ร้อยละ 2.5

ตาราง 3.21 การทราบข้อมูลข่าวสารการเลือกตั้งในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

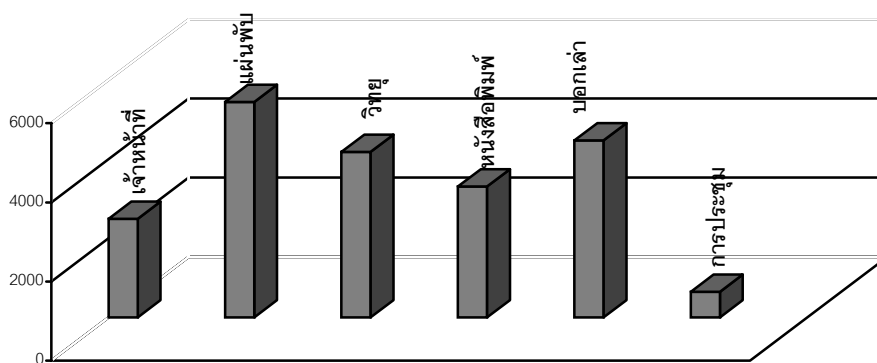
การเลือกตั้งในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	9,445	75.1
ไม่ทราบ	2,821	22.4
**ไม่ระบุ	315	2.5
รวม	12,581	100

ส่วนการทราบว่าจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงของกลุ่มตัวอย่าง (ตาราง 3.22) ส่วนใหญ่ทราบจากแผ่นพับ 5,442 คะแนน รองลงมาคือ การบอกเล่า 4,472 คะแนน วิทยู 4,182 คะแนน หนังสือพิมพ์ 3,306 คะแนน เจ้าหน้าที่ 2,494 คะแนน และการประชุม 646 คะแนน

ตาราง 3.22 แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

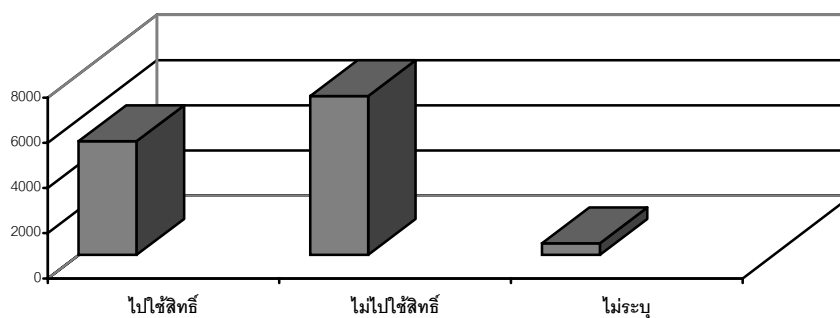
แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	อันดับ
เจ้าหน้าที่	2,494	5
แผ่นพับ	5,442	1
วิทยุ	4,182	3
หนังสือพิมพ์	3,306	4
บอกเล่า	4,472	2
การประชุม	646	6

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งครั้งก่อน (ตาราง 3.23) พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 59.9 ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ 40 ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และไม่ระบุร้อยละ 4.1

ตาราง 3.23 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งครั้งก่อน

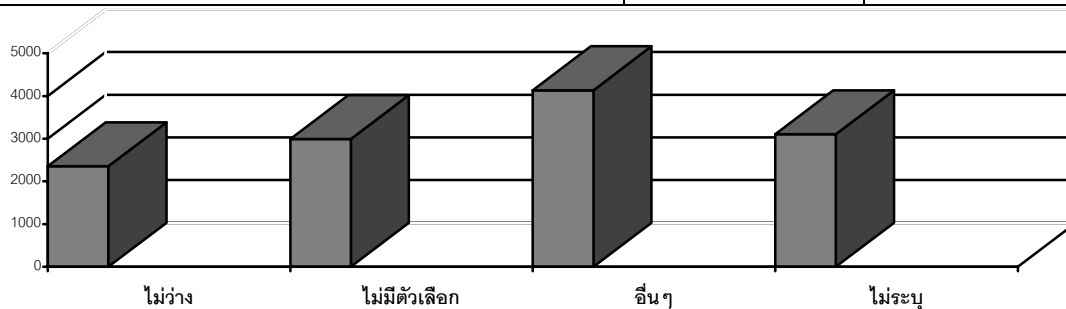
การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ใช้สิทธิ	5,035	40.5
ไม่ไปใช้สิทธิ	7,032	55.9
**ไม่ระบุ	514	4.1
รวม	12,581	100

เหตุผลที่การเลือกตั้งครั้งก่อนไม่ไปใช้สิทธิ (ตาราง 3.24) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่ไปใช้สิทธิให้เหตุผลส่วนใหญ่ร้อยละ 32.8 คือ ไม่ได้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ไม่รู้จักใคร เปื้อ ไม่ทราบ ยังไม่มีสิทธิเลือกตั้ง เพิ่งย้ายเข้าไม่ได้อยู่ในเขตเลือกตั้ง ไม่ใช่คนเชียงใหม่ ขาดการประชาสัมพันธ์ รองลงมาคือ ไม่มีตัวเลือก ร้อยละ 23.8 และร้อยละ 18.7 ไม่ว่าง และไม่ระบุเหตุผล ร้อยละ 24.7

ตาราง 3.24 เหตุผลที่ไม่ไปใช้สิทธิ

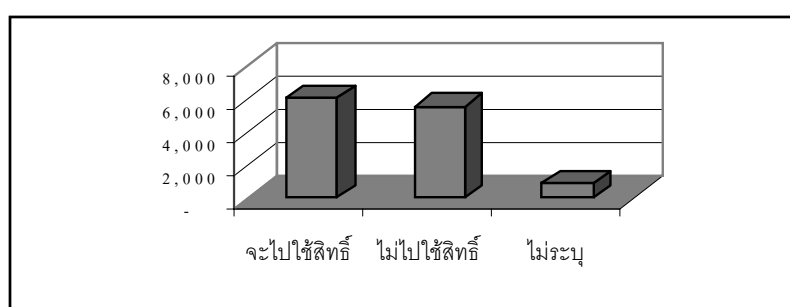
เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ว่าง	2,353	18.7
ไม่มีตัวเลือก	2,993	23.8
อื่นๆ	4,131	32.8
**ไม่ระบุ	3,104	24.7
รวม	12,581	100

การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547 (ตาราง 3.25) พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 48.6 จะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และร้อยละ 44.5 ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเนื่องจากไม่มีสิทธิเลือกตั้ง ไม่รู้จักใคร เปื้อ และไม่ระบุ ร้อยละ 6.9

ตาราง 3.25 การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2547

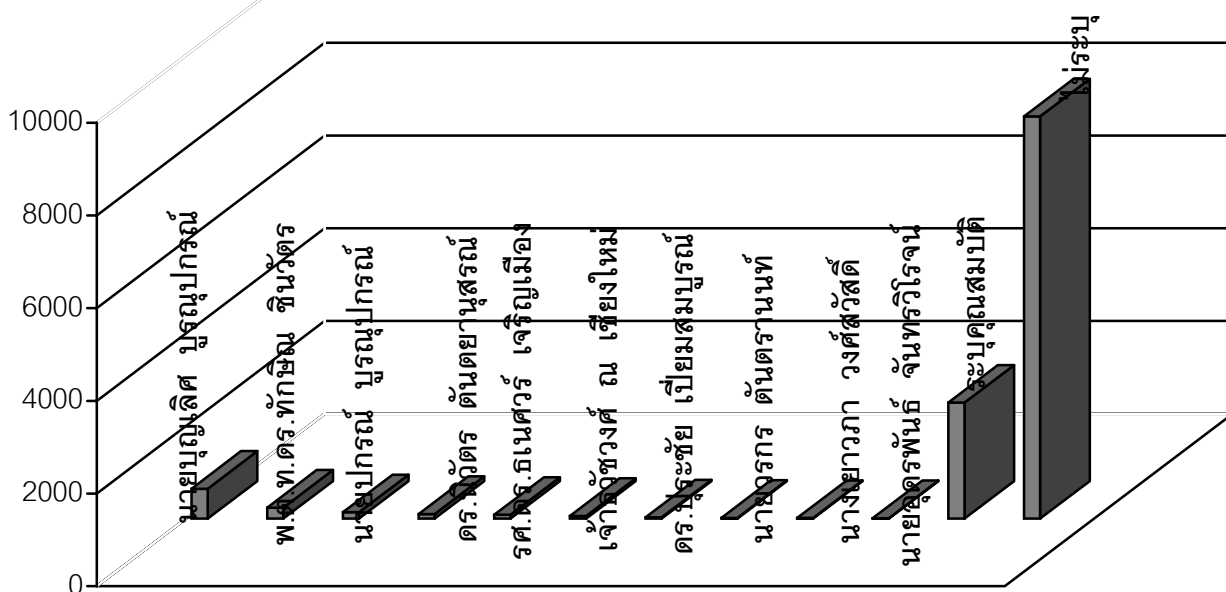
การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
จะไปใช้สิทธิ	6,117	48.6
ไม่ไปใช้สิทธิ	5,597	44.5
**ไม่ระบุ	867	6.9
รวม	12,581	100

บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้เป็นนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ (ตาราง 2.26) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือก นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ 645 คะแนน รองลงมาคือ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร 239 คะแนน นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์ 138 คะแนน นายนิวัตร ดันตยานุสรณ์ 100 คะแนน ดร.ชนินทร์ เจริญเมือง 83 คะแนน นายรัชวงศ์ ณ เชียงใหม่ 58 คะแนน ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ 28 คะแนน นายวรกร ดันตรานนท์ 18 คะแนน นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ 14 คะแนน และนายอุดรพันธ์ จันทรวีโรจน์ 10 คะแนน ระบุดูคุณสมบัติ เช่น ต้องการให้เป็นคนดี เป็นคนเชียงใหม่ ซื่อสัตย์ สุจริต ไม่คดโกง ทำงานเพื่อบ้านเมือง ไม่เห็นแก่ตัว พวกพ้อง และตั้งใจแก้ปัญหาของเมืองเชียงใหม่อย่างจริงจัง 2,505 คะแนน และไม่ระบุ 8,681

ตาราง 3.26 บุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรี

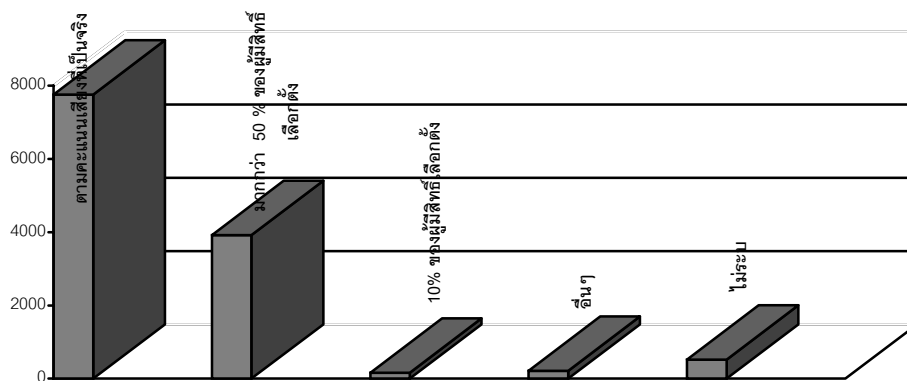
ชื่อ	คะแนนที่เลือก	อันดับที่
นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์	645	1
พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร	239	2
นายปกรณ์ บูรณุปกรณ์	138	3
ดร.นิวัตร ดันตยานุสรณ์	100	4
รศ.ดร.ชนินทร์ เจริญเมือง	83	5
เจ้ารัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	58	6
ดร.ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์	28	7
นายวรกร ดันตรานนท์	18	8
นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	14	9
นายอุดรพันธ์ จันทรวีโรจน์	10	10
ระบุดูสมบัติ	2,505	
**ไม่ระบุ	8,681	

คะแนนที่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีโดยตรงควรได้รับคะแนนเรียงจากประชาชน (ตาราง 3.27) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าตามคะแนนเรียงที่เป็นจริง ร้อยละ 61.7 รองลงมา คิดว่ามากกว่า 50% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ร้อยละ 31.2 คิดว่าควรได้รับคะแนนในตัวเลือกอื่นๆ เช่น มากกว่า 70% มากกว่า 80% คิดว่าควรได้รับ 10% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เช่น มากกว่า 70% มากกว่า 80% คิดว่าควรได้รับ 10% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งร้อยละ 1.2 และไม่ระบุ ร้อยละ 4.2

ตาราง 3.27 ตารางคะแนนที่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีโดยตรงควรได้รับจากประชาชน

คะแนนที่ได้รับ	คะแนน	ร้อยละ
ตามคะแนนเรียงที่เป็นจริง	7,757	61.7
มากกว่า 50% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	3,923	31.2
10% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	163	1.2
อื่นๆ	215	1.7
***ไม่ระบุ	523	4.2
รวม	12,581	100

ส่วนที่ 3 ปัญหาสำคัญของเมืองที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ภาพรวม : แยกการพิจารณากลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม คือ

1) **กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับ** (ตาราง 3.28) พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าปัญหาไวรัส (อันตราย, มั่วสุม) ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนมากที่สุดถึง 5,806 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหารถติด 4,715 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 4,112 คะแนน ปัญหาสุขภาพจิต 2,785 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 2,712 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.28 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับ

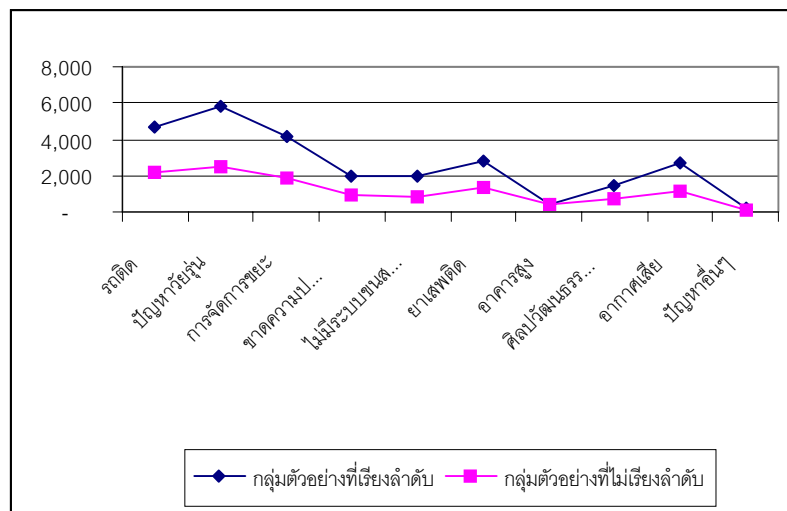
ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาโรคติดต่อ	4,715	2
ปัญหาภัยรุม (อันตราย , มั่วสุม)	5,806	1
ปัญหาการจัดการขยะ	4,112	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	1,974	6
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	2,021	7
ปัญหาสุขภาพจิต	2,785	4
ปัญหาอาชญากรรม	453	9
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	1,474	8
ปัญหาอากาศเสีย	2,712	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	170	10

2) *กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ* (ตาราง 3.29) พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ปัญหาภัยรุม (อันตราย , มั่วสุม) 2,488 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาโรคติดต่อ 2,182 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 1,823 คะแนน ปัญหาสุขภาพจิต 1,382 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 1,114 คะแนน ตามลำดับ

ตาราง 3.29 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาโรคติดต่อ	2,182	2
ปัญหาภัยรุม (อันตราย , มั่วสุม)	2,488	1
ปัญหาการจัดการขยะ	1,823	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	911	6
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	808	7
ปัญหาสุขภาพจิต	1,382	4
ปัญหาอาชญากรรม	368	9
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	692	8
ปัญหาอากาศเสีย	1,114	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	105	10

แผนภูมิ 3.2 เปรียบเทียบปัญหาเมืองเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ

พิจารณาตามเขตและแขวง

ก. ในเขตเทศบาล (ตาราง 3.30 – 3.31)

กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่า ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาภัยรุม (อันตราย, มั่วสุม) 2,381 คะแนน รองลงมา คือ ปัญหาการจราจร 2,067 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 1,841 คะแนน ปัญหาอากาศเสีย 1,155 คะแนน และปัญหาภัยพิบัติ 1,103 คะแนนตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญ พบว่าปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาภัยรุม (อันตราย, มั่วสุม) 1,049 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการจราจร 1,022 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 874 คะแนน ปัญหาภัยพิบัติ 551 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 430 คะแนนตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามแขวงพบว่า

1) กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาภัยรุม (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 966 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการจราจร 764 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 618 คะแนน ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ 474 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 409 คะแนน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเมืองราชให้ความสำคัญกับปัญหาภัยรุม (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 463 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการจราจร 414 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 379 คะแนน ปัญหาภัยพิบัติ 234 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 213 คะแนน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ใน แขวงกาวีละให้ความสำคัญกับปัญหาภัยรุม (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 544 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการจราจร 484 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 472 คะแนน ปัญหาภัยพิบัติ 315 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 296 คะแนน ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล, มั่วสุม) มากที่สุด 408 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาโรคติดต่อ 405 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 372 คะแนน ปัญหาอาชญากรรม 237 คะแนน และปัญหาสุขภาพจิต 190 คะแนน ตามลำดับ

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงศรีวิชัยให้ความสำคัญกับปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล, มั่วสุม) มากที่สุด 320 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาโรคติดต่อ 318 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 276 คะแนน ปัญหาสุขภาพจิต 172 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 142 คะแนนตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงเม็งรายให้ความสำคัญกับปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล, มั่วสุม) มากที่สุด 199 คะแนนรองลงมาคือ ปัญหาโรคติดต่อ 183 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 162 คะแนน ปัญหาสุขภาพจิต 86 คะแนน และปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ 64 คะแนนตามลำดับ

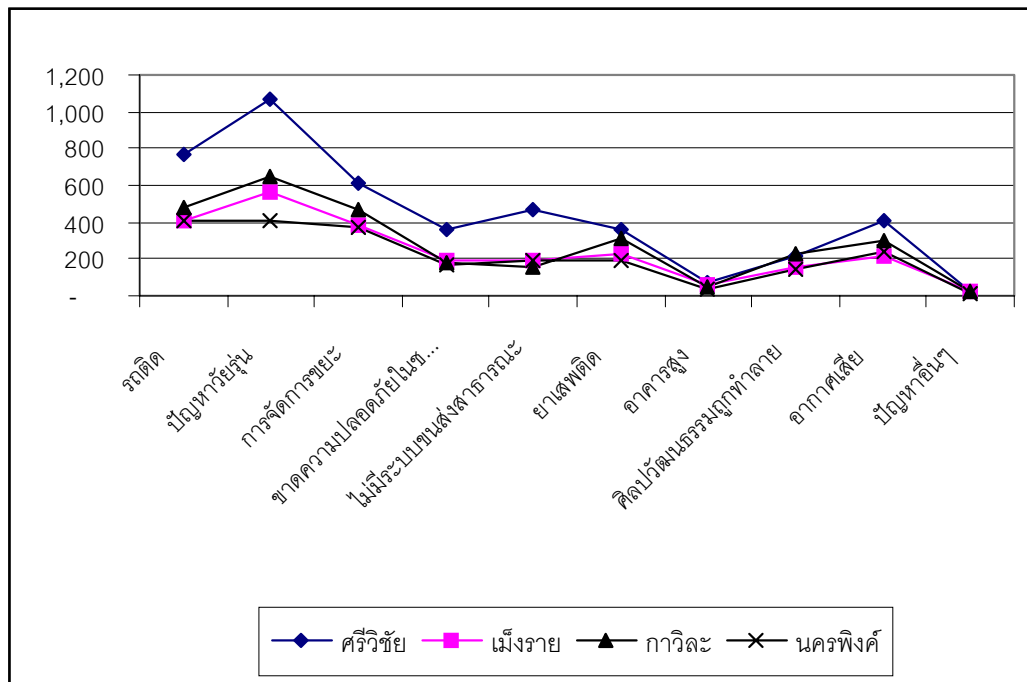
กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงกาวิละให้ความสำคัญกับปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล, มั่วสุม)มากที่สุด 274 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาโรคติดต่อ 251 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 222 คะแนน ปัญหาสุขภาพจิต 172 คะแนน และปัญหาอาชญากรรม 16 คะแนนตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแขวงนครพิงค์ให้ความสำคัญกับปัญหาโรคติดต่อ 270 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล, มั่วสุม) 256 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 214 คะแนนปัญหาอาชญากรรม 140 และปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ 134 คะแนนตามลำดับ

ตาราง 3.30 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็งราย	อันดับ	กาวิละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหาโรคติดต่อ	764	2	414	2	484	2	405	2	2,067	2
ปัญหาวัยรุ่น	1,066	1	563	1	644	1	408	1	2,681	1
ปัญหาการจัดการขยะ	618	3	379	3	472	3	372	3	1,841	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	359		191		178		169		897	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	474	4	190		162		189		1,015	
ปัญหาสุขภาพจิต	364		234	4	315	4	190	5	1,103	5
ปัญหาอาชญากรรม	75		61		46		42		224	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	212		157		232		150		751	
ปัญหาอาชญากรรม	409	5	213	5	296	5	237	4	1,155	4
ปัญหาอื่นๆ ปัญหาโสเภณี ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	28		20		19		18		85	

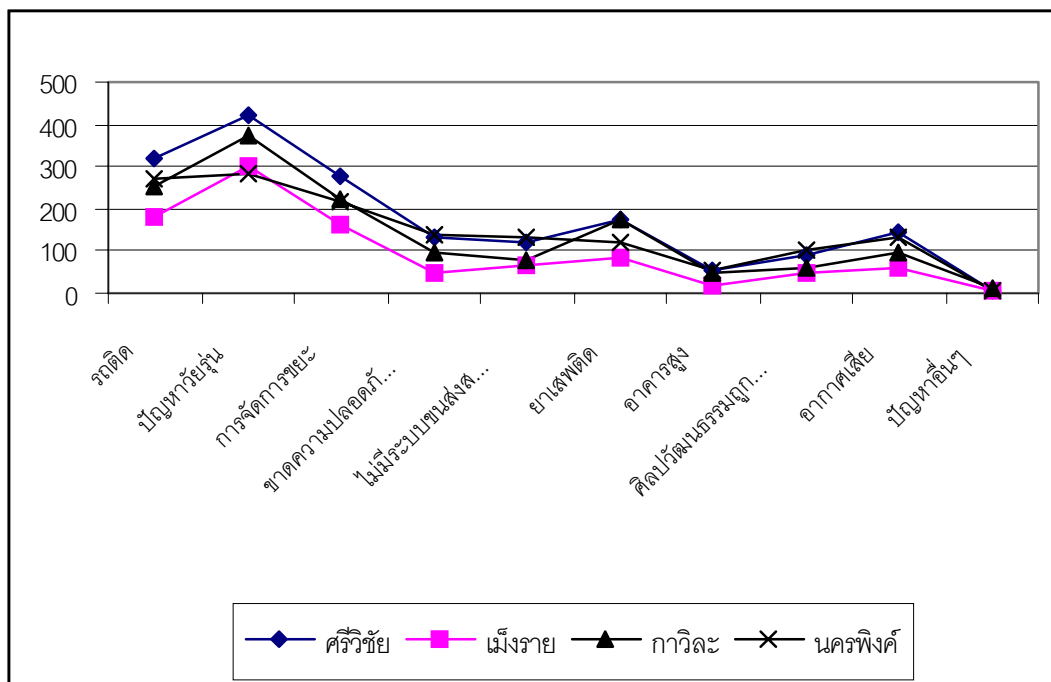
แผนภูมิ 3.3 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ จำแนกตามแขวง

ตาราง 3.31 ปัญหาที่ต้องการแก้ไขเร่งด่วนกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำแนกตามแขวง

ปัญหา	คะแนนดิบ (กลุ่มที่ไม่เรียงลำดับ)								รวม	อันดับ
	ศรีวิชัย	อันดับ	เม็งราย	อันดับ	กาวีละ	อันดับ	นครพิงค์	อันดับ		
ปัญหารุดดีด	318	2	183	2	251	2	270	1	1,022	2
ปัญหาวัยรุ่น	420	1	299	1	374	1	286	2	1,379	1
ปัญหาการจัดการขยะ	276	3	162	3	222	3	214	3	874	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	135		48		95		140	4	418	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	119		64	5	80		134	5	397	
ปัญหายาเสพติด	172	4	86	4	172	4	121		551	4
ปัญหาอาการสูง	56		21		48		53		178	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	88		50		61		103		302	
ปัญหาอากาศเสีย	142	5	62		96	5	130		430	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาหน้าท่วม ปัญหาความยากจน และ ปัญหาสภาพถนนเป็นดิน	9		4		11		9		33	

แผนภูมิ 3.4 เปรียบเทียบปัญหาเมืองเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เรียงลำดับแต่ละแขวง

ข.นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ (ตาราง 3.32 – 3.33)

กลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ให้
ความสำคัญกับปัญหาภัยร่น (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 2,269 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการรดดิติ 1,800
คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 1,618 คะแนน ปัญหาเสพติด 1,185 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 1,038
คะแนนตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างที่เรียงไม่ได้ลำดับความสำคัญที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ให้
ความสำคัญกับปัญหาภัยร่น (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 788 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาการรดดิติ 624 คะแนน
ปัญหาการจัดการขยะ 555 คะแนน ปัญหาเสพติด 456 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 419 คะแนน
ตามลำดับ

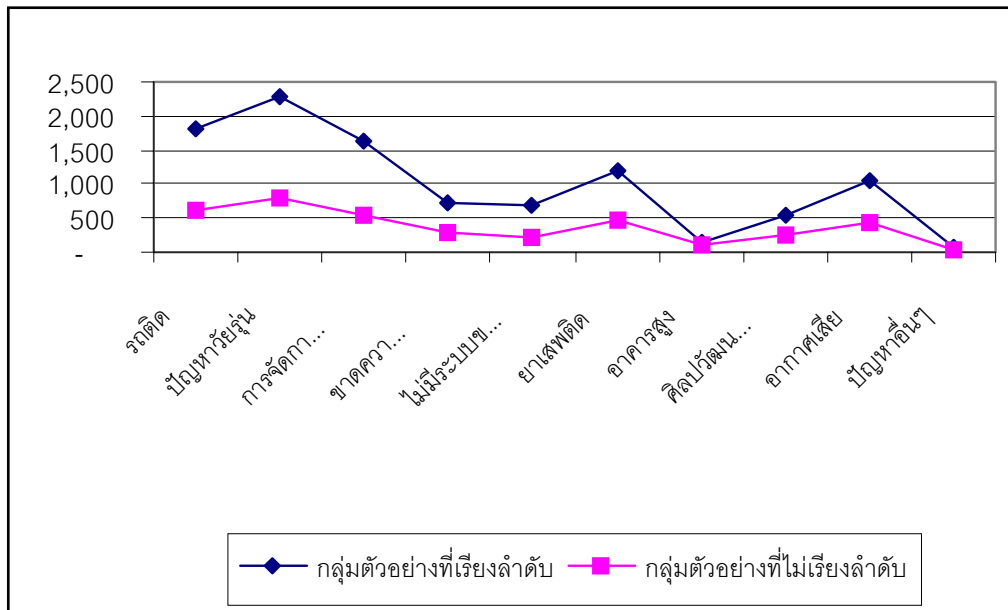
ตาราง 3.32 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เรียงลำดับที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาโรคติดต่อ	1,800	2
ปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล , มั่วสุม)	2,269	1
ปัญหาการจัดการขยะ	1,618	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	722	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	672	
ปัญหายาเสพติด	1,185	4
ปัญหาอาคารสูง	160	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	537	
ปัญหาอากาศเสีย	1,038	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	60	

ตาราง 3.33 ปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียงลำดับที่ตั้งถิ่นฐานอยู่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาโรคติดต่อ	624	2
ปัญหาวัยรุ่น (อันธพาล , มั่วสุม)	788	1
ปัญหาการจัดการขยะ	555	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	280	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	225	
ปัญหายาเสพติด	456	4
ปัญหาอาคารสูง	101	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	239	
ปัญหาอากาศเสีย	419	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาน้ำท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	38	

แผนภูมิ 3.5 แสดงปัญหาเมืองเชียงใหม่ของกลุ่มที่อยู่นอกเขตเทศบาลเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่เรียงลำดับและไม่เรียงลำดับ

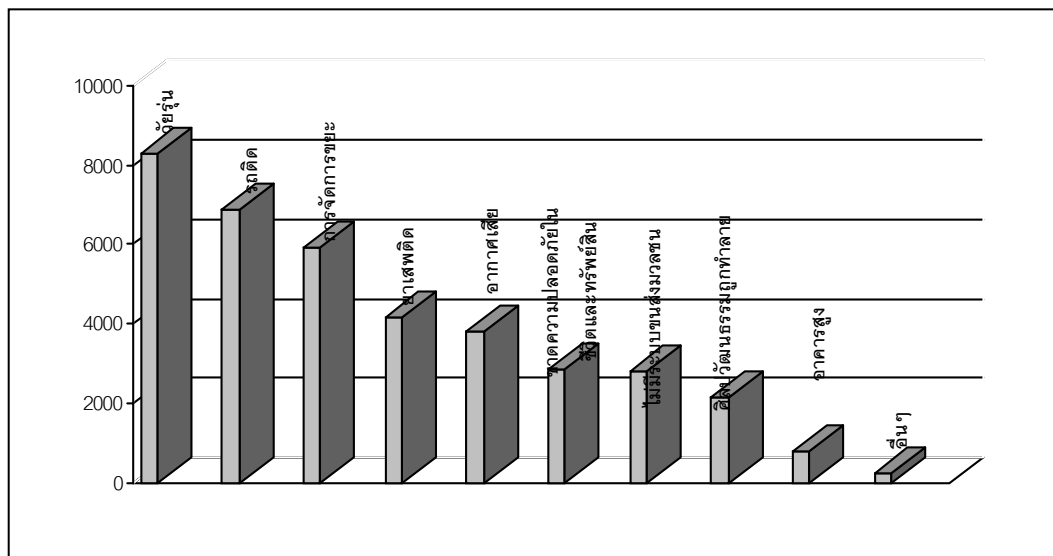

สรุปปัญหาของเมืองเชียงใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้แก้ไขมากที่สุด (ตาราง 3.34) พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัญหาภัยแล้ง (อันตราย, มั่วสุม) มากที่สุด 8,294 คะแนน รองลงมาคือ ปัญหาภัยแล้ง 6,899 คะแนน ปัญหาการจัดการขยะ 5,935 คะแนน ปัญหาภัยแล้ง 4,167 คะแนน และปัญหาอากาศเสีย 3,826 คะแนนตามลำดับตาราง 18 สรุปปัญหาสำคัญของเมืองเชียงใหม่ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตาราง 3.34 สรุปปัญหาของเมืองเชียงใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้แก้ไขมากที่สุด

ปัญหาสำคัญ	คะแนน	อันดับ
ปัญหาภัยแล้ง	6,899	2
ปัญหาภัยแล้ง (อันตราย , มั่วสุม)	8,294	1
ปัญหาการจัดการขยะ	5,935	3
ปัญหาขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2,885	
ปัญหาไม่มีระบบขนส่งสาธารณะ	2,829	
ปัญหาภัยแล้ง	4,167	4
ปัญหาอาคารสูง	821	
ปัญหาศิลปวัฒนธรรมถูกทำลาย	2,166	
ปัญหาอากาศเสีย	3,826	5
ปัญหาอื่นๆ เช่น ปัญหาโสเภณี ปัญหาหน้าท่วม ปัญหาความยากจน และปัญหาสภาพถนนเป็นต้น	275	

แผนภูมิ 3.6 สรุปปัญหาของเมืองเชียงใหม่ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้แก้ไขมากที่สุด

ในการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 ต่างจากการทำแบบสอบถามครั้งแรกตรงที่กำหนดเป็นคำถามเปิดสำหรับบุคคลที่เหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรีจากการเลือกตั้งโดยตรงปรากฏว่ามีชื่อบุคคลที่อยู่นอกเชียงใหม่แต่ส่วนใหญ่จะระบุคุณสมบัติที่พึงประสงค์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ตอบนี้ก็ไม่ออกว่าควรจะเป็นบุคคลใดแน่ คือไม่มีบุคคลในดวงใจที่ตนอยากให้เป็นผู้บริหารคนใหม่

4. ระยะที่ 4 (ช่วงกุมภาพันธ์ – มีนาคม, 2547)กิจกรรมหลังเลือกตั้งผลักดันให้นโยบายได้รับการแก้ไข

มีกิจกรรมหลักที่ดำเนินการในช่วงนี้ดังนี้

4.1 การเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรายงานผลการสำรวจมลพิษทางอากาศ และขอรับนโยบายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ จัดขึ้น เมื่อ วันจันทร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 เวลา 14.30 – 17.00 น. ณ ห้องประชุม 3 ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ (อาคารใหม่) โดย คณะนักวิจัยโครงการศึกษาพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามลภาวะทางอากาศของประชาชนในเมืองเชียงใหม่ พร้อมด้วยคณาจารย์ นักวิชาการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และองค์กรพัฒนาเอกชน ประชาชน และสื่อมวลชน รวมทั้งนายอำเภอ ตัวแทนเทศบาล และอบต. และเจ้าหน้าที่โครงการณรงค์ฯ จำนวน 48 คน ได้เข้าพบรองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ **นายปริญญา ปานทอง** (เนื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ติดภารกิจรับเสด็จที่เชียงใหม่) นำเสนอผลการสำรวจปัญหาของเมืองเชียงใหม่ที่ประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วน 5 อันดับ ซึ่งเป็นผลจากการทำแบบสอบถาม 2 ครั้ง ๆ ละ 20,000 ชุด คือ ปัญหาการจราจรติดขัด 18.55 % ปัญหาเรื่องวัยรุ่นและอันตราย 13.52 % ,ปัญหาสภาพถนน 12.39%, ปัญหาขยะมูลฝอย 11.92% และปัญหาด้านอากาศเสีย 6.99%

4.2 งานเสวนา “นโยบายสาธารณะ – เชียงใหม่จะไปทางไหน” โดย โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง (สนับสนุนโดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข หรือ สวรส.) เป็นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ในเมืองเชียงใหม่ปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหามลพิษทางอากาศ การปรับปรุงสนามบิน การสร้างกระเช้าลอยฟ้าดอยหลวงเชียงดาว ฯลฯ และเพื่อกำหนดแนวทางการผลักดันนโยบายสาธารณะภาคประชาชน โดยผ่านนายกเทศมนตรีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง จัดขึ้นเมื่อ **วันเสาร์ที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2547 เวลา 08.30 – 12.00 น. ณ ห้องบัวตอง ชั้น 4 โรงแรมบีพีเชียงใหม่ซีที อ.ราชมรรคา อ.เมือง จ.เชียงใหม่** ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งสิ้น 96 คน

4.3 การร่วมประชุมกับหน่วยงานอื่น

วันเดือนปี / เวลา	การประชุม / สถานที่
12. วันจันทร์ที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 เวลา 08.30 – 16.30 น.	งานมหกรรมทางวิชาการ เพื่อฉลองเนื่องในโอกาสครบรอบ 40 ปี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดย สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 2 – 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 ในหัวข้อ“วิถีแห่งเมือง – เมืองยั่งยืนในเอเชีย” โดย โครงการเมืองยั่งยืน สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมกับ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่ และ เครือข่ายประเมินผลกระทบสุขภาพภาคเหนือ (สนับสนุนโดยมูลนิธิไฮนริค เบิลล์) จัดขึ้นเมื่อ วันจันทร์ที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2547 เวลา 08.30 – 16.30 น. ณ ห้องประชุมอาคารรวมวิจัยและบัณฑิตศึกษา สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นการประชุมเพื่อนำเสนอผลการวิจัย “เมืองยั่งยืนในเอเชีย กรณีธาราและบาหลี่” เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาและวิสัยทัศน์ของเมืองเชียงใหม่ เพื่อเปิดเวทีให้ประชาชนได้มาระดมความคิดในการพัฒนาเมืองเชียงใหม่ เพื่อผลักดันให้ “เจตนารมณ์ให้เชียงใหม่ยั่งยืน” ที่คนเชียงใหม่ประกาศไว้เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2545 เป็นจริงมากขึ้น การประชุมครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 150 คน ทั้งประชาชนทั่วไป คณาจารย์ ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษา และสถาบันต่าง ๆ
วันศุกร์ที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2547	การประชุมเชิงปฏิบัติการ “ฮ่วมแฮงฮ่วมใจ หื้อเจียงใหม่อากาศดี ครั้งที่ 2” ซึ่งเป็นการจัดประชุมโดยโครงการศึกษาการออกมาตรการเพื่อลดมลภาวะจากการเผาในที่โล่งโดยประชาชนมีส่วนร่วมในจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับ โครงการศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือของประชาชนในการแก้ปัญหาภาวะทางอากาศในเมืองเชียงใหม่ (สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย หรือ สกว.) โดยเชิญกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในข้อ 1.4 มาร่วมประชุม เพื่อแนะนำโครงการและระดมความคิดเห็นเพื่อกำหนด “แนวทางลดการเผาในที่โล่ง” ซึ่งปรากฏว่าสื่อมวลชนให้ความสนใจร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ในสื่อทุกสื่อ ทำให้มีผู้แสดง

	ความจำเป็นในการเข้าร่วมประชุมมากกว่าเป้าหมายมาก จากเดิมที่ตั้งเป้าหมายไว้ 100 คน ทั้งที่เป็นผู้ได้รับจดหมายเชิญ และผู้ที่ได้รับทราบข่าวจากวิทยุและหนังสือพิมพ์ รวมทั้งมีอาจารย์ที่พานักศึกษามาขอเข้าร่วมการประชุม รวมทั้งสิ้น 210 คน ซึ่งนับว่าเกินเป้าหมายที่วางไว้เป็นอย่างยิ่ง และมีผู้แสดงความจำเป็นที่จะร่วมกิจกรรมการลดมลภาวะจากการเผาจำนวนหนึ่ง ประชาชนจำนวนหนึ่งไม่ได้เข้าร่วมประชุมเนื่องจากจำวันประชุมผิด
--	---

การรณรงค์ให้ความรู้รูปแบบต่างๆ

ในการให้ความรู้และรณรงค์ในครั้งนี้แบ่งวิธีการทำงานเป็น 2 วิธี คือ

1. การให้ความรู้แก่ประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายโดยตรง เหมือนที่มีการทำธุรกิจขายตรง โดยไปพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรงไม่ผ่านสื่อกลางโดยทำ 3 วิธีคือ

ก. ให้อาสาสมัครคุยตัวต่อตัว – โดยใช้วิธีกระจายอาสาสมัครเป็นกลุ่มๆ ไปตามถนนสายต่างๆ หรือย่านต่างๆ โดยที่อาสาสมัครเหล่านี้ต้องได้รับการอบรมความรู้ และทดสอบความรู้ว่าสามารถสื่อความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนได้ และสามารถตอบข้อข้องใจของประชาชนในบางจุดได้ วิธีเข้าหาคือการใช้แผ่นพับที่ผลิตนำไปแจกและอธิบาย รวมทั้งการเข้าไปสัมภาษณ์ทำแบบสอบถาม

จากการลงพื้นที่ให้ความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเมื่อถึงเชียงใหม่ พบว่า จำนวนบุคคลที่ได้รับความรู้มีจำนวน 3,968 คน โดยปัญหาของเมืองเชียงใหม่ที่ประชาชนประสบมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

1. ปัญหาการจราจรติดขัด 18.55 %
2. ปัญหาเรื่องวัยรุ่นและอันตราย 13.52 %
3. ปัญหาสภาพถนน 12.39%
4. ปัญหาขยะมูลฝอย 11.92%
5. ปัญหาด้านอากาศเสีย 6.99%

สถานที่ในการลงพื้นที่

วันเดือนปี	สถานที่	(คน)
20 กย 46	ถนนท่าแพ	85
4 ตค 46	บริเวณงานคอนเสริท์ วันทูคอล ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	176
10 ตค 46	บริเวณถนนห้วยแก้ว ตั้งแต่สวนสัตว์เชียงใหม่ – สี่แยกรินคำ	146
11 ตค 46	บริเวณถนนห้วยแก้ว ตั้งแต่สี่แยกรินคำ – แจ่งหัวริน	90
13 ตค 46	บริเวณถนนนิมมานเหมินท์	121

14 ตค 46	ชุมชนสวนดอก โรงพยาบาลสวนดอก และตลาดต้นพยอม	245
16 ตค 46	วัดพุกแดง วัดพระสิงห์ สวนสาธารณะหนองบวกหาด และสถานีตำรวจกองเมือง	120
17 ตค 46	วัดป่าพร้าวใน และวัดผาบ่อง	90
18 ตค 46	บริเวณตำบลศรีภูมิ และวัดเชียงมั่น	90
20 ตค 46	บริเวณประตูเชียงใหม่ วัดทรายมูล	110
21 ตค 46	บริเวณถนนวัวลาย ถนนทิพย์เนตร และถนนนันทาราม	90
22 ตค 46	บริเวณ 17 คณะของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	145
23 ตค 46	บริเวณสะพานเมืงรายอนุสรณ์ และตลาดหนองหอย	145
24 ตค 46	ตลาดศิริวัฒนา สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ และชุมชนวัดกู่เต้า	180
25 ตค 46	บริเวณรอบ ๆ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	232
26 ตค 46	บริเวณสวนสาธารณะหนองบวกหาดและสี่แยกสนามบิน	112
30 ตค 46	บริเวณตำบลวัดเกต	120
1 พย 46	บริเวณชุมชนวัดอุโมงค์ และหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่	125
3 พย 46	ชุมชนวัดโลกโมฬี ตำบลศรีภูมิ และตลาดช้างเผือก	69
4 พย 46	ตำบลวัดเกต ตำบลหนองหอยและสถานีรถไฟเชียงใหม่	95
5 พย 46	แขวงศรีวิชัยและมหาวิทยาลัยพายัพ	291
6 พย 46	ตำบลหายยาและชุมชนฟ้าใหม่ประตูก้อม	65
7 พย 46	ถนนราชพฤกษ์ (YMCA)	157
8 พย 46	โลตัสและตลาดคำเที่ยง	60
10 พย 46	บริเวณคันคลองชลประทานฝั่งตะวันตก	122
11 พย 46	ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่	285
12 พย 46	วิทยาลัยฟาร์อีสเทิร์น	69
5 มค 47	ช่วงสิงห์ ทิศตะวันออก ต.ช้างเผือก	66
6 มค 47	ถ.ศิริจอมจันทร์ , ตลาดช่วงสิงห์ ,ช.วัดเจดีย์ปล่องและวัดป่าแพ่ง	63
7 มค 47	หมู่บ้านโชดนา ทิศตะวันออก ต.ช้างเผือก	64
9 มค 47	รอบๆ รร. โปลิตecnikลานนา ช้างเผือก	60
10 มค 47	หมู่บ้านเทียมพร / หมู่บ้านท่อ	62

สรุปปัญหาจากการลงพื้นที่ที่รณรงค์เรื่องนโยบายสาธารณะ ตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2546 – 10 มกราคม 2547

จำนวนคน 4,031 คน

ปัญหา	ความถี่(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์
1. ปัญหาการจราจรติดขัด	2490	18.33
2. ปัญหาเรื่องวัยรุ่น	1848	13.61
3. ปัญหาขยะมูลฝอย	1596	11.75
4. ปัญหาสภาพถนน	1583	11.66
5. ปัญหาอากาศเสีย	955	7.03
6. ปัญหาน้ำเน่าเสีย	870	6.41
7. ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	802	5.91
8. ปัญหาเกี่ยวกับรถสองแถวสีส้มแดง	631	4.65
9. ปัญหาเกี่ยวกับด้านความปลอดภัย	513	3.78
10.ปัญหาด้านอื่น ๆ	383	2.82
11.ปัญหาด้านยาเสพติด	350	2.58
12. ปัญหาด้านสถานบันเทิง	311	2.29
13. ปัญหาเรื่องรายได้	293	2.16
14. ปัญหาเรื่องอาคารสูง	252	1.86
15. ปัญหาเกี่ยวกับน้ำท่วม	208	1.53
16. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว	167	1.23
17. ปัญหาเกี่ยวกับประเพณี	159	1.17
18. ปัญหาเกี่ยวกับโบราณสถาน	142	1.05
รวม	13,581	100

ข. การขอเข้าพบเป็นกิจจะลักษณะเพื่อนำเสนอข้อมูลต่อกลุ่มที่มีการรวมตัวกันอยู่แล้ว เช่น คณะครู และนักเรียน ชมรมหรือกลุ่มต่างๆ เช่น สโมสรโรตารี สโมสรไลออน ศรีท้าววัด ฯลฯ

ค. การเข้าไปขอร่วมรายการที่กลุ่มอื่นจัดอยู่แล้ว โดยอาจขอเวลาเพื่อให้ความรู้ หรือการแจกเอกสารแผ่นพับอย่างเดียวโดยไม่ได้พูด เช่น รายการวันทูลอด เป็นต้น

2. การรณรงค์ให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนโดยอาศัยสื่อมวลชนที่มีอยู่และสื่อที่โครงการผลิต

ก. สื่อมวลชนแขนงต่างๆที่ใช้ได้แก่

วิทยุ - มีการผลิตสื่อเป็นลักษณะ สปอร์ต (SPOT) โดยต้องเสียค่าเวลาเปิด นอกเหนือจากที่โครงการ ต้องเสียค่าผลิตสปอร์ตให้ ยกเว้นสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเปิดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

สถานีวิทยุที่ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์

- สถานีวิทยุ สวท. เชียงใหม่
- รายการ 98 แวดวง วิทย์ สวท.เชียงใหม่
- สถานีวิทยุกระจายเสียง อ.ส.ม.ท. เชียงใหม่
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
- สถานีวิทยุ มก.เชียงใหม่
- ชมรมนักจัดรายการวิทยุโทรทัศน์และผู้สื่อข่าว
- รายการ Number One Report สถานีวิทยุ ทอ.เชียงใหม่
- สถานีวิทยุกระจายเสียงองค์การสื่อสารมวลชน
- สถานีวิทยุเสียงจากทหารเรือ (สทร.11)
- รายการมรดกล้านนา FM 100
- สถานีวิทยุกรมพลังงานทหาร
- รายการคุยข่าวชาวท้องถิ่น สถานีวิทยุ อสมท.เชียงใหม่
- สถานีวิทยุชุมชนเพื่อการเรียนรู้ FM 94.0 MHz
- สถานีวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- สถานีวิทยุกระจายเสียงสถานีวิทยุประจำท้องถิ่น
- สถานีวิทยุกรมการรักษาดินแดน
- สถานีวิทยุกองทัพอากาศที่ 3 ส่วนหน้า
- สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมการพลังงานทหาร

ตาราง 3.35 การออก SPOT โครงการนโยบายสาธารณะกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง

อาทิตย์	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์
	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น. - ร่วมด้วยช่วยกัน FM 100 9.00 – 10.00 น. - พี่หนู ลูกทุ่ง FM 100 4.30 – 5.30 น.	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น. - ร่วมด้วยช่วยกัน FM 100 9.00 – 10.00 น. - พี่หนู ลูกทุ่ง FM 100 4.30 – 5.30 น.	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น. - ร่วมด้วยช่วยกัน FM 100 9.00 – 10.00 น. - พี่หนู ลูกทุ่ง FM 100 4.30 – 5.30 น.	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น. - ร่วมด้วยช่วยกัน FM 100 9.00 – 10.00 น. - พี่หนู ลูกทุ่ง FM 100 4.30 – 5.30 น.	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น. - ร่วมด้วยช่วยกัน FM 100 9.00 – 10.00 น. - พี่หนู ลูกทุ่ง FM 100 4.30 – 5.30 น.	- เสียงสามยอด FM 105.75 MHz 8.15 – 8.50 น.

นอกจากนี้ยังมีรายการ MASS FM ออกอากาศทุกวันจันทร์ - เสาร์ เวลา 8.15 – 9.00 น. วันละ 1 ครั้ง คลื่น FM 105.75 MHz เริ่มออกอากาศตั้งแต่ 18 ธันวาคม 2546 – 1 มกราคม 2547, รายการมาลัยลูกทุ่ง ออกอากาศทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 4.30 – 5.30 น. วันละ 1 ครั้ง คลื่น FM 100 MHz เริ่มออกอากาศ ตั้งแต่ 8 – 30 มกราคม 2547, รายการร่วมด้วยช่วยกัน ออกอากาศทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 9.00 – 11.00 น. วันละ 3 ครั้ง คลื่น FM 100 MHz เริ่มออกอากาศตั้งแต่ 1 – 30 มกราคม 2547 และ ก่อนรายการคว่ำข้าว มาคุย ออกอากาศทุกวัน เวลา 17.56 – 18.00 น. วันละ 1 ครั้ง คลื่น FM 100.75 MHz เริ่มออกอากาศ ตั้งแต่ 21 – 31 มกราคม

สื่อที่ผลิตเพื่อใช้ประชาสัมพันธ์

1. แผ่นพับและใบปลิวต่างๆ

2. บทความทางวิทยุความยาว 30 วินาที

- จากสิ่งเก่า...สู่สิ่งใหม่
- เหตุใดถึงไม่ใช้การเลือกตั้งระบบเก่า
- สิ่งดีๆ ที่เมืองและประชาชนจะได้รับจากการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง
- ทำไมถึงต้องมีนโยบายสาธารณะ
- เรื่องความปลอดภัยที่หายไป
- จราจรอย่างไหนถึงจะฉุดใจคนเชียงใหม่
- ชาวเชียงใหม่ได้อะไรจากทางยกระดับ
- ทางแก้ปัญหาที่ถูกลืมมองข้าม
- จราจรอย่างไหนถึงจะฉุดใจคนเชียงใหม่
- ชาวเชียงใหม่ได้อะไรจากทางยกระดับ
- ทางแก้ปัญหาที่ถูกลืมมองข้าม

- การออกรายการวิทยุตามสถานี FM 93.25 เพื่อเป็นการให้ความรู้แก่สาธารณชนตามความเหมาะสม เช่น ในรายการ “เสียงบ้านล้านนา” โดยจะสอดแทรกประเด็นนโยบายสาธารณะไปกับประเด็นปัญหาต่างๆที่กล่าวถึง นอกจากนี้ในรายการก็ย้ำเตือนเรื่องการใช้สิทธิเลือกตั้งและความแตกต่างของการเลือกตั้งระบบเก่ากับระบบใหม่

- การรับเชิญไปนอกในรายการที่ผู้อื่นจัดตามสถานีต่างๆ เช่น รายการ “ประชาสังคม” ของ สถานี FM 100

หนังสือพิมพ์ - หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นข่าวที่ลงในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นรายวันภาษาไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ ได้แก่

หนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือ และหนังสือพิมพ์รายเดือน 2 ภาษา (ไทย และอังกฤษ)
ชื่อ Compass

บทความประชาสัมพันธ์ในสื่อสิ่งพิมพ์

- โพลฟังธง “บุญเลิศ” นายกฯ โดยตรง หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ประจำวันจันทร์ที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2546
 - โพลนายกฯ โดยตรง กับนโยบายสาธารณะ : ภาพสะท้อนของอนาคตเมืองเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือ ประจำวันที่ 4-10 สิงหาคม 2546
 - HOW TO IMPROVE CHIANG MAI วารสาร COMPASS ฉบับที่ 5 กันยายน – ตุลาคม 2546
 - เมื่อ...นายกเทศมนตรีมาจากเจตจำนงของประชาชน วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 42 กันยายน พ.ศ. 2546
 - ฤาเป็นเพียงการตายที่สูญเปล่า วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 42 กันยายน พ.ศ. 2546
 - เยียะจะใด เจียงใหม่ถึงจะดี วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 42 กันยายน พ.ศ. 2546
 - เสียงสะท้อนจาก 4 แขวง เยียะจะใด เจียงใหม่ถึงจะดี? หนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือ ประจำวันที่ 13-19 ตุลาคม พ.ศ. 2546
 - จัดเสวนานโยบายสาธารณะ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ประจำวันพฤหัสบดี ที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546
 - สรุปเสวนากับนโยบายสาธารณะ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ประจำวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546
 - คุณสมบัตินายกเล็กที่ต้องการ ฟังความเห็นประชาชน – ชื่อสัคดี หนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือ ประจำวันที่ 24-30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546
 - ผู้ชนะการประกวดโปสเตอร์และเรียงความปลุกค่านโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือประจำวันที่ 8-14 ธันวาคม พ.ศ. 2546
 - “คนเชียงใหม่” “วัยรุ่น” ปัญหาอันดับ 1 ของเมือง
 - เชียงใหม่ปริทัศน์ฉบับพิเศษ เดือนมีนาคม 2547 “คอยหลวงเชียงดาว”
 - รายงานพิเศษ ในหนังสือพิมพ์พลเมืองเหนือ ประจำวันที่ 29 มีนาคม – 4 เมษายน พ.ศ. 2547 รายงานเรื่องปัญหาอากาศเสียจากการงานเสวนา “นโยบายสาธารณะ – เชียงใหม่จะไปทางไหน”
 - บทความเรื่อง สำนักกรั๊กเมืองเชียงใหม่
- มติที่ประชุมงานเสวนา “เลือกตั้งนายกเทศมนตรี – เชียงใหม่จะไปทางไหน

สรุปสื่อที่โครงการฯได้จัดทำในการรณรงค์

- เสือรณรงค์
- Spot วิทู และ Flash นำเสนอโครงการ
- โปสเตอร์ แผ่นพับ และป้ายผ้า

บทที่ 4

บทวิเคราะห์

ปรากฏการณ์

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่เกิดขึ้นในวาระที่จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเป็นครั้งแรกของเมืองเชียงใหม่ ซึ่งจะเป็นการที่ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งไปลงคะแนนเสียงเลือกผู้ที่เสนอตัวต่อประชาชน ว่าอยากเข้าไปบริหารจัดการเมืองในฐานะนายกเทศมนตรีโดยตรง ซึ่งระบบใหม่นี้จะแตกต่างจากระบบเก่าตรงที่ว่า ประชาชนรู้ตั้งแต่ต้นว่าผู้ใดอาจเป็นนายกเทศมนตรีเมืองของตน ในขณะที่ระบบเก่าจะเป็นการเลือกนายกเทศมนตรีจากผู้ที่ได้รับเลือกไปเป็นสมาชิกสภาเทศบาล แล้วสมาชิกสภาเทศบาลจึงไปลงคะแนนเสียงเลือกนายกเทศมนตรี ซึ่งวิธีเก่าอาจได้นายกที่ไม่เคยประกาศตัวว่าอยากเป็นผู้บริหารเมืองเลย และไม่มีความสามารถในเชิงบริหารในสายตาของประชาชน

คณะนักวิจัยมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง และกลุ่มประชาชนที่สนใจความเคลื่อนไหวของการเมืองท้องถิ่นต่างคาดหวังว่า การเลือกตั้งครั้งประวัติศาสตร์นี้ น่าจะส่งผลให้มีผู้ที่มีคุณสมบัติดี ๆ ใหม่ๆ มาลงเสนอตัวที่จะมาบริหารบ้านเมืองมากขึ้น จะทำให้การสมัครรับเลือกตั้งเป็นไปอย่างคึกคัก มีการประกาศนโยบายสาธารณะต่างๆของผู้สมัครรับเลือกตั้ง และประชาชนจะสนใจนโยบายของผู้สมัคร เหมือนเช่นการเมืองระดับชาติ ที่ประชาชนจำนวนมากลงคะแนนเสียงเลือกผู้สมัครพรรคไทยรักไทย เนื่องจากมีการเสนอนโยบายที่เป็นรูปธรรม

ความคาดหวังที่ว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ น่าจะมีผู้ออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งกันมาก เนื่องจากมีกระบวนการรณรงค์ที่กระทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ระดมความเห็นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ และกระตุ้นให้ประชาชนทราบว่า จะมีการเลือกตั้งระบบใหม่อยู่เสมอๆ นอกจากนี้ ช่วงก่อนหน้าที่จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง มีการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคต่างๆที่ไม่จำเป็นประชาชน เช่น การก่อสร้างถนนหลายสายที่เกิดฝุ่นฟุ้งรบกวนคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความไม่สะดวกสบายระหว่างการก่อสร้าง หลังจากก่อสร้างแล้วถนนไม่ได้มาตรฐาน ขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ ทั้งยังมีเหตุการณ์ของขบวนการที่แก๊งชาบูไรซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นนรกเมืองใช้ดาบไล่ฟันประชาชนที่ระหวั่นภัยไม่เลือกหน้า การจราจรที่ติดขัด การขาดระบบขนส่งมวลชน ปัญหาการจัดเก็บขยะที่ไม่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ ความไม่พอใจต่อผู้บริหารเทศบาลชุดเก่าที่สะท้อนผ่านสื่อหนังสือพิมพ์และรายการวิทยุจำนวนมากทำให้เกิดความคาดหวังว่า น่าจะมีผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าคราวก่อนๆ เพราะอาจมีคนหวังให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

แต่ผลปรากฏว่าเหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวัง การเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง กลับมีผู้มาใช้สิทธิน้อยลง

ในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยอ้อมครั้งสุดท้าย เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีผู้ใช้สิทธิลงคะแนนเสียง คิดเป็นร้อยละ 53.65 ของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมด แต่ในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงครั้งแรกของประวัติศาสตร์เมืองเชียงใหม่ ทั้งๆที่โครงการนี้ได้รับความร่วมมือ

อย่างดีจากสื่อมวลชนทุกแขนง ที่ช่วยกันประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งในครั้งนี้ กลับมีผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งน้อยกว่าคราวที่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 51.42 ของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง

คำถาม คือ จำนวนผู้ที่ไปใช้สิทธิ์เพียงอย่างเดียวจะเป็นตัวชี้วัดว่า การรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะของโครงการนี้ ประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จได้หรือไม่

ถ้าถือว่าการทำงานของโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ประสบความสำเร็จ อะไรเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดผลเช่นนั้น

บทวิเคราะห์

เนื่องจากกิจกรรมของโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่มีกิจกรรมที่หลากหลาย ดังนั้น ในการวิเคราะห์จึงขอแยกเป็น 4 ประเด็นดังนี้

1. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

“นโยบายสาธารณะ” ได้กลายเป็นคำที่คนเชียงใหม่ได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่าน ได้รับความหมาย และได้เข้าใจมากขึ้นจากการทำงานของโครงการรณรงค์ฯ ในช่วงตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2546-กุมภาพันธ์ 2547 แต่เนื่องจากคำนี้เป็นคำใหม่ที่ต้องตีความ การที่จะให้คำนี้เข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะประชาชนชาวเชียงใหม่ที่ใช้ภาษาท้องถิ่น ไม่ได้ใช้ภาษาไทยภาคกลาง จึงเป็นเรื่องที่ยากที่จะเข้าใจและสนใจคำนี้อย่างถ่องแท้ ในอนาคตหากมีการบัญญัติศัพท์ที่เข้าใจง่ายกว่านี้ เป็นภาษาชาวบ้านมากกว่านี้ จะทำให้คนทั่วไปเข้าใจและสนใจเกี่ยวกับประเด็นนี้ได้มากขึ้น

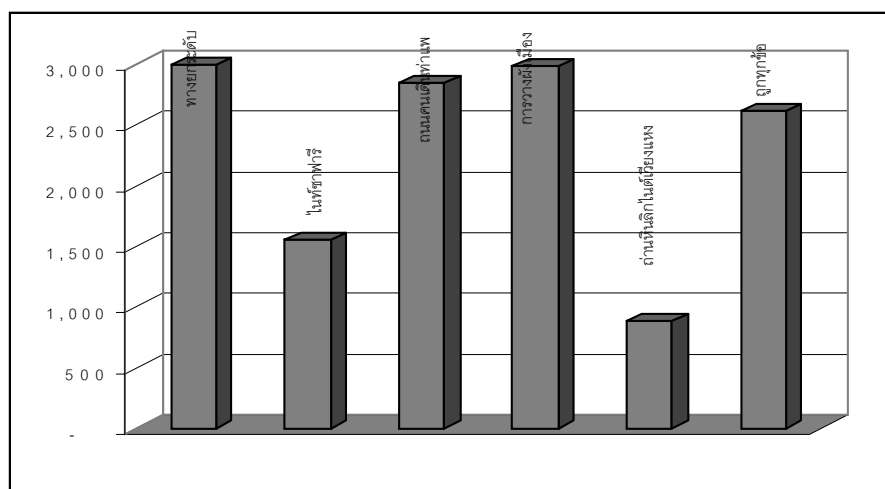
เนื่องจากโดยลักษณะนิสัยของคนเชียงใหม่ ซึ่งเป็นคนที่เติบโตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สบาย ชีวิตไม่ต้องดิ้นรนมาก และเนื่องเพราะการรวมศูนย์อำนาจการปกครองในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา ท้องถิ่นมีอำนาจในการบริหารจัดการตัวเองน้อย อำนาจในการดูแลจัดการทรัพยากรของประชาชนในท้องถิ่นถูกแทนที่ด้วยระบบราชการจากส่วนกลาง ทำให้ความผูกพันที่จะเป็นธุระเอาใจใส่ปัญหารอบตัวของประชาชนมีน้อย สาธารณะสมบัติถูกมองว่าเป็น “ของหลวง” หรือของราชการ ประชาชนเข้าใจว่า ตนเองไม่มีสิทธิ์ที่จะบริหารจัดการสมบัติส่วนรวม หรือเข้าใจว่ากำหนดแผนและนโยบายต่างๆ ที่มีผลกระทบทั้งทางบวกและลบต่อตัวเอง(สาธารณะ) เป็นเรื่องที่ต้องถูกกำหนดมาจากผู้บริหารและผู้มีอำนาจจากส่วนกลาง หรือผู้บริหารท้องถิ่นเท่านั้น ดังนั้น ประชาชนทั่วไปจึงให้ความสนใจต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะน้อย ด้วยเหตุนี้อาจแสดงความคิดเห็นไปแล้วก็แก้ไขเปลี่ยนแปลงสิ่งที่รัฐตัดสินใจไปแล้วไม่ได้

งานวิจัยชิ้นนี้พบว่า ผู้ที่สนใจต่อประเด็นนโยบายสาธารณะมากมีอยู่ 3 กลุ่ม คือ *กลุ่มแรก* เป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายสาธารณะที่มีอยู่ หรือรู้สึกว่า ปัญหาเริ่มคุกคามความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน จึงเริ่มให้ความสนใจต่อประเด็นนโยบายสาธารณะ และเริ่มวิพากษ์วิจารณ์โครงการสาธารณะนั้นๆ เช่น ประชาชนที่เผชิญกับปัญหารถติด ปัญหาอากาศเสีย หรือหวั่นกลัวภัยจากวัยรุ่นอันธพาล ในขณะที่ผู้ไม่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบน้อยจะมองไม่ค่อยเห็นปัญหาของนโยบายสาธารณะ *กลุ่มสอง* เป็นกลุ่มผู้ที่มีการศึกษา มองเห็นปัญหาก่อนที่จะเกิด จึงทักท้วง เช่น กรณีการก่อสร้างทางยกระดับ การก่อสร้างอาคารสูง การทำลายมรดกทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ทั้งสองกลุ่มแรกเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ศึกษา ส่วน *กลุ่มสาม*

เป็นกลุ่มที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ศึกษา อาจอยู่นอกเขตเทศบาล ต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ ที่เสียความ
สวงามที่เชียงใหม่เคยมี จึงติดตาม หวงแหวน และผลักดันให้มีนโยบายที่ดีในการเก็บรักษาเมือง โดยเฉพาะใน
แง่ภูมิทัศน์ ในแง่การจัดการจราจร การเก็บรักษาบรรยากาศความเป็นเมืองเก่า คล้ายกับกลุ่มที่สอง

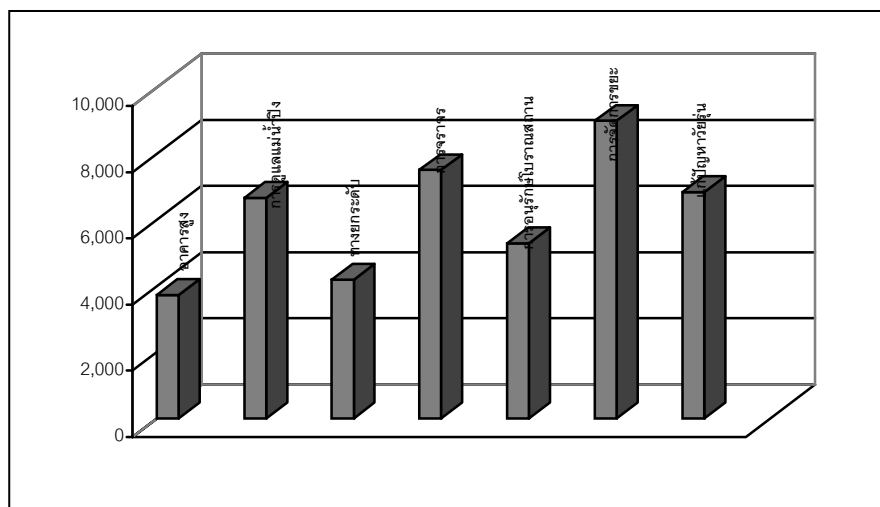
ก่อนการรณรงค์พบว่า ประชาชนตอบคำถามที่ว่า นโยบายสาธารณะ คือโครงการใดบ้าง ประชาชน
เลือกโครงการทางยกระดับแยกสนามบินมากที่สุด รองลงมาคือการวางผังเมือง ถนนคนเดินท่าแพ เลือกคำตอบ
ทุกข้อ โครงการไนท์ซาฟารี และโครงการเหมืองถ่านหินลิกไนท์ ซึ่งในความเป็นจริง ประเด็นต่างๆที่ถามไป
เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะทั้งสิ้น แสดงว่า มีผู้เข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจริงๆเพียง ร้อยละ 23.58 ของ
ผู้ตอบแบบสอบถาม

แผนภูมิ 4.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะก่อนการรณรงค์

จากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 เมื่อใช้ภาพต่างๆถามถึงประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาชนเลือก
ปัญหาขยะมากที่สุด รองลงมาคือการจราจร ปัญหาวัยรุ่น การดูแลแม่น้ำปิง การอนุรักษ์โบราณสถาน ปัญหาทาง
ยกระดับและปัญหาอาคารสูงตามลำดับ

แผนภูมิ 4.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะหลังการรณรงค์

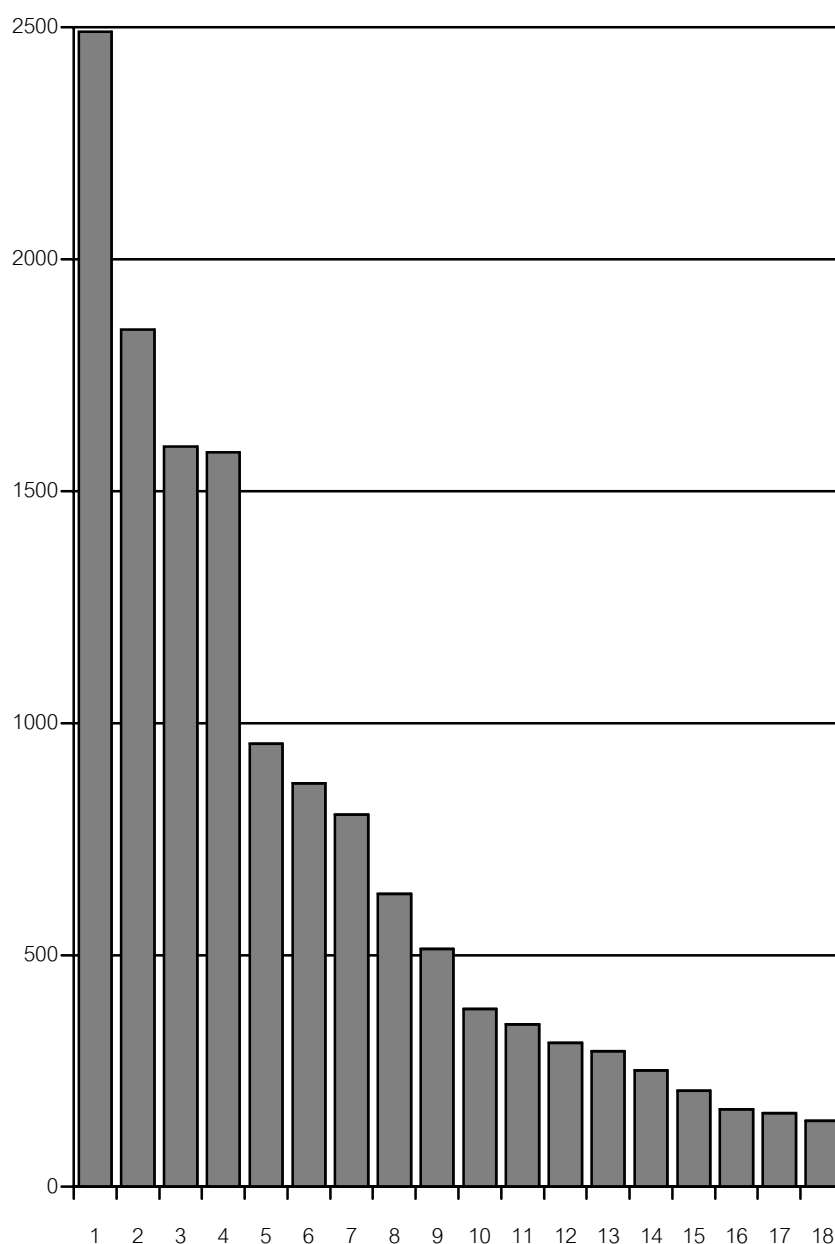

เป็นที่น่าสังเกตว่า จากการลงไปรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนตามถนนสายต่างๆ ซึ่งประชาชนต้องเผชิญกับภาวะการจราจรติดขัดมาก หรือสภาพถนนที่ไม่มีคุณภาพ หรือปัญหาอากาศเสีย ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจะปรากฏให้เห็นในนโยบายสาธารณะที่พวกเขาห่วงใยและเห็นว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ควรได้รับการแก้ไข อนึ่ง เนื่องจากขณะทำการวิจัยโครงการนี้ เป็นช่วงที่มีข่าวคดีต่างๆที่เกิดจากแก๊งชาบูไร้อาละวาด ปัญหาวุ่นวายจึงเป็นนโยบายสาธารณะที่ประชาชนเห็นว่ามีความสำคัญสมควรได้รับการแก้ไข

ตาราง 4.1 สรุปปัญหาจากการลงพื้นที่รณรงค์เรื่องนโยบายสาธารณะ จำนวนคน 4,031 คน

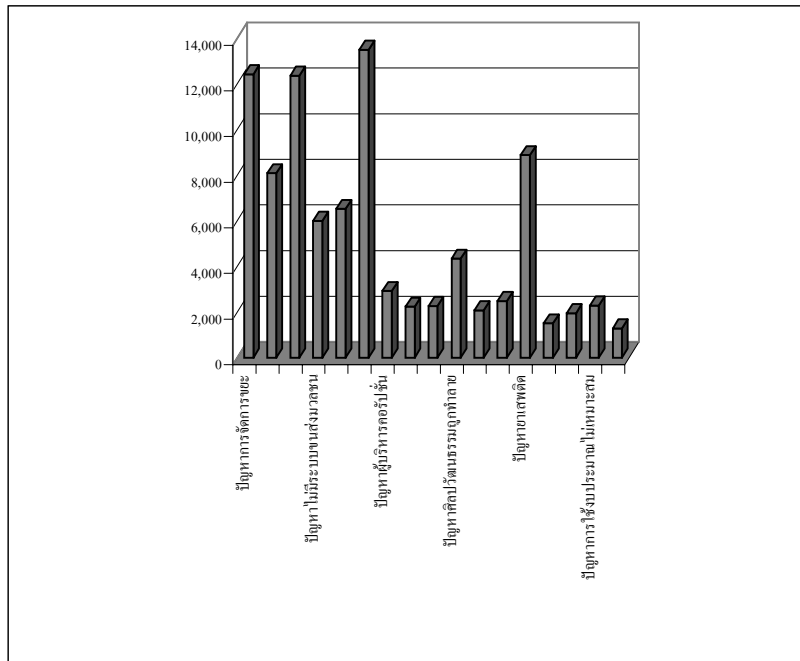
ปัญหา	ความถี่(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์
1. ปัญหาการจราจรติดขัด	2490	18.33
2. ปัญหาเรื่องวัยรุ่น	1848	13.61
3. ปัญหาขยะมูลฝอย	1596	11.75
4. ปัญหาสภาพถนน	1583	11.66
5. ปัญหาอากาศเสีย	955	7.03
6. ปัญหาน้ำเน่าเสีย	870	6.41
7. ปัญหาไม่มีระบบขนส่งมวลชน	802	5.91
8. ปัญหาเกี่ยวกับรถสองแถวสีส้มแดง	631	4.65
9. ปัญหาเกี่ยวกับด้านความปลอดภัย	513	3.78
10.ปัญหาด้านอื่น ๆ	383	2.82
11.ปัญหาด้านยาเสพติด	350	2.58
12. ปัญหาด้านสถาบันบั้งเทิง	311	2.29
13. ปัญหาเรื่องรายได้	293	2.16
14. ปัญหาเรื่องอาครสูง	252	1.86
15. ปัญหาเกี่ยวกับน้ำท่วม	208	1.53
16. ปัญหาด้านการท่องเที่ยว	167	1.23
17. ปัญหาเกี่ยวกับประเพณี	159	1.17
18. ปัญหาเกี่ยวกับโบราณสถาน	142	1.05
รวม	12,581	100

แผนภูมิ 4.3 สรุปปัญหาจากการลงพื้นที่รณรงค์เรื่องนโยบายสาธารณะ

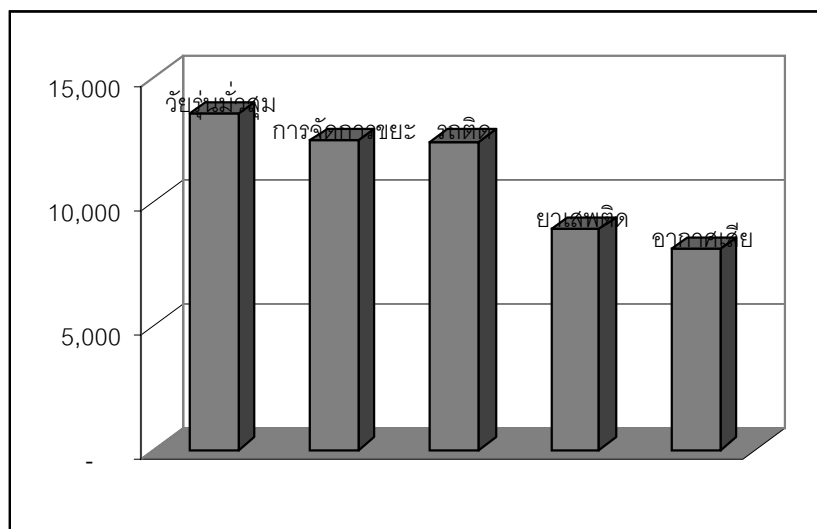

สรุปความคิดเห็นจากการระดมความคิดเห็นจากการลงพื้นที่สัมภาษณ์ประชาชน การทำแบบสอบถาม และการประชุมทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มย่อยได้ข้อสรุปว่า นโยบายสาธารณะที่ชาวเชียงใหม่เห็นว่าสมควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน คือ (1) ปัญหาภัยรื้อ 13,500 คะแนน (14.8 %) รองลงมาคือ (2) ปัญหาการจัดการขยะ 12,433 คะแนน (13.63 %) (3) ปัญหารถติด 12,376 คะแนน (13.57 %) (4) ปัญหายาเสพติด 8,889 คะแนน (9.74 %) (5) ปัญหาอากาศเสีย 8,093 คะแนน (8.87 %)

แผนภูมิ 4.4 รวมความคิดเห็นจากการลงพื้นที่และทำแบบสอบถามทุกครั้ง

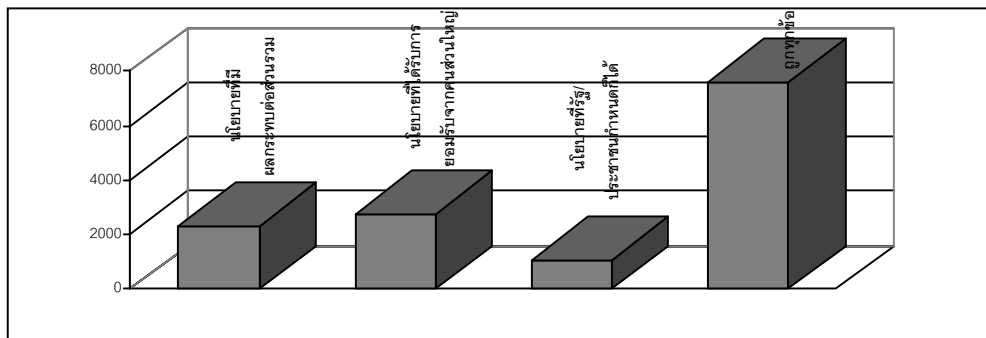
แผนภูมิ 4.5 สรุปปัญหาหลักที่ประชาชนต้องการให้มีการแก้ไข

ในประเด็นความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของประชาชนนั้นเป็นเรื่องยากที่จะประเมิน แม้จะมีการทำแบบสอบถาม 2 ครั้ง และพบว่าผู้ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะมากขึ้น แต่เนื่องจากคณะทำงานโครงการนี้ไม่สามารถควบคุมให้กลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถามทั้งสองครั้งเป็นกลุ่มเดิมทั้งหมด และกลุ่มผู้ที่ได้รับการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเป็นกลุ่มเดียวกัน ผลที่ได้จากแบบสอบถามจึงไม่อาจชี้ชัดลงไปว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีความเข้าใจอย่างถูกต้อง 100 % ว่านโยบายสาธารณะคืออะไร และใครสามารถเป็นผู้กำหนดนโยบาย ด้วยเหตุนี้ คำตอบที่ถูกต้องเกี่ยวกับนโยบาย

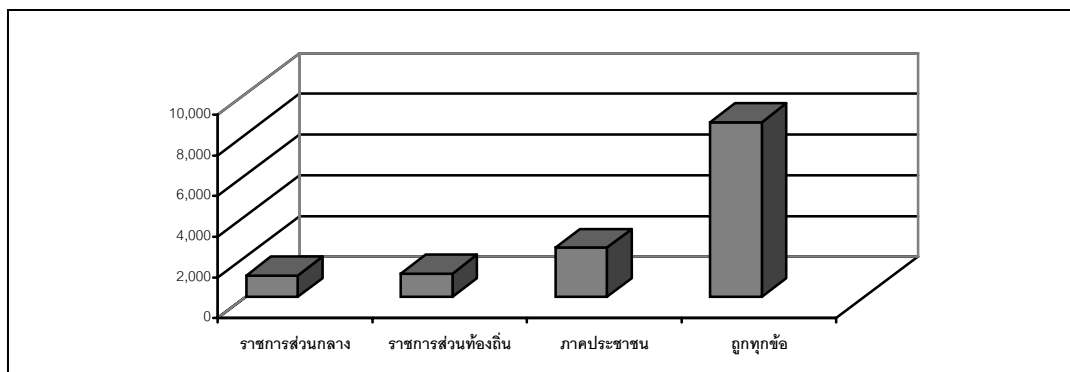
สาธารณะจากแบบสอบถาม 20,000 ชุด ที่ได้รับคืน 12,581 ชุด จึงมีผู้ตอบคำถามถูกต้องครบถ้วน ว่านโยบายสาธารณะคือ นโยบายที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม นโยบายที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ และ นโยบายที่รัฐหรือประชาชนสามารถกำหนดได้ มีเพียง 60 % เท่านั้น ส่วนที่เหลือตอบถูกเพียงข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น

แผนภูมิ 4.6 ความเข้าใจนโยบายสาธารณะหลังการรณรงค์

ในประเด็นความเข้าใจว่าใครเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ มีผู้เข้าใจมากขึ้นกว่าการถามครั้งแรก คือ มีผู้ที่มีความเข้าใจที่ถูกต้องถึง 68 % คำตอบอื่นๆก็กระจายออกไปในอีก 3 ข้อ แบบสอบถาม 19 % ตอบว่า ภาวประชาชนควรเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ

แผนภูมิ 4.7 ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้กำหนดนโยบายสาธารณะหลังการรณรงค์

อย่างไรก็ตาม ประชาชนได้มีความเข้าใจต่อประเด็นนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาเมืองเชียงใหม่มากขึ้น ก่อนที่จะมีโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะฯ เข้าไปให้ความรู้

หลังสิ้นสุดโครงการ คำว่านโยบายสาธารณะได้ถูกใช้ในกลุ่มสื่อมวลชนและนักวิชาการมากขึ้น แม้ว่าในบางครั้งคำว่า “นโยบายสาธารณะ” อาจไม่ได้ถูกนำมาใช้ในการเคลื่อนไหว แต่ประชาชนและกลุ่มองค์กรต่างๆให้ความสนใจใส่ใจเกี่ยวกับโครงการที่มีผลกระทบต่อตนเองและต่อเมืองมากขึ้น เช่น กรณีอากาศเสียที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ กรณีการก่อสร้างโครงการไนท์ซาฟารี โครงการขยายสวนสัตว์เชียงใหม่ โครงการขยายสนามบินเชียงใหม่ โครงการก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ริมแม่น้ำปิง การผลักดันให้มีการแก้ไขเมืองหลังจากที่เมืองเชียงใหม่ถูกจัดอันดับให้เป็นเมืองเริ่มน่าเกลียด (Getting Ugly) เห็นได้จากการที่มีประชาชนและองค์กรต่างๆ ผนึกกำลังกันเพื่อหารือ ร่วมมือ และทักท้วงโครงการต่างๆเหล่านั้นมากขึ้นเรื่อยๆ

เหตุผลที่หนึ่ง อาจเป็นเพราะปัญหาเชิงใหม่ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ทำให้คนในเชียงใหม่รู้สึกว่ หากไม่เคลื่อนไหวทำอะไร บ้านเมืองก็จะยิ่งเสียหายมากขึ้น เหตุผลที่สอง อาจเป็นเพราะในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา มีโครงการขนาดใหญ่ระดับภูมิภาคโปรเจกต์เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่มาก และเป็นโครงการที่คนเชียงใหม่เหล่านี้เห็นว่า มีแต่จะสร้างความเสียหายให้แก่บ้านเมืองมากขึ้น เหตุผลที่สาม ในช่วงที่มีการรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ นั้น เจ้าหน้าที่ได้นำคำขวัญของมูลนิธิที่ว่า “สังคมดี เมืองดี ไม่มีขาย อยากรู้ได้ ต้องร่วมสร้าง” ทำให้ประชาชน (ผู้เข้าร่วมรณรงค์ทุกทั่โครงการต่างๆ) เห็นจริงว่ หากไม่ทำอะไรเลยก็ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เหตุผลที่สาม เมื่อประชาชน หรือองค์กรประชาชนกลุ่มอื่น ซึ่งก็มีจิตสำนึกรักบ้านรักเมืองอยู่แล้วทราบว่ มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองและองค์กรภาคีทำงานรณรงค์ให้บ้านเมืองพัฒนาไปในทางที่ดี จึงเข้ามาเป็นเครือข่ายมากขึ้น

2. การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายเทศมนตรีโดยตรง

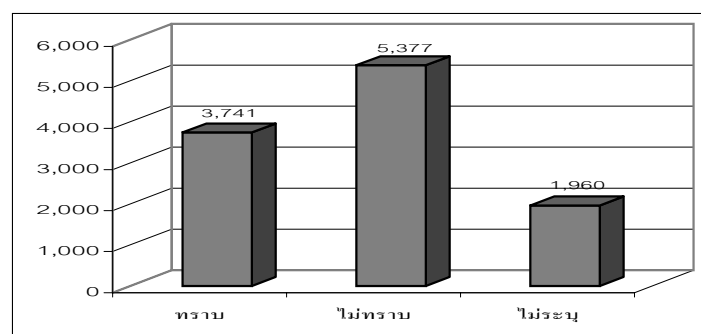
ก่อนที่จะมีการรณรงค์ของโครงการนี้ ประชาชนจำนวนมากไม่ทราบเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี โดยตรงที่จะมีขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 ข้อมูลที่ประชาชนไม่ได้รับนี้เกิดขึ้น 2 ลักษณะหนึ่ง คือไม่ทราบว่าจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง สอง คือไม่ทราบว่าการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง กับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยอ้อม ที่เคยปฏิบัติมานั้น แตกต่างกันอย่างไร จะเกิดผลดี ผลเสียอย่างไรจากระบบใหม่

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า การที่ประชาชนในเขตเมืองเชียงใหม่ไม่ได้ให้ความสนใจต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี เพราะไม่พอใจคุณสมบัติของผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งคือมีความเห็นว่า การเลือกตั้งมีแต่การใช้เงินเพื่อซื้อเสียง จึงเห็นว่า การเมืองเป็นเรื่องสกปรก เป็นเรื่องของผู้มีอิทธิพลจึงไม่ประสงค์ที่จะยุ่งเกี่ยว และคิดว่าถึงไปใช้สิทธิ์ก็ไม่ทำอะไรดีขึ้น เพราะมีคะแนนจัดตั้งของกลุ่มการเมืองเก่าอยู่แล้ว ยากที่จะผลักดันให้คนดีๆ มาบริหารบ้านเมือง

เป็นที่แน่ชัดว่ หลังการรณรงค์ให้ความรู้ของโครงการนี้ มีประชาชนจำนวนมากขึ้นที่ได้รับทราบว่ จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง และรับทราบความแตกต่างระหว่างระบบเก่ากับระบบใหม่เป็นจำนวนไม่น้อย

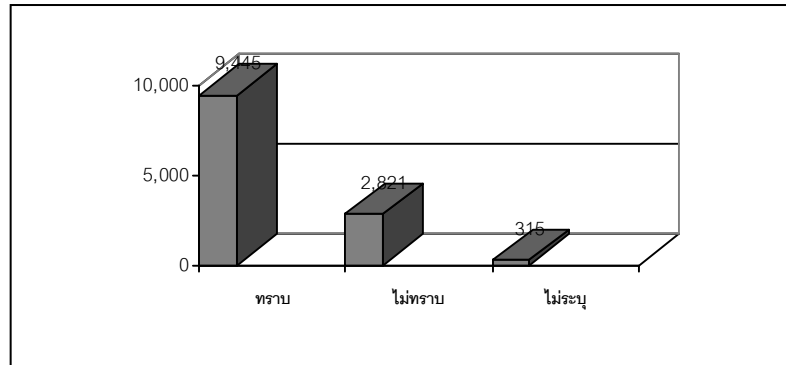
จากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 1 ก่อนที่จะมีการรณรงค์ให้ความรู้ มีผู้ที่ทราบว่ามีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงเพียงร้อยละ 33.77 มีผู้ไม่ทราบถึงร้อยละ 48.54 ของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

แผนภูมิ 4.8 แสดงจำนวนผู้ทราบเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จากการสำรวจครั้งที่ 1

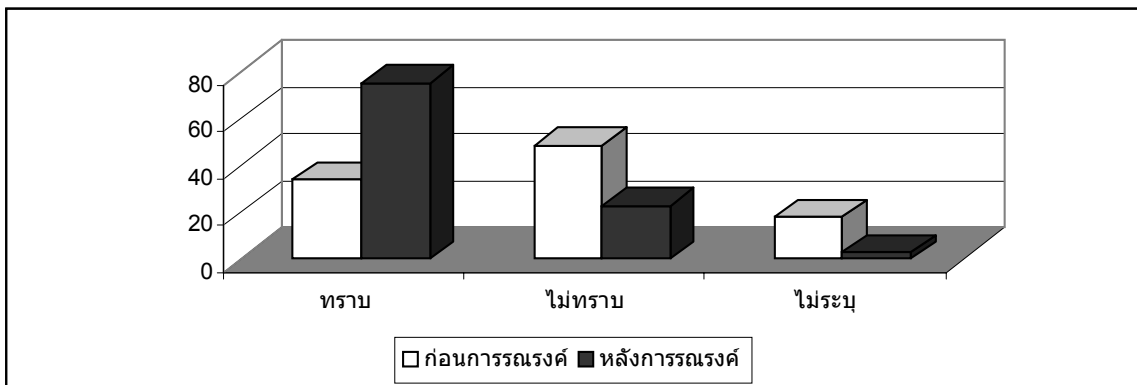
จากการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 หลังการรณรงค์ให้ความรู้ มีผู้ที่ทราบว่าจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงจำนวน 9,445 คน หรือร้อยละ 75.1 ของผู้ที่ทำแบบสอบถาม มีผู้ไม่ทราบร้อยละ 22.4 และ ผู้ที่ไม่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 2.5 ของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งนับว่าไม่ผู้ทราบข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้ น้อยลง ร้อยละ 26.14

แผนภูมิ 4.9 แสดงจำนวนผู้ทราบเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จากการสำรวจครั้งที่ 2

สรุปรวมจากการทำแบบสอบถามสองครั้งพบว่า มีผู้ที่ได้รับทราบว่าจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง อย่างน้อย จำนวน 13,186 คน ได้รับทราบข้อมูลการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ทั้งนี้ไม่นับรวมผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ และไม่ได้เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเหล่านี้

แผนภูมิ 4.10 แสดงจำนวนผู้ทราบเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จากการสำรวจก่อนการรณรงค์ และหลังการรณรงค์

เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อมีรายชื่อให้เลือกว่าอยากให้ใครเป็นนายกเทศมนตรี โดยกำหนดชื่อจากคนกลุ่มต่างๆ ในสังคมนั้น ประชาชนก็เลือกตามรายชื่อที่กำหนด โดยนายบุญเลิศ บุณญปกรณ์ ได้คะแนนสูงสุด แต่เมื่อคำถามนี้เป็นคำถามเปิด โดยให้ระบุชื่อผู้ที่สมควรมาเป็นนายกเทศมนตรีจากการเลือกตั้งโดยตรง กลับปรากฏว่ามีผู้ระบุคุณสมบัติของนายกเทศมนตรีที่พึงประสงค์มากกว่าระบุชื่อประมาณร้อยละ 20 และที่ไม่ตอบคำถามนี้มีถึงร้อยละ 69 อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มที่ระบุชื่อนายบุญเลิศได้คะแนนมากที่สุด นอกจากนั้น ยังมีรายชื่อของบุคคลระดับชาติ เช่น พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร และ ดร. ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์ อยู่ในรายการนี้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ในเมืองเชียงใหม่ ไม่มีใครที่มีคุณสมบัติโดดเด่นเป็นพิเศษ ที่ทำให้ประชาชนอยากให้เป็นนายกเทศมนตรีที่มา

จากการเลือกตั้งคนแรกของเมืองเชียงใหม่จึงไม่สามารถเสนอชื่อใครที่เหมาะสม เพียงแต่ระบุคุณสมบัติที่น่าจะเป็นของนายกเทศมนตรีเท่านั้น

แม้ว่าโครงการ ฯ จะให้ข้อเท็จจริงว่า หากผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งไม่มีผู้สมัครที่ตนอยากเลือกเลย ก็ขอให้ไปใช้สิทธิ แต่สามารถกาไม่เลือกใครได้ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ที่คิดว่าถึงอย่างไรตนก็ไม่สมัครรับเลือกตั้ง ไม่กลัวถูกตัดสิทธิดังกล่าว ต่างยืนยันว่า ถ้าไม่มีตัวเลือกที่ดีก็จะไม่ไปใช้สิทธิ เพราะมองไม่เห็นว่าการใช้สิทธิของตนจะช่วยทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอะไรได้

ปัจจัยที่คนมาใช้สิทธิน้อย

1. คนเชียงใหม่เป็นคนที่มีความตื่นตัวทางการเมืองน้อยที่สุด ในการเลือกตั้งทุกระดับไม่เคยมีการอภิปรายหาเสียงที่คนจำนวนมากไปนั่งฟังการแถลงนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ดังนั้นนโยบายของผู้สมัครจึงดูเหมือนว่าไม่สำคัญเท่าบุคลิกภาพ หรือบารมีของผู้สมัคร
2. ไม่มีตัวเลือกที่ดี นอกจากนายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีมาหนึ่งสมัยแล้ว ไม่มีผู้สมัครคนไหนที่มีผลงานเป็นที่รู้จัก และเป็นที่ประทับใจของประชาชนเลย ส่วนใหญ่เป็น “นักเลือกตั้ง” ที่จะแสดงตนเมื่อมีการประกาศสมัครรับเลือกตั้ง แต่ไม่เคยทำงานอย่างต่อเนื่อง จริงจัง และจริงจัง โดยเฉพาะไม่เคยเอื้อประโยชน์ให้ประชาชนในชุมชนเลย ดังนั้น ผู้สมัครหน้าใหม่จึงไม่มีใครสามารถดึงดูดชนชั้นกลาง ซึ่งเป็นเสียงเงียบส่วนใหญ่ (Silent majority) ให้ออกมาใช้สิทธิได้ จึงไม่สามารถเอาชนะผู้บริหารคนเดิมที่มีฐานเสียงที่แน่นอนในชุมชนต่างๆ ได้ ผู้ที่ลงคะแนนเสียงเลือกนายบุญเลิศบอกว่า เลือกนายบุญเลิศเพราะอย่างน้อยก็เคยเห็นทำงานมาก่อน
3. ชนชั้นกลางที่มีความคิดก้าวหน้า ที่ได้เคลื่อนไหวให้บ้านเมืองดำเนินไปในทิศทางที่ถูกที่ควร ที่จะทำให้บ้านเมืองพัฒนาไปอย่างยั่งยืนจำนวนมากไม่ได้อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ แต่อาศัยอยู่ตามหมู่บ้านจัดสรรต่างๆ ซึ่งปลูกสร้างอยู่นอกเขตเทศบาล คนเหล่านี้จึงไม่ใช่ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรี แต่อาจเป็นผู้ที่ทำงาน หรือมาอาศัยบริการต่างๆ ในเขตเทศบาลฯ แม้แต่พนักงานที่ทำงานให้แก่เทศบาลนครเชียงใหม่จำนวนไม่น้อย ก็ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ ทั้งนี้ เป็นผลมาจากการที่ในประเทศไทยไม่มีกฎหมายบังคับอย่างในต่างประเทศว่า พนักงานของเทศบาลใดต้องอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนั้นๆ เท่านั้น จึงจะมีสิทธิได้ทำงาน ณ ที่ทำการเทศบาล ฯ
4. ประชาชนจำนวนมากยังไม่เข้าใจว่า ปัญหาทั้งหลายทั้งปวงที่ประชาชนประสบอยู่นั้น เกิดจากการบริหารจัดการของภาคการเมืองที่ไม่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น หากประชาชนอยากให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ จำเป็นต้องเข้าใจความเชื่อมโยงนี้ และมาคัดสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง ให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์

ในการเลือกตั้งครั้งนี้มีผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อเป็นนายกเทศมนตรีจำนวน 5 คน นายบุญเลิศ บูรณุปกรณ์ นายกเทศมนตรีคนเดิมลงสมัครหมายเลข 1 นายนิวัตร ดันตยานุสรณ์ หมายเลข 2 นายวรกร ดันตรานนท์ หมายเลข 3 นายสุรัชย์ เลี้ยวสวัสดิพงษ์ หมายเลข 4 และนางบุษราพร ศุภรักษ์จินดา หมายเลข 5 ในส่วนของนาย

บุญเลิศ บุญอุปกรณ์ นายกเทศมนตรีคนเดิมลงสมัครหมายเลข 1 พร้อมผู้ลงสมัครเพื่อเป็นสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 24 คน ครอบคลุมเขต ในนามกลุ่ม “เชียงใหม่คุณธรรม” เนื่องจากเป็นผู้ที่มีอำนาจในการบริหาร และได้พา ประธานและสมาชิกชุมชนต่างๆ ไปดูงานที่ต่างๆ และให้ความช่วยเหลือด้านต่างๆ มีผลงานช่วยเหลือคนระดับล่างอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่วางใจว่า กลุ่มนี้ต้องได้รับคะแนนเสียงจากชุมชนต่างๆแน่นอน ผู้สมัครกลุ่มนี้จึงไม่ได้ให้ความสนใจที่จะเสนอนโยบายต่างๆอย่างเป็นรูปธรรมแก่สังคมคนชั้นกลาง ดังนั้น ผู้สมัครหมายเลข 1 จึงปฏิเสธที่จะมาแถลงนโยบายเมื่อได้รับเชิญจากนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้สมัครคนอื่นๆหลายคนเป็นผู้ที่ไม่เคยมีผลงาน หรือไม่เป็นที่รู้จักของคนเชียงใหม่ ผู้ที่ดูเหมือนว่า มุ่งมั่นในการที่จะเอาชนะการแข่งขันครั้งนี้อีกคนหนึ่ง คือ นายนิวัตร ดันตยานุสรณ์ ผู้สมัครหมายเลข 2 เนื่องจากนายนิวัตรเคยดำรงตำแหน่งเป็นเทศมนตรีสมัยหนึ่ง ประกอบกับเพิ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มาหมาดๆ เป็นผู้สมัครที่พยายามผลักดันนโยบายสาธารณะด้านพื้นที่สีเขียวมากที่สุด ในขณะที่ผู้สมัครคนอื่นๆ ไม่ได้แถลงนโยบายอย่างเด่นชัด

แม้ว่านายวรกร ดันตรานนท์ จะเคยเป็นนายกเทศมนตรีมาก่อน แต่ก็ว่างเว้นจากการอยู่ในตำแหน่งหลายสมัยแล้ว ทำให้เหลือบารมีอยู่ไม่มากนัก นอกจากนั้นที่ผ่านมาก็ไม่ใช่ผู้ที่มีผลงานโดดเด่น โดยเฉพาะในสายของชนชั้นกลางจึงไม่อาจดึงดูดประชาชนให้มาลงคะแนนเสียงให้ตนได้

นอกจากนั้น ผู้สมัครบางกลุ่มเพิ่งตัดสินใจก่อนสมัครรับเลือกตั้งเพียงไม่กี่วัน จึงไม่มีความพร้อมในตัว คณะผู้สมัครเอง และสมาชิกที่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็ไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน เพราะไม่เคยทำงานทั้งในระดับนโยบายและระดับพื้นฐานให้แก่ประชาชนเลย

อนึ่ง ในการสมัครครั้งนี้มีผู้หญิงลงสมัครด้วยคนหนึ่ง เป็นบุคคลที่ไม่เคยมีใครรู้จักมาก่อน และไม่เคยแสดงตนหรือประกาศนโยบายใดๆ มีผู้สันนิษฐานว่า ถูกส่งลงมาเพื่อตัดคะแนนอีกทีมหนึ่ง ซึ่งมีผู้ประเมินว่า อาจมีผู้หญิง (ชนชั้นกลาง) คนหนึ่ง ที่เคยเคลื่อนไหวเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเรื่องต่างๆในเมืองเชียงใหม่⁵ ที่อาจลงสมัครรับเลือกตั้งตำแหน่งนายกเทศมนตรีโดยตรง หลายฝ่ายจึงมองว่า นักการเมืองกลุ่มที่มีอำนาจอยู่นั้น พยายามกีดกันทุกวิถีทางไม่ให้กลุ่มใหม่มีโอกาสได้รับเลือกตั้งในครั้งนี้

3. กระบวนการรณรงค์

กระบวนการรณรงค์ของโครงการนี้ได้ใช้สื่อทุกรูปแบบผสมผสานกัน โดยทำงานทั้งในระดับกว้าง และระดับลึก และมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบอยู่ตลอดเวลา ตามประเด็นร้อนที่เกิดขึ้น เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ และเพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการสื่อความรู้เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และประเด็นเรื่องการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงให้มากที่สุด

การทำงานระดับกว้างได้อาศัยสื่อมวลชนทุกแขนง ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และมีการผลิตสื่อแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายผ้า เสื้อยืดรณรงค์ การจัดประชุมใหญ่ การจัดประชุมย่อย และและการจัด นิทรรศการในวาระต่างๆ กระบวนการรณรงค์โดยมีภาคที่เป็นสถาบันการศึกษาต่างๆมาร่วม อันประกอบด้วย นักศึกษาคณะเทคนิคสถาปัตย์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพายัพ นักศึกษาภาควิชาภูมิศาสตร์

⁵ เคยมีชื่อปรากฏในการทำแบบสอบถามครั้งแรก

มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ ทำให้ผู้ที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่ถนัดมากขึ้น อย่างน้อยก็มีนักศึกษาและอาจารย์ที่มาร่วมโครงการแต่ละแห่ง จำนวนไม่น้อย ซึ่งยังมีโอกาสถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจไปสู่ นักศึกษาคนอื่นๆ

ในสภาพปัจจุบัน มีนักศึกษาที่สนใจเกี่ยวกับการเมือง สิ่งแวดล้อม และสังคมจำนวนน้อยเหลือเกิน โดยเฉพาะนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง เป็นคนที่ไม่ค่อยมีสำนึกด้านการเมือง เนื่องจากการเมืองและการทำงานให้ส่วนรวมไม่ใช่กระแสสังคม ต่างจากสมัยช่วง 14 ตุลาคม 2516 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งคือ อาจารย์ที่สอนส่วนใหญ่ไม่ได้เชื่อมโยงปัญหาสังคมและปัญหาเมืองให้นักศึกษาเห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างไร และเนื่องจากนักศึกษาสาขาวิชาต่างๆ ไม่ถูกบังคับให้ลงเรียนวิชาเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ดังนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่จึงไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเมืองเลย

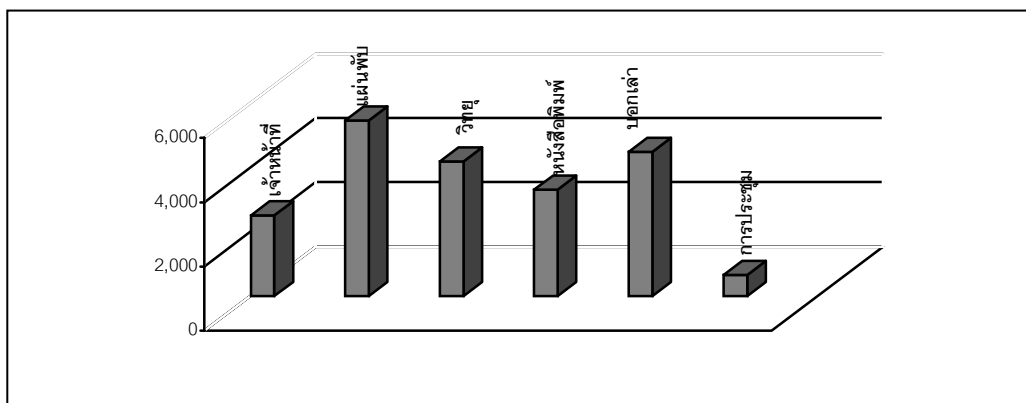
มีเพียงนักศึกษาศาขานิติศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่อาสาสมัครมาร่วมโครงการเอง โดยไม่มีอาจารย์พามาในกระบวนการเรียน ที่นอกจากได้เรียนเรื่องการเมืองในกระบวนการแล้ว ยังมีความสนใจเป็นการส่วนตัวอีกด้วย ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้ หลังจากที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครของโครงการแล้ว ได้ไปรณรงค์เพิ่มเติมในชื่อกลุ่มของตนเอง ซึ่งทำให้กระบวนการรณรงค์มีสีสันมากขึ้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มที่เล่นกีฬา กลุ่มที่ถือจักรยาน กลุ่มที่ตลก กลุ่มที่สนใจศิลปวัฒนธรรม กลุ่มศาสนา ล้วนแต่ไม่สนใจปัญหาสังคม ประเด็นการเมือง หรือการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเลย สิ่งในกลุ่มต่างๆสนใจก็เป็นไปเพื่อผลประโยชน์และการพักผ่อนหย่อนใจ เท่านั้น

การรณรงค์แบบลึก โดยการเข้าถึงแบบตัวต่อตัว เหมือนการขายตรง (Direct sale) ประการสำคัญคือ การให้ความรู้แก่ประชาชนลักษณะนี้ มิใช่เพียงแค่เอาแผ่นพับไปทิ้งไว้ตามหน้าบ้าน แต่เป็นการให้ความรู้ที่ใช้ทั้งเวลา บุคลากรที่มีความสามารถ และงบประมาณสูง เพื่ออธิบายสาระที่ต้องการสื่อไปยังประชาชน แม้ว่าจำนวนคน (Product) ที่ได้รับข่าวสารในแต่ละวันอาจจะไม่มาก แต่สิ่งที่ได้คือกระบวนการเรียนรู้ (Process) ของประชาชนและของคณะทำงานเอง และเป็นการสื่อสารสองทาง คือ ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นให้โครงการสามารถรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ เพื่อนำเสนอผู้บริหารแก้ไขต่อไป

ในการทำแบบสอบถามครั้งที่ 2 ซึ่งเริ่มทำก่อนที่จะมีการรณรงค์อย่างเข้มข้น ได้ถามว่าแหล่งที่มาของข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงมาจากไหน จากแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า แผ่นพับเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด จำนวน 5,442 ราย จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 12,581 ราย จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกออกไป 19,000 ราย รองลงมาคือการบอกเล่า ซึ่งอาจเป็นการบอกเล่าของครูอาจารย์ในสถานศึกษา การบอกเล่าในกลุ่มต่างๆที่มีการจัดตั้ง หรือการบอกเล่าในกลุ่มเพื่อนฝูง นายจ้างกับลูกจ้าง ฯลฯ ที่โครงการนี้ไปให้ข้อมูล อันดับสามคือสื่อวิทยุ ซึ่งอาจเป็นทั้งสปอตวิทยุ หรือรายการพูดคุย หรือรายการข่าวทางสถานีวิทยุก็ได้ อันดับสี่คือหนังสือพิมพ์ รองลงไปคือเจ้าหน้าที่ที่ให้ความรู้ และลำดับสุดท้าย คือ การประชุม ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่า การประชุมแต่ละครั้งสามารถเชิญคนได้ครั้งละไม่มาก

แผนภูมิ 4.11 สื่อที่เข้าถึงประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี

เสียค่าใช้จ่ายไม่ได้ตามเกี่ยวกับโปสเตอร์ และป้ายผ้า เนื่องจากเวลาที่ทำแบบสอบถามนั้น ก่อนหน้าที่จะมีการผลิตป้ายผ้าและโปสเตอร์เพื่อรณรงค์ จึงไม่ทราบว่ามีผลต่อการรับรู้ของประชาชนมากน้อยเพียงใด แต่จากประสบการณ์ที่ทำงานโครงการอื่นๆ ประชาชนจำนวนไม่น้อยที่ไปร่วมงานนั้นๆ ได้รับทราบข่าวจากป้ายผ้าที่ติดตามที่ต่างๆ

อย่างไรก็ตาม การที่คณะทำงานไม่สามารถควบคุมกลุ่มตัวอย่างให้เป็นกลุ่มเดียวกับที่อาสาสมัครได้ไปให้ข้อมูล เนื่องจากการทำแบบสอบถามแบบไม่เจาะจงกลุ่ม ดังนั้น ตัวเลขที่ยืนยันการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแต่ละสื่ออาจผิดเพี้ยนไปจากความจริง

ในกระบวนการรณรงค์และผลักดันนโยบายสาธารณะของโครงการนี้ ได้ทำหลังการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง โดยมีการจัดและร่วมกิจกรรมอย่างเป็นทางการอย่างน้อย 2 ครั้ง คือ การเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ร่วมกับโครงการศึกษาพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาผลกระทบทางอากาศของประชาชนในเมืองเชียงใหม่ และ โครงการเมืองยั่งยืน สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหาผลกระทบทางอากาศ ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าปัญหาสำคัญที่ประชาชนต้องการให้มีการแก้ไข เร่งด่วน เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 และได้จัดประชุม “นโยบายสาธารณะ – เชียงใหม่จะไปทางไหน” เพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ ที่จะเกิดขึ้นจากโครงการขนาดใหญ่ เช่น โครงการขยายสนามบิน โครงการสร้างกระเช้าไฟฟ้าดอยหลวงเชียงดาว โครงการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ ฯลฯ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2547

4. การผลิตและกระจายสื่อต่างๆ

ในการรณรงค์ของโครงการนี้ได้ผลิตสื่อต่างๆเพื่อใช้ในการรณรงค์ ซึ่งสื่อแต่ละประเภทที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ได้แก่

- 1) แผ่นพับ – เป็นสื่อที่สามารถใช้ในการถ่ายทอดข้อมูลให้กับคนทุกประเภท ในทุกสถานการณ์ และเหมาะสำหรับการเข้าหาชาวบ้านแต่ละคนในลักษณะการขายตรง (direct sale) โครงการนี้ได้ผลิตแผ่นพับมากกว่า 3 รูปแบบ แต่มีข้อสังเกตในการใช้แผ่นพับดังนี้

- แผ่นพับต้องมีรูปแบบและสีสันสวยงาม จึงจะเป็นที่น่าสนใจ
- เนื้อหาหรือคำพูดหลัก ต้องโดนใจคน ประชาชนจึงจะสนใจอ่าน
- แม้แผ่นพับจะน่าสนใจ หากนำไปแจกผิดกลุ่มเป้าหมายก็ไม่ได้ประโยชน์ เพราะจะถูกโยนทิ้ง หรือไม่ยอมรับไปเลย แต่หากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สนใจ ก็อาจขอไปเผยแพร่ต่อผู้อื่นให้

2) **โปสเตอร์** – เป็นสื่อที่ดึงดูดความสนใจประชาชนได้มาก หากสามารถผลิตให้สวยงามและสะดุดตา หลังจากติดแล้วสามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้ตลอดเวลา เมื่อมีการออกแบบตอนแรกใช้สีน้ำเงิน-แดง แต่ต่อมาถูกทักท้วงว่า ผู้สมัครหมายเลขหนึ่ง กลุ่มเชียงใหม่ คุณธรรมใช้สีเดียวกัน คณะทำงานเกรงว่าหากใช้สีเดียวกับผู้สมัครอาจเกิดปัญหากับ กกต. ภายหลัง จึงเปลี่ยนไปใช้สีเขียว-แดง ซึ่งทำให้ไม่สวยงามเท่าที่ควร

มีข้อสังเกตในการผลิต และใช้โปสเตอร์ดังนี้

- ในการออกแบบโปสเตอร์ หากมีการประกวดแบบ ก็จะสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ส่งผลงานเข้าประกวด ตลอดจนผู้ปกครอง และคณะกรรมการตัดสิน ข้อเสียของการประกวดโปสเตอร์คือ อาจได้ผลงานที่ไม่เป็นไปตามความประสงค์ แม้จะเสียค่าประกวดไปมาก ในกระบวนการที่ได้มาซึ่งโปสเตอร์ที่ประกวดจึงเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ดี
- หากเนื้อหาที่ต้องการสื่อซับซ้อนและหลากหลาย อาจไม่สามารถสื่อความหมายได้ดีเท่าที่ควร หากไม่ใช่ผู้ออกแบบมืออาชีพ
- ต้องการแรงงานและงบประมาณในการติดตั้ง และต้องได้รับอนุญาตจาก

เจ้าของสถานที่ หรือผู้รับผิดชอบสถานที่นั้น เช่น เทศบาล การไฟฟ้า ฯลฯ ต้อง

เสียเวลาในการขออนุญาต

- ต้องติดตั้งเป็นจำนวนมากจึงจะสะดุดตา แต่หากติดตั้งไม่ดีก็อาจก่อให้เกิดมล

พิษทางสายตา

- เมื่อหมดการใช้งานต้องให้เจ้าหน้าที่ไปรื้อถอนกลับคืน เพื่อไม่ให้เมืองรก

รุงรัง

- เหมาะสำหรับการรณรงค์โค้งสุดท้าย
- ปัญหาที่ประสบคือ โปสเตอร์ที่ติดไว้ถูกฉีกฉีกชำรุด หรือถูกโปสเตอร์อื่นๆ ติดทับ หรือถูกฝนเปียก หากใช้ผิดฤดูกาลหรือมีฝนหลงฤดู

3) **ป้ายผ้า** – เป็นสื่อที่สามารถส่งสาร (message) ไปถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสำหรับการรณรงค์ระยะสั้นและระยะยาว

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้ป้ายผ้า

- ราคาในการผลิตต่อแผ่นค่อนข้างสูง

- หาสถานที่ติดตั้งลำบาก เจ้าของสถานที่บางแห่งไม่กล้าให้ติดตั้ง
- สามารถใช้ถ้อยคำจำกัด เพราะพื้นที่เล็ก
- แม้ว่าจะกำหนดถ้อยคำและบรรทัดให้ แต่หากผู้เขียนป้ายผ้าวางตำแหน่งผิด หรือเขียนขนาดถ้อยคำบางคำผิด ก็อาจสื่อความหมายผิดได้

ประสบการณ์จากการใช้ป้ายผ้าที่บอกว่า “หากไม่พอใจเลือกใคร ก็กาไม่เลือกใคร” จุดมุ่งหมายคือการให้ข้อเท็จจริงที่ปัจจุบันมีช่องไม่เลือกใครให้กา โดยไม่ต้องทำบัตรเสีย แต่ปรากฏว่า ผู้สมัครผู้หนึ่ง ซึ่งไม่ได้เตรียมพร้อมในการเลือกตั้ง เพราะสมัครวันที่สุดท้าย และไม่ลงทุนผลิตป้าย ได้กล่าวหาโครงการว่า เป็นเพราะป้ายผ้าของโครงการรณรงค์ ไม่ให้คนไปเลือกคน คนจึงแพ้คะแนน แต่ในความเป็นจริง หากนับคะแนนผู้ที่กาไม่เลือกใครรวมกับคะแนนที่ผู้สมัครผู้นี้ได้รับ ก็ยังไม่สามารถเอาชนะคะแนนเสียงของผู้ที่ได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรีโดยตรงได้

- 4) **สปอตวิทยุ** – สื่อประเภทนี้หากสามารถผลิตให้ถ้อยคำติดหูผู้ฟังก็จะช่วยย้ำเตือนสิ่งที่ต้องการสื่อ มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้สื่อประเภทนี้ ดังนี้
 - ปัจจุบันสถานีวิทยุเกือบทุกแห่งจำเป็นต้องหารายได้เข้าสถานี จึงเก็บเงินค่าเปิดสปอตเป็นนาที ซึ่งราคาสูงมากน้อยตามความนิยมของแต่ละสถานี⁶ มีเพียงสถานี สวท. เชียงใหม่ที่เปิดสปอตให้ฟรี หากเป็นรายการเพื่อสาธารณประโยชน์
 - สปอตต้องมีความยาวไม่เกิน 30 วินาที มิเช่นนั้นจะถูกใช้เป็นข้ออ้างที่รายการหรือสถานีจะไม่เปิดประชาสัมพันธ์ให้
 - สปอตที่ใช้ภาษาท้องถิ่นเข้าถึงประชาชนได้มากกว่าภาษาไทยกลาง

- 5) **รายการวิทยุ** – เป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถกระจายความรู้ออกไปได้ไกลมากกว่าที่เราคิด แต่การผลิตรายการวิทยุเองเป็นเรื่องที่ใช้เวลา ใช้งบประมาณ หากเป็นสถานีที่ไม่มีรายการเพื่อชุมชน ดังนั้น การเป็นแขกรับเชิญออกรายการวิทยุสถานีต่างๆ จึงเป็นแนวทางที่ไม่ต้องมีพันธะสัญญาในการจัดอย่างต่อเนื่อง และสามารถกระจายความคิดออกไปได้มาก แต่จุดอ่อนก็คือ เราไม่สามารถบังคับให้เจ้าของรายการวิทยุแต่ละแห่งออกรายการตามเนื้อหาและวันเวลาที่เรต้องการให้จัดได้ตลอดเวลา

ดังนั้น การส่งบทความทางวิทยุเพื่อออกอากาศจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ได้ผล

⁶ ในเชียงใหม่ สถานีวิทยุเอฟเอ็ม 100.75 อสมท. เชียงใหม่ คิดค่าเวลาแพงที่สุด เพราะมีผู้ฟังมากที่สุด รองลงมาคือ เอฟเอ็ม 100 เสียงสื่อสารมวลชนของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ไม่เปลืองเวลาของคณะทำงานมาก

- 6) **สื่อหนังสือพิมพ์** – เป็นสื่อที่สามารถสื่อสารได้ในกลุ่มผู้ที่อ่านหนังสือ ข่าวหรือบทความเกี่ยวกับการรณรงค์สามารถสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่รณรงค์ และสามารถประชาสัมพันธ์ให้แก่นักรณรงค์ได้ดี สามารถเก็บเป็นหลักฐานได้ ต่างจากสื่อวิทยุ ที่เมื่อเวลาผ่านไปแล้ว นำกลับมาสื่อสารใหม่ลำบาก
- 7) **การจัดนิทรรศการ** – สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับประเด็นที่รณรงค์ ซึ่งต้องทำในลักษณะที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย เนื่องจากต้องพยานำไปแสดงตามสถานที่ต่างๆที่มีการจัดงาน เพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักเกี่ยวกับประเด็นนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของทุกคน กับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงที่จะมีในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547
- 8) **เสื่อรณรงค์** – มองผิวเผินการทำเสื่อรณรงค์อาจเป็นการใช้งบประมาณอย่างสิ้นเปลือง แต่ในความเป็นจริง เวลาที่ลงพื้นที่หรือไปร่วมงานหนึ่งงานใด เมื่อคณะทำงานและอาสาสมัครใส่เสื่อรณรงค์ไปเป็นกลุ่ม ก็ทำให้ประชาชนทั่วไปสนใจใคร่รู้ว่า กลุ่มนี้กำลังทำอะไรอยู่ และก็จะเกิดการซักถามเกี่ยวกับโครงการ พร้อมกับมีคำถามสุดท้ายถามว่า “แล้วเสื่อนี้แจกหรือไม่” เพราะคนส่วนใหญ่ชอบรับของฟรี

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

1. การเข้าถึงประชาชน

1. คุณภาพอาสาสมัคร

- 1.1 อาสาสมัครจำนวนมากเป็นนักศึกษาซึ่งต้องเรียนหนังสือ ดังนั้น จึงสามารถทำงานให้ได้เต็มที่เฉพาะบางช่วง ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงใกล้สอบ โครงการจึงปรับการทำงานจากการใช้อาสาสมัครจำนวนมากแต่น้อยวัน เป็นอาสาสมัครจำนวนน้อยลง แต่เป็นระยะเวลานานวันขึ้น
- 1.2 อาสาสมัครทั้งที่เป็นนักศึกษาและเป็นชาวบ้าน เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เรื่องการเมืองหรือนโยบายสาธารณะมาก่อน จึงทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นที่รณรงค์ไม่คมชัดเท่าที่ควร แม้ว่าจะผ่านเกณฑ์การทดสอบความเข้าใจของโครงการมาแล้ว
- 1.3 ความอดทนของอาสาสมัครไม่ค่อยมี เนื่องจากไม่ใช่นักกิจกรรมมาก่อน จึงขาดความอดทน มักจะบ่นเรื่องคุณภาพอากาศที่ร้อน บ่นว่าเหนื่อย งานหนัก ฯลฯ

2. คุณภาพประชาชน

- 2.1 ประชาชนไม่สนใจการเมืองและปัญหารอบตัว ในการลงไปให้ความรู้ประชาชนในพื้นที่

นักวิจัยและเจ้าหน้าที่ภาคสนามพบว่า ประชาชนจำนวนหนึ่ง “กลัว” ที่จะพูดคุยเกี่ยวกับการเมือง แม้จะบอกว่าเป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเมืองและระบบการเลือกตั้งแบบใหม่ หลายคนก็ยังปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือ ในส่วนของประชาชนบางคนเกรงว่าหากวิพากษ์วิจารณ์การเมือง อาจจะมีภัยอันตรายมาถึงตัว

- 2.2 ประชาชนไม่ไว้วางใจคนแปลกหน้า เมื่ออาสาสมัครเข้าไปให้ความรู้ในชุมชน หลายคนไม่ยอมพูดคุยด้วย แม้จะเป็นร้านค้าตามถนน สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องจากที่ผ่านมามีกลุ่มคนเข้าไปขอเรียกรับ ขายนินจา หรือกระชกหลอกลวงประชาชนด้วยวิธีการต่างๆ ทำให้ประชาชนเกิดความหวาดระแวง ไม่อยากพูดคุยกับคนแปลกหน้า จึงไม่พร้อมที่จะรับฟังการให้ความรู้
- 2.3 กลุ่มองค์กรต่างๆ เช่น โรตารี โลอีออน ชมรมอื่นๆ มีกิจกรรมของตน ไม่สนใจการเมืองอยู่แล้ว ยิ่งจะมีการเลือกตั้งต่างก็เกรงจะมีผู้ไปหาเสียง ทำให้องค์กรของตนไม่เป็นกลาง สโมสรโลอีออนยังมีการขอเก็บเงินหากจะไปร่วมประชุม บางกลุ่มให้ไปพูดแต่ไม่สนใจฟัง

3. มีกระบวนการขอร้องที่จะไม่ให้ความร่วมมือคณะทำงาน

- 3.1 มีตัวแทนชุมชนบางชุมชนให้ข้อมูลว่า ได้รับ “การขอร้อง” จากคณะผู้บริหารชุดที่กำลังดำรงตำแหน่งอยู่ เพื่อไม่ให้ร่วมกิจกรรมใดๆ กับคณะทำงาน โดยเฉพาะตัวประธานชุมชนจำนวนมากก็ให้ความร่วมมือผู้บริหารเป็นอย่างดี คือ ไม่ให้ความร่วมมือคณะนักวิจัยในการประชุมหรือ ทำแบบสอบถาม เพราะผู้บริหารชุดเก่าเกรงว่า จะเป็นการหาเสียงให้กลุ่มใหม่ที่จะลงสมัครแข่งขันกับกลุ่มเก่า⁷

ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมคือ การปฏิเสธที่จะไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่โครงการจัดหรือยืนยันที่จะเข้าร่วมประชุม แต่พอถึงวันประชุมแล้วไม่มา

- 3.2 มีการก่อกวนไม่ให้คณะทำงานให้ความรู้แก่ประชาชน ในการประชุมร่วมกับคณะศรัทธาวิัดและชาวบ้านวัดเกต มีหัวหน้าคนหนึ่งที่ตะโกนบกรวว่า ไม่อยากฟังเรื่องนายกเทศมนตรีถึง 2 ครั้ง จนทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมครั้งวิหารลุกออกไป เพราะอับอายที่มีสมาชิกของบ้านนี้ก่อเหตุ เป็นการเสียมารยาท หัวหน้าโครงการนี้จึงหยุดการพูดไว้เพียงนั้น แต่ภายหลังสมาชิกคนอื่นๆ ก็ขอร้องให้มีการให้ความรู้ต่อ และจากการระดมความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในชุมชนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า คนในชุมชนขาดความสามัคคี และสมควรช่วยกันแก้ไข

ปรากฏการณ์นี้ตอกย้ำให้เห็นว่า กระบวนการขอร้องไม่ให้ร่วมมือกับคณะทำงานดังที่ได้รับการบอกกล่าวมานั้น มีจริง

⁷ ในช่วงนั้นมีการคาดเดาว่า ดร. ธเนศวร์ เจริญเมือง รองประธานมูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง จะลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง เพราะเหตุผล 3 ประการ หนึ่ง อาจารย์เป็นคนแรกที่ผลักดันให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและนายกเทศมนตรีโดยตรง จึงมีผู้คิดว่าการเรียกร้องผลักดันนี้ เพื่อตนเองจะได้ขึ้นมาบริหารงาน สอง อาจารย์เป็นผู้ที่ทักท้วงโครงการต่างๆมากมาย จึงมีผู้มองว่า ทำสิ่งต่างๆเหล่านี้เพื่อทำให้คนรู้จัก และหวังผลทางการเมือง สาม อาจารย์เป็นผู้หนึ่งที่ก่อตั้งกลุ่มพลังเวียงพิงค์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อคัดสรรและสนับสนุน “คนดี” เข้าไปลงสมัครรับเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง จึงมีความเชื่อโยงว่า การรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะนี้ ทำเพื่อเป็นการหาเสียง

2. ความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ

ส่วนราชการไม่ค่อยให้ความร่วมมือ หรือให้ความร่วมมือไม่เต็มที่ เช่น การขอติดตั้งโปสเตอร์ตามเสาไฟฟ้า และพื้นที่สาธารณะ ต้องติดต่อไปมา ระหว่างเทศบาลนครเชียงใหม่ กับ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทำให้เสียเวลาในการขออนุญาตติดตั้งป้ายอยู่หลายวัน ซึ่งอาจมีสาเหตุหลัก 2 ประการ หนึ่ง คือเป็นลักษณะปกติของความไม่มีประสิทธิภาพของระบบราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งทำงานเชื่องช้า ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ สอง คือ เจ้าหน้าที่เทศบาลไม่ค่อยกล้าให้ความร่วมมือ เนื่องจากเกรงจะถูกผู้บังคับบัญชาตำหนิ ในฐานะให้ความร่วมมือกับฝ่ายที่จะมาแข่งขันกับผู้บริหารของเทศบาลเอง

3. ความร่วมมือจากองค์กรต่างๆ

เนื่องจากคนเชียงใหม่โดยทั่วไปไม่สนใจการเมืองเป็นปกติอยู่แล้ว นิสัย “เอาเป็นว่าดีอะ” เป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งของคนเชียงใหม่ ยังจะขอความร่วมมือให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้งนายเทศมนตรี ยิ่งถูกมองว่าเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับการเมือง จึงไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร หากเป็นการเสนอประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพ ศิลปวัฒนธรรม หรือศาสนา อาจได้รับความร่วมมือด้วยดีมากกว่านี้

4. การทำงานของทีมวิจัย

คณะนักวิจัยโครงการนี้มีจุดอ่อนในการทำงานดังนี้

- หัวหน้าโครงการไม่ได้ทำงานโครงการนี้เต็มเวลา เนื่องจากการอาสาสมัครเข้ามาทำ เพราะอยากเห็นบ้านเมืองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี จึงทำให้ไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับการมีหัวหน้าโครงการที่ทำงานเต็มเวลา
- งานรณรงค์เป็นงานที่ใช้เวลาทำงานมากกว่าการทำวิจัยเรื่องอื่นๆ ต้องไปทั้งในและนอกเวลาทำงาน ทั้งวันธรรมดาและวันหยุด ทำให้นักวิจัยและอาสาสมัครอ่อนล้า และเกิดการหมดกำลังใจหากไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนเท่าที่ควร
- คณะทำงานส่วนใหญ่เป็นเด็กจบใหม่ ซึ่งในชีวิตการเรียนและการหล่อหลอมจากที่บ้าน ไม่เคยทำงานหนัก จึงไม่สามารถรับภาระงานด้วยความรับผิดชอบ ทำให้มีการเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่อยู่หลายครั้ง ทำให้งานบางช่วงไม่ต่อเนื่อง คนทำงานใหม่ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้งาน
- การทิ้งงบประมาณผ่านบัญชีมูลนิธิ ทำให้มีกระบวนการเบิกจ่ายที่ไม่คล่องตัว โดยเฉพาะในการเคลียร์บัญชี เนื่องจากการอาสาสมัครทำงาน ทุกคนสามารถทำงานให้มูลนิธิได้ เมื่อมีเวลาว่างจากการทำงานประจำ จึงทำให้ต้องใช้เวลายาวนานกว่าจะสะสางบัญชีแต่ละงวด

5. กระบวนการทำงาน

ในขั้นต้นมีการแบ่งทีมงานออกเป็น 3 ทีม โดยจะมีทีมที่ติดตามการณรงค์ แล้วให้คำแนะนำในการปรับการทำงานเป็นระยะๆ และจะมีทีมซึ่งสังเคราะห์การทำงานเมื่อสิ้นสุดโครงการ แต่การทำงานไม่ได้เป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้ จนกระทั่งสิ้นสุดโครงการแล้วอีกทั้งสองทีมก็ยังไม่มีการเซ็นสัญญา ทั้งที่บางทีมได้ดำเนินการทำแบบสอบถามและติดตามไปบ้างแล้ว แต่เนื่องจากการทำงานบนพื้นฐานของความไม่แน่นอนว่าจะได้ทำหรือไม่ จึงทำให้ทีมงานอีก 2 ทีมทำงานได้ไม่เต็มที่ ซึ่งในที่สุดมีการยกเลิกการทำงานทั้ง 2 ทีมไป

การปรับเปลี่ยนดังกล่าวทำให้ขาดคำชี้แนะจากทีมที่ติดตามผล ซึ่งอาจให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการณรงค์

6. การทำงานของแหล่งทุน

1. มีการเปลี่ยนตัวผู้รับผิดชอบหลายครั้ง ทำให้ไม่แน่ใจว่าควรประสานงานกับใครดี เพราะแต่ละคนมีวิธีคิด และลีลาการทำงานต่างกัน
2. การโอนเงินให้ทำงานเป็นไปด้วยความล่าช้า และเกินงวดการเบิกจ่าย เป็นปัญหาในการออกใบเสร็จรับเงินให้ตรงกับความเป็นจริง เพราะหลายครั้งต้องไปเครดิตตามร้านค้าหรือโรงพิมพ์ เมื่อไปชำระหนี้ ใบเสร็จไม่สามารถออกย้อนหลังได้

นอกจากนั้น ในการทำงาน มูลนิธิต้องสำรองจ่ายเป็นไม่น้อย เพื่อให้การณรงค์เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ เกิดปัญหาต้องเสียเวลาเคลียร์บัญชีเงิน ซึ่งหากงบประมาณได้รับการโอนมาตามงวดเงิน ปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้น

สรุป

โครงการรณรงค์ให้ความรู้และปลุกค่านิยมประชาธิปไตยของเมืองเชียงใหม่ได้ดำเนินมาตามแผนงานที่วางไว้ และได้ผลิตผลมากกว่าที่ได้ตั้งหมายเอาไว้ เช่น กรณีของการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีกิจกรรมนอกแผนงานหลายอย่าง รวมทั้งมีการรณรงค์ และเข้าไปมีส่วนร่วมปลุกค่านิยมประชาธิปไตยทั้งระหว่างที่ดำเนินการวิจัย และหลังจากที่เสร็จสิ้นการวิจัยแล้ว โดยเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน และนำเสนอในการพบผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ในคราวที่มีการนำเสนอเรื่องความวิกฤตของคุณภาพอากาศต่อสุขภาพคนเชียงใหม่

แม้ว่าจำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจะมีจำนวนน้อยกว่าการเลือกตั้งคราวที่แล้ว แต่จากการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มิได้หมายความว่า จำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพียงอย่างเดียวจะเป็นตัวชี้วัดว่า การรณรงค์ของโครงการนี้ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะปัจจัยสำคัญของการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง อยู่ที่คุณสมบัติของผู้ที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ว่าตรงตามที่ประชาชนต้องการหรือไม่ หากผู้สมัครทั้งเก่าและใหม่ไม่โดนใจประชาชนส่วนใหญ่ ก็จะมีคนจำนวนน้อยออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ดังที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้

การรณรงค์ของโครงการเป็นไปในระยะเวลาที่จำกัด ทำให้ไม่สามารถให้ความรู้และปลุกค่านิยมประชาธิปไตยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพคนเชียงใหม่อย่างต่อเนื่องได้ จะเห็นว่าหลังการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงผ่านพ้นไป ปรากฏมีโครงการสาธารณะขนาดใหญ่ที่เกิดขึ้นใหม่ หรือถูกรื้อฟื้นกลับมาอีก เช่น โครงการ

ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่หลังใหม่ริมฝั่งแม่ปิง ที่ถูกคัดค้านระงับไปชั่วคราว แต่หลังจากผู้บริหารชุดเดิมได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีก โครงการนี้ก็ถูกนำมาปิดฝุ่นอีกครั้ง

นอกจากนี้ก็มีโครงการขยายสนามบินเชียงใหม่ โครงการขยายสวนสัตว์ โครงการในกีฬาฟารี โครงการก่อสร้างกระเช้าไฟฟ้าดอยหลวงเชียงดาว ฯลฯ ซึ่งเป็นนโยบายสาธารณะที่กำหนดจากส่วนบน ไม่ได้เป็นความต้องการของประชาชน และไม่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมในระยะยาว

ดังนั้น เพื่อให้การทำงานของโครงการรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะเมืองเชียงใหม่ไม่สูญเปล่า แต่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และทำให้ประชาชนเชียงใหม่เข้าใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะมากขึ้น ควร มีโครงการต่อเนื่องที่จะผลักดันนโยบายสาธารณะต่างๆของเมืองเชียงใหม่ ในรูปของการหารือและระดมความเห็นกับภาคีต่างๆ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาเมือง และการผังเมืองเพื่อเป็นกรอบใหญ่ของนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาวะที่ดีของประชาชน โดยร่วมกับภาคีต่างๆ ผลักดันให้กรอบการพัฒนานั้นๆ ได้รับการดำเนินงานให้เป็นจริงตามที่ได้ระดมความคิดเห็นเอาไว้ เพื่อจะได้ไม่ต้องคอยทักท้วงนโยบายสาธารณะที่เกิดขึ้นใหม่ ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

การที่ชนชั้นกลางจำนวนมากย้ายออกไปอยู่ตามหมู่บ้านจัดสรรชานเมือง เพราะคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองเชียงใหม่เสื่อมถอย ทำให้คนเหล่านั้น แม้สนใจปัญหาบ้านเมือง แต่ก็ไม่มีสิทธิตามกฎหมายที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารเทศบาล หรือลงคะแนนเสียงเลือกผู้บริหารเทศบาลได้ การเมืองท้องถิ่นจึงอยู่ในวังวนของเงื่อนไขเดิมๆที่เคยเป็นมา เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนไหวประเด็นนโยบายสาธารณะต่างๆที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่ เพื่อให้ดำเนินไปในทิศทางที่ยั่งยืน มีเพียงร้อยละ 10 เท่านั้นที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

บทเรียนสำหรับเมืองอื่น

การรณรงค์ให้ความรู้และผลักดันนโยบายสาธารณะในวาระที่จะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี หรือการเลือกตั้งอื่นๆ หากจะเกิดขึ้นในเมืองอื่น อาจจะประสบความสำเร็จในการดึงดูดประชาชนให้หันไปใช้สิทธิได้มาก หากกระบวนการรณรงค์มีประสิทธิภาพ และหากมีผู้สมัครที่มีคุณสมบัติโดนใจประชาชน หากประชาชนเห็นว่า ผู้สมัครคนใหม่มีคุณสมบัติที่ดี มีคุณธรรม มีวิสัยทัศน์ และมีศักยภาพที่จะก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ย่อมจะมีพลังเจียบที่เป็นชนชั้นกลางที่อยากออกไปใช้สิทธิ โดยไม่มีอามิสสินจ้างมาล่อ

กระบวนการรณรงค์ที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยคณะทำงานที่มีเวลา มีความมุ่งมั่นอดทน และข้อสำคัญต้องมีทุนในการทำกิจกรรมต่างๆที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นนโยบายสาธารณะอย่างแท้จริง ที่สำคัญที่สุดคือ ประชาชนมีบทบาทในการกำหนดนโยบายสาธารณะในบ้านเกิดเมืองนอนของตน

แต่การผลักดันนโยบายสาธารณะ ทั้งในแง่การสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สาธารณชน และในแง่ผลักดันให้เกิดนโยบายสาธารณะที่ดี ที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาวะที่ดีนั้น จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่ระยะเวลาอันสั้นก่อนการเลือกตั้ง แล้วคณะทำงานก็สลายตัวไปทำอย่างอื่น แต่การที่จะทำอย่างนั้นได้ จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่เสียสละเวลาที่จะรณรงค์อย่างต่อเนื่อง กับมีทีมงานที่มีประสิทธิภาพ มีภาคีที่ร่วมมือกันอย่าง

ต่อเนื่องและเอาจริงเอาจัง ประการสำคัญคือ ต้องมีงบประมาณที่สามารถทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีความคล่องตัว และสามารถมีปฏิกิริยาที่ทันต่อเหตุการณ์กรณีที่เกิดโครงการบางที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนมาก

คำถามเพื่อการวิจัยต่อไป

ประเด็นที่น่าศึกษาต่อไป คือ หากมีการแก้ไขกฎเกณฑ์บางประการตามหลักสากล เช่น มีการบังคับว่าผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยราชการในท้องถิ่นใด ต้องอาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น โดยต้องมีที่พักอาศัยและชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตการปกครองนั้นๆ เพื่อให้เมืองให้งานและให้บริการแก่ชาวเมืองผู้เสียภาษีท้องถิ่นให้แก่เมืองเป็นอันดับแรกก่อน มิใช่มีตำแหน่งงานสำหรับใครก็ไม่ทราบจากต่างถิ่น แต่คนท้องถิ่นตกงาน หรือมีการขยายเขตเทศบาลออกไปครอบคลุมพื้นที่ที่มีความเป็นเมืองสูง จะให้การบริหารจัดการเมืองเป็นเอกภาพยิ่งขึ้นหรือไม่

ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วยว่า หากมีการขยายเขตเทศบาลให้ครอบคลุมพื้นที่เมืองที่เป็นจริง ครอบคลุมหมู่บ้านจัดสรรที่เคยอยู่นอกเขตเทศบาลแล้ว จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบหรือทางบวกอย่างไร ต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการเมืองอย่างไร ต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะของเมืองอย่างไร และ ต่อบทบาททางการเมืองของประชาชนอย่างไร

บรรณานุกรม

ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์, เมืองยังยืน :แนวคิดและประสบการณ์ของตะวันตก, (เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2545

ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์, โครงการจัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียวในเมืองหลัก : เชียงใหม่, (เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), 2539

ทัตยา เพ็ชรภู, การวิเคราะห์เชิงภูมิศาสตร์ของชุมชนแออัดในเขตเมืองเชียงใหม่, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2544

สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, สมุดรายนามสถิติจังหวัด พ.ศ. 2546, สำนักงานสถิติจังหวัดเชียงใหม่, 2546

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง

(ภาษาอังกฤษ) Duongchan Apavatjirut Chareonmuang

เพศ หญิง

วันเดือนปีเกิด 23 มีนาคม พ.ศ. 2496

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิจัย(ชำนาญการ 8)

สถานที่ติดต่อ (ที่ทำงาน) สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 239 ถนนห้วยแก้ว อ.เมือง เชียงใหม่ 50200

โทรศัพท์ 053-94-2564 โทรสาร 053-94-2572

Email:srxxo005@chiangmai.ac.th

ที่อยู่ (ที่บ้าน) 65/27 หมู่ 14 ต. สุเทพ อ.เมือง เชียงใหม่ 50200

เงินเดือนปัจจุบัน 20,160 บาท

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2), สาขาสถาปัตยกรรมหลัก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Master of City Planning, สาขา Urban Planning, University of Pennsylvania, U.S.A. (Fulbright Scholarship)
- Ph.D. (Urban Engineering), University of Tokyo, Japan
- วุฒิบัตร กระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (โดย GTZ ร่วมกับกรมการปกครอง)
- Certificate, Municipal Management for Sustainable Development, Akademie Kausenhof, Germany

ผลงานวิจัย

ก. ผลงานที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและนานาชาติ

“การพัฒนาเชียงใหม่เพื่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาโครงการกระเช้าไฟฟ้า” วารสารสังคมศาสตร์.

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับที่ 2, 2530, น.146-161.

“แนวความคิดเกี่ยวกับเมืองหลัก” วารสารสำนักผังเมือง. ฉบับที่ 46, 2528, น.35-38.

“ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนพัฒนาชนบทกับการแก้ไขปัญหาหอนครหลวง” วารสารสำนักผังเมือง.

ฉบับที่ 43, 2527, น.32-33.

ข. ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

- 2545 - เมืองยังยืน แนวคิดและประสบการณ์ของตะวันตก ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมูลนิธิไฮน์ริช เบิลล์
- การศึกษากระบวนการทางผังเมืองในการอนุรักษ์หลวงพระบางให้เป็นเมืองมรดกโลก ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจาก โครงการ อปท.5 สำนักงานสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
 - การประเมินผลกระทบทางสุขภาพจากอาคารสูงในเมืองเชียงใหม่ ได้รับทุนสนับสนุนจาก สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
- 2543 เมืองในสังคมไทย กำเนิด พัฒนาการ และ แนวโน้ม ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- 2541 โครงการวิจัย “การผังเมืองของเกียวโตและนารา: บทเรียนสำหรับเชียงใหม่” งบประมาณ JSPS-NRCT
- 2539 โครงการวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่สีเขียวเมืองหลัก: เชียงใหม่ เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม
- 2537 การเติบโตของเมืองและสถานะแวดล้อมของเมืองในภาคเหนือ : ศึกษากรณีเมืองเชียงใหม่ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- 2535 การศึกษาเมืองขนาดกลางในการพัฒนาภูมิภาค: ศึกษากรณีเมืองเชียงราย ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ผลงานอื่นๆ เช่น ดำรง บทความ สิทธิบัตร ฯลฯ

หนังสือ

- 2546 บรรณาธิการ ร่วมกับ ดนัย กล่าวแล้ว, อาคารสูง ผลกระทบต่อสุขภาพและอนาคตของเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง ร่วมกับ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 160 น.
- 2545 - ผู้เขียน, เมืองยังยืน แนวคิดและประสบการณ์ของตะวันตก. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 344 น.
- ผู้เขียน, การศึกษากระบวนการทางผังเมืองในการอนุรักษ์หลวงพระบางให้เป็นเมืองมรดกโลก. รายงานการวิจัย. เสนอต่อโครงการอาณานิคมศึกษา 5 ภูมิภาค, 237 น.
 - บรรณาธิการ, สตรีกับการจัดการด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 139 น.
- 2545 - ผู้เขียน, เมืองในสังคมไทย กำเนิด พัฒนาการ และแนวโน้ม. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 390 น.
- 2542 - บรรณาธิการ, เชียงใหม่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 117 น.
- 2541 - เมืองและการผังเมืองในประเทศไทย กรณีเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 125 น.

- 2541 - - เขียนร่วมกับ ชเนศวร์ เจริญเมือง และ ไพสิฐ พาณิชกุล, การผังเมืองของเกียวโตและนารา: บทเรียนสำหรับเชียงใหม่, รายงานการวิจัย, เสนอต่อคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 525 น.
- 2539 - *บรรณาธิการ, เชียงใหม่ในกระแสความเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2, เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 164 น.*
- *ผู้เขียน, เชียงใหม่เอกราชระดับภูมิภาค. พิมพ์ครั้งที่ 2, เชียงใหม่: โครงการศึกษาการปกครองท้องถิ่น, 23 น.*
- 2538 - *ผู้เขียน, การเติบโตของเมืองและสถานะแวดล้อมของเมืองในภาคเหนือ กรณีเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 164 น.*
- 2537 - *บรรณาธิการ, เชียงใหม่ในกระแสความเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 1, เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 125 น.*
- 2536 - *ผู้เขียน, บทบาทเมืองขนาดกลางในการพัฒนาภูมิภาค. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 218 น.*
- 2534 - *ผู้เขียน, Report on GIS Demonstration Project on Mae Taeng Watershed, Social Research Institute, Chiang Mai University. 73 pp.*
- 2529 - *ผู้เขียนร่วม, 700 ปีของเมืองเชียงใหม่, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรสยาม, 158 น*
- 2527 - *ผู้เขียน, โครงการวางผังพัฒนาตำบลทั่วประเทศ. เสนอต่อกระทรวงมหาดไทย เอกสารสำนักผังเมืองมีนาคม 2527, 62 น.*
- 2526 - *ผู้เขียน, โครงการวางผังพัฒนาตำบลสระสี่มุม. เอกสารสำนักผังเมือง กรกฎาคม 2526, 87 น.*

บทความ

- 2546 - “การบูรณะวัดพระสิงห์ เชียงใหม่” มติชนรายวัน. วันจันทร์ที่ 14 กรกฎาคม 2546, น.7.
- “Understanding Asian Cities: A case of Chiang Mai, Thailand” presented at an international workshop on **Understanding Asian Cities**, 26th-27th June, 2003, Maenam Hotel, organized by Asia Coalition for Housing Rights.
- “อาคารสูงในเมืองเชียงใหม่ ปัญหาและแนวทางแก้ไข” ใน อาคารสูง ผลกระทบด้านสุขภาพกับอนาคตของเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมืองและสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, 2546, น.62-78.
- 2545 - “จากหอคำเวียงแก้วสู่คุก จากคุกสู่วัง” มติชนรายวัน. วันอังคารที่ 12 พฤศจิกายน 2545, น.23.
- “อนาคตของเมืองเชียงใหม่: เมืองประวัติศาสตร์หรือเมืองทันสมัย” เอกสารประกอบการประชุมฝึกอบรมหัวข้อ การอนุรักษ์เมืองประวัติศาสตร์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน, 20 มิถุนายน พ.ศ. 2545 จัดโดยสถาบันวิจัย สังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- “การอนุรักษ์เมืองประวัติศาสตร์กับการฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน” เอกสารประกอบการประชุมฝึกอบรมหัวข้อการอนุรักษ์เมืองประวัติศาสตร์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจชุมชน, 20 มิถุนายน พ.ศ. 2545 จัดโดย

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- “แนวคิดเมืองยั่งยืน” นำเสนอในการประชุมหัวข้อ อยู่รู้เรื่องเมืองเชียงใหม่: ทิศทางการจัดการสิ่ง

แวดล้อม

ล้อมอย่างยั่งยืน, 23 กุมภาพันธ์ 2545 จัดโดยเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเชียงใหม่

- “เมืองยั่งยืน” ใน วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 22 มกราคม 2545 น.5-8.

2544 - “ปัญหาสิ่งแวดล้อมต้องแก้ที่นโยบายระดับชาติ: ขยะ” ใน วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 21 ธันวาคม 2544

- “ปัญหาสิ่งแวดล้อมต้องแก้ที่นโยบายระดับชาติ: อากาศเสีย” ใน วารสารเชียงใหม่ปริทัศน์ ฉบับที่ 20 พฤศจิกายน 2544

- “เมืองประวัติศาสตร์ที่ยังมีชีวิต” ใน มนุษยศาสตร์สาร. วารสารคณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับ มกราคม-มิถุนายน 2544, หน้า 15-28.

- “เหตุแห่งการพังทลาย ดิ็กเวลด์เทรคเซอร์” มติชนรายวัน. อังคารที่ 18 กันยายน 2544, น.2.

- “การอนุรักษ์เมืองกับการฟื้นฟูจิตวิญญาณชุมชน” ใน สตรีกับการจัดการด้านชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่, 2544. น. 84-103.

2543 - “การผังเมืองกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางศิลปกรรม” ใน สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น เชียงใหม่

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น และศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่, หน้า 82-99.

2542 - “เมืองเชียงใหม่ก้าวสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21” ใน เชียงใหม่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21. เชียงใหม่: ศูนย์ศึกษา

ปัญหาเมืองเชียงใหม่, น.89-96.

- “ภาพรวมของการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมด้านสถาปัตยกรรมและผังเมืองในเขตเทศบาล

นคร

เชียงใหม่ บทความประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ” หัวข้อ *Thailand Urban Cultural*

Heritage

Workshop ระหว่างวันที่ 21-22 มิถุนายน พ.ศ. 2542 ที่ โรงแรมดิเอ็มเพรส เชียงใหม่ จัดโดย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงาน – คณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ และ ธนาคารโลก

- “การผังเมืองกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางศิลปกรรม” ใน สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น

เชียงใหม่

หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น และศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่, หน้า 82-99.

2539 - “เมืองและการผังเมืองของเชียงใหม่” ใน *โครงการเชียงใหม่: จากปัจจุบันสู่อนาคต*. ได้รับทุน

สนับสนุนการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

- 2538 - "สังคมไทยยุคโลกาภิวัตน์: แง่มุมด้านการผังเมือง" เอกสารประกอบการบรรยาย การสัมมนาทางวิชา
การอยู่อย่างไรในสังคมไทยปัจจุบัน จัดโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 10 น.
- **ความเป็นมาของเอือนหม่อนตูด.** สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 10 น.
- "Lessons from Thailand's Development" Presented at Indochina Dialogue Meeting, Phnom
Pehn, December 1989, pp. 23-25.
- 2534 - "ความเปลี่ยนแปลงของเชียงใหม่ : อดีตและแนวโน้ม" เอกสารประกอบการประชุมทาง
วิชาการเรื่องปัญหาเชียงใหม่, 11-13 ธันวาคม 253, น.49-56.
- "การเติบโตของเมืองเชียงราย" เอกสารประกอบการสัมมนาเชียงรายในทศวรรษหน้า. 21-22
พฤศจิกายน 2534
- "บทวิเคราะห์โครงการวางแผนพัฒนาเมืองเชียงใหม่" ใน **บทวิเคราะห์โครงการวางแผนพัฒนา
เมืองเชียงใหม่.** กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่และสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, น.15-25.
- 2533 - "การใช้ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการจัดการพื้นที่ลุ่มน้ำแม่แตง" เอกสารประกอบการ
บรรยายการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง "การพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการจัดการลุ่มน้ำ"
- "ปัญหาการก่อสร้างคอนโดมิเนียมในเชียงใหม่", **จดหมายข่าวสถาบันวิจัยสังคม**
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับที่ 4 กรกฎาคม-ตุลาคม 2533, น.30-35.
- "โครงการเมืองใหม่เชียงใหม่" **ไทยนิวส์.** 27 ธันวาคม 2533, น.9-10
-

ประวัติองค์กร

มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง มีชื่อย่อว่า มสม. เรียกเป็นภาษาอังกฤษ URBAN DEVELOPMENT INSTITUTE FOUNDATION ย่อว่า UDIF “เครื่องหมาย” ของมูลนิธิฯ คือ ดันไฮ เป็นไม้ศรีเมืองของเชียงใหม่ มีสีเขียวเข้ม อยู่บนพื้นสีขาว มีความหมายว่า มูลนิธินี้จะเติบโตเหมือนดันไฮ เป็นที่พึ่งของคนเชียงใหม่ และมูลนิธิต้องการณรงค้ำให้เมืองเชียงใหม่เป็นเมืองน่าอยู่ เต็มไปด้วยต้นไม้

เบื้องหลังมีลายเส้น “กำแพงเมือง” เป็นตัวแทนของความเป็นเมืองเชียงใหม่ ส่วน “กรอบ” มีลักษณะเป็นรูปบ้าน ถือเป็นตัวแทนของบ้านซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเมือง ด้านล่างกรอบเขียนชื่อมูลนิธิอักษรโรมัน ด้านบนเป็นอักษรล้านนาและภาษาไทย

มูลนิธิสถาบันพัฒนาเมือง ได้รับอนุมัติก่อตั้งอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2544 โดยเป็นการปรับสถานภาพมาจากศูนย์ศึกษาปัญหาเมืองเชียงใหม่ซึ่งก่อตั้งเมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2533 จากการรวมตัวของนักวิชาการและประชาชนที่ห่วงใยการเติบโตแบบไร้ทิศทางของเมืองเชียงใหม่ ปัจจุบันสำนักงานตั้งอยู่ ณ ชั้น 2 อาคารพุทธสถานเชียงใหม่ (เลขที่ 1 ถ.ท่าแพ ต.ช้างคลาน อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100) โทรศัพท์/โทรสาร 0-5327-4817 Email : udif@udif.or.th

วัตถุประสงค์ของมูลนิธิฯ มีดังนี้

- (1) ติดตาม ศึกษา และวิจัยความเปลี่ยนแปลง และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่
- (2) เผยแพร่ความรู้ และให้การศึกษาแก่สาธารณชนเกี่ยวกับปัญหาเมืองเชียงใหม่
- (3) ผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงในระดับนโยบาย และการแก้ปัญหาที่เป็นรูปธรรม โดยประชาชนมีส่วนร่วม
- (4) ส่งเสริมงานวัฒนธรรมท้องถิ่น
- (5) ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความเป็นกลาง และไม่ให้การสนับสนุนด้านการเงินหรือทรัพย์สินแก่การเมืองหรือพรรคการเมืองใด

ผลงานที่ผ่านมา

หนังสือ - วิเคราะห์โครงการวางแผนพัฒนาเมืองเชียงใหม่ (2533), เชียงใหม่ในกระแสการเปลี่ยนแปลง พิมพ์ครั้งที่ 2 (2535), แม่ปิงวิกฤต (2536), จันรักต้นชะยอม (2539), เมืองและการผังเมืองในประเทศไทย: กรณีเมืองเชียงใหม่ (2542), เชียงใหม่ก้าวสู่ศตวรรษที่ 21 (2543), ประวัติเมืองเชียงใหม่ฉบับการ์ตูน (2543), สตรีกับการจัดการด้านชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น (2544), คนเมือง (2544), โคลงอมรา (2544), สตรีกับการจัดการด้านชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น (2544), การ์ตูนประวัติเมืองเชียงใหม่ ฉบับตัวเมือง (2545), การ์ตูนประวัติเมืองเชียงใหม่ ฉบับภาษาญี่ปุ่น (2546), การ์ตูนประวัติเมืองเชียงใหม่ ฉบับภาษาอังกฤษ (2546), จรัล มโนเพ็ชร ศิลปินล้านนาแห่งยุคสมัย (2546), แนวคิดเมืองยั่งยืนกับอนาคตของเมืองเชียงใหม่ (2546), อาคารสูง : ผลกระทบต่อสุขภาพและอนาคตของเมืองเชียงใหม่ (2546)

สื่ออื่น ๆ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ อาทิ ไปสเตอร์ "ลดขยะคนละนิดเพื่อคุณภาพชีวิตชาวเชียงใหม่", วารสาร "เชียงใหม่ปริทัศน์"
2. สื่อวีดิทัศน์ อาทิ VDO ชุด เชียงใหม่ 700 ปี, สิ่งแวดล้อมเมือง, ต้นไม้ในเมือง,
3. สื่อวิทยุ อาทิ รายการวิทยุ "เชียงใหม่บ้านเฮา", รายการวิทยุ "เสียงบ้านล้านนา"
4. สื่อหุ่นจำลอง คือ ที่ราบเชียงใหม่ มาตรฐาน 1:20,000, เรือนกาแล มาตรฐาน 1:40, เมืองเชียงใหม่ก่อนปี พ.ศ.2442 มาตรฐาน 1:1,250
5. สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ Website : <http://www.udif.or.th>

กิจกรรมอื่นๆ เช่น รมรณรงค์ให้มีการแก้ไขปัญหาคุณภาพอากาศมาตั้งแต่ปี 2535/ จัดกิจกรรมเพื่อฟื้นฟูจิตวิญญาณของเมืองและเก็บรักษามรดกทางวัฒนธรรม/ เป็นองค์กรประสานงานจัดงาน เชียงใหม่ 2000/ งานทำบุญปล่อยข้าวสังข์และฉลองเมืองเชียงใหม่ครบ 705 ปี/ ร่วมกับสำนักข่าวสารอเมริกันจัดสัมมนาหัวข้อ เชียงใหม่ 700 ปี และ Healthy Cities/ ร่วมกับมูลนิธิคอนราด อเดนาว์จัดประชุมเรื่องสตรีกับการจัดการด้านชุมชนและวัฒนธรรมท้องถิ่น/ ทำวิจัยเกี่ยวกับเมืองและการผังเมือง, บรรยายพิเศษในวาระต่างๆ/ จัดนิทรรศการหมุนเวียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและปัญหาเมืองเชียงใหม่ เช่น ประวัติเมืองเชียงใหม่, ต้นไม้ในเมือง, อาคารสูง, ชุมชนแออัด, การจราจร, คุณภาพอากาศ ฯลฯ จัดกิจกรรมรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมกับเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมและองค์กรอื่นๆ

มูลนิธิฯ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของข่าวสารข้อมูลที่เกิดขึ้นในเมืองเชียงใหม่ จึงได้ก่อตั้ง “ศูนย์ข้อมูลเมืองเชียงใหม่” ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลให้องค์กรสามารถทำงานติดตามความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในเมือง และสามารถเผยแพร่ปรากฏการณ์ รากเหง้าของปัญหา ตลอดจนทางออกของปัญหาได้อย่างทันต่อเหตุการณ์ และสามารถเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าสนใจได้มากขึ้นว่า นอกจากนั้นยังเผยแพร่ความรู้ทั่วไปรวมถึงสภาพปัญหาเมืองเชียงใหม่ในรูปของสื่อต่างๆ อาทิ ข้อมูลเอกสาร ภาพถ่าย แผนที่ แฟ้มข้อมูลเฉพาะเรื่อง เป็นต้น ข้อมูลที่มีอยู่ภายในศูนย์ข้อมูลเมืองเชียงใหม่มีหลากหลายประเภทไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านกายภาพ การขนส่งและคมนาคม การท่องเที่ยว ประวัติเมืองเชียงใหม่ ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม ประชากร สังคม ศิลป วัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม รวมถึงข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของเมืองเชียงใหม่

นอกจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจของเมืองเชียงใหม่ อาทิ ปัญหาอาคารสูงของเมืองเชียงใหม่, อาคาร 12 ชั้นของเทศบาลแห่งใหม่, ขยะและอากาศเป็นพิษ, การอนุรักษ์พื้นที่ใจกลางเวียงเชียงใหม่, ทางยกระดับ เป็นต้น

ส่วนกิจกรรมที่น่าสนใจของศูนย์ข้อมูลจะเป็นการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบของนิทรรศการ แผ่นพับ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่สนใจ